

**ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TARİH ANABİLİM DALI**

**MUSTAFA EFENDİ'NİN VİYANA SEFÂRETİ VE
SEFÂRETNÂMESİ (İSTILAH-I NEMÇE) (1730)**

İsmail ÖDEMİŞ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Danışman
Yrd. Doç. Dr. Türkan POLATCI**

**ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TARIH ANABİLİM DALI**

**MUSTAFA EFENDİ'NİN VİYANA SEFÂRETİ VE
SEFÂRETNÂMESİ (İSTILAH-I NEMÇE) (1730)**

İsmail ÖDEMİŞ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

**Danışman
Yrd. Doç. Dr. Türkan POLATCI**

**Bu çalışma Çankırı Karatekin Üniversitesi Proje Yönetim Birimi tarafından
/2011/28/ nolu Lisansüstü Tez Projesi olarak desteklenmiştir.**

İÇİNDEKİLER

	<u>Sayfa</u>
Bilimsel Etik Bildirimi	ii
Tez Kabul ve Onay	iii
Önsöz	iv
Özet	vi
Summary	vii
Kısaltmalar	viii
1. GİRİŞ	1
2. TAVUKÇU REİS MUSTAFA EFENDİ'NİN HAYATI	5
3. SEFÂRETE SEBEP OLAN SİYASİ OLAYLAR	8
3.1. Osmanlı Devleti'ndeki Genel Durum	8
3.1.1. Prut Seferi Ve Antlaşması	9
3.1.2. Pasarofça Antlaşması	10
3.1.3. Lale Devri Ve Patrona Halil İsyancı	12
3.2. Osmanlı-Habsburg İlişkilerine Kısa Bir Bakış	14
4. SEFÂRETNÂMENİN ÖZELLİKLERİ	18
4.1. Şekil Özellikleri	18
4.2. Muhtevâ Özellikleri	20
5. SEFÂRETNÂME METNİ	26
6. SONUÇ	51
KAYNAKÇA	52
DİZİN	56
TIPKIBASIM	60
ÖZGEÇMİŞ	92

BİLİMSEL ETİK BİLDİRİMİ

Yüksek Lisans tezi olarak hazırladığım [*Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâreti Ve Sefâretnâmesi (İstilah-ı Nemçe) (1730)*] adlı çalışmanın öneri aşamasından sonuçlanmasına kadar geçen süreçte bilimsel etiğe ve akademik kurallara özenle uyduğumu, tez içindeki tüm bilgileri bilimsel ahlak ve gelenek çerçevesinde elde ettiğimi, tez yazım kurallarına uygun olarak hazırladığım bu çalışmamda doğrudan veya dolaylı olarak yaptığım her alıntıya kaynak gösterdiğim ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu beyan ederim.

15 / 02 / 2013

İsmail ÖDEMİŞ

ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ MÜDÜRLÜĞÜNE

[İsmail ÖDEMIŞ] tarafından hazırlanan [Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâreti Ve Sefâretnâmesi (İstilah-i Nemçe) (1730)] başlıklı bu çalışma, [15.02.2013] tarihinde yapılan tez savunma sınavı sonucunda [oybirliğiyle] başarılı bulunarak jürimiz tarafından [Tarih] Anabilim Dalı'nda Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

TEZ JÜRİSİ ÜYELERİ (Unvanı, Adı ve Soyadı)

Başkan	: Prof. Dr. Ali İbrahim SAVAŞ	İmza:
Danışman	: Yrd. Doç. Dr. Türkan POLATCI	İmza:
Üye	: Yrd. Doç. Dr. Galip ÇAĞ	İmza:

ONAY

Bu Tez, Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yönetim Kurulunun 25/01/2013 tarih ve 2013/03-01 sayılı oturumunda belirlenen juri tarafından kabul edilmiştir.

Doç. Dr. Hasan AKÇA
Enstitü Müdürü

ÖNSÖZ

Osmanlı Devleti tarafından yabancı ülkelere gönderilmiş olan elçilerin gittikleri yabancı ülkelerdeki gözlemlerini ve buralarda yaptıkları faaliyetleri anlatan raporlar olan sefâretnâmeler Osmanlı diploması tarihi için pek mühim kaynaklar arasındadır. Son zamanlarda Türkiye'de araştırmacılar tarafından sefâretnâmeler üzerinde önemli çalışmalar yapılmıştır.

Avrupa Devletleri XV. yüzyıldan itibaren İstanbul'da daimi elçilikler açıp maslahatgüzarlar bulundurmalarına rağmen Osmanlı Devleti XVIII. yüzyıla kadar sadece gerekli hallerde ve lüzum gördüğü takdirde geçici elçiler göndermiştir. Ancak Osmanlı diploması tarihinin dönüm noktası olarak kabul edilen Karlofça Barışı (1699)'nın ardından Osmanlı Devleti karşısızıksız diploması anlayışından taviz vermeye başlamıştır. Bu değişiklikle Osmanlı Devleti'nin kendi dışındaki kültürlerle ve dünyaya bakış açısı değişmeye başlamış ve bu kültürleri tanımak için çeşitli yollara başvurmuştur. Barışçı ilişkilerin kurulmasında da önemli rol oynayan bu tür yakınlaşmalar Osmanlıların kültürel ve sosyal yaştısına da büyük etki yapmıştır. Bu etkide batıda yaşanan sosyo-ekonomik gelişmelerin yanı sıra resmi görevlerle dışarıya gönderilen elçilerin tutukları raporların ve sefaretnâmelerin de etkisi büyük olmuştur.

Osmanlı elçilerinin sefâretnâmelerinde yer alan bilgiler, Osmanlıların yabancı ülkelere ve uluslara ilişkin görüş ve düşüncelerini önemli ölçüde etkilemiş ve elçiler, Batı'da gördükleri yenilikleri Osmanlı ülkesine de getirmeye çalışmışlardır. Her bakımdan önemli olan sefâret raporlarının tamamı henüz ortaya çıkmamış ve akademik anlamda değerlendirilmemiştir. Sefâretnâmelerin bir kısmı ya çeşitli nedenlerden dolayı kaybolmuş veya bir kısmı ise henüz gün ışığına çıkmamıştır. Bu türden eserlerin bilim dünyasına kazandırılmasının kendi tarihimize büyük bir ışık tutacağı aşikârdır. Bu nedenle 1730 tarihinde I. Mahmud'un cülûsunu Nemçe Devleti'ne bildirmek için görevlendirilen Tavukçu Reis Mustafa Efendi, Viyana'da gözlemlediklerini, öğrendiklerini ve çeşitli konularda verdiği malumatları anlatan Viyana Sefâretnâmesi (İstilah-ı Nemçe) çalışma konusu olarak belirlenmiştir.

Bu çalışmanın temel amacı; 1730 yılında Viyana'ya elçi olarak giden ve Tavukçu Reis olarak tanınan Hacı Mustafa Efendi'nin Viyana'ya gidişinden dönüşüne kadar yaşadığı olaylar ve diplomatik misyonunu yerine getirmesini anlatan sefâretnâmesini incelemektir. Hacı Mustafa Efendi sefâretnâmesinde, klasik sefâretnâme yazım türünün aksine, Nemçe Devleti'nin kuruluşunu, 1701-1714 arasında cereyan eden tarihi olayları, Avusturya, İspanya ve İtalya veraset meselelerini ve Viyana'daki bazı diplomatik hususları kaleme almıştır. Bu çalışma ile sefâretnâme metninin transkripsiyonu yapılarak diğer yazmalarıyla farklılıklar ortaya konulmaya çalışılmış, dönemin siyasi ve diplomatik durumu Mustafa Efendi'nin anlatımıyla yansıtılmıştır.

Hazırlanan bu yüksek lisans tezinin danışmanlığını yapan ve çalışmalarımız sırasında bana yol göstererek yardımcılarını esirgemeyen kıymetli hocam *Yrd. Doç. Dr. Türkan Polatçı*'ya sonsuz şükranları sunarım. Burada adını zikredemediğim değerli fikir ve görüşlerine başvurduğum hocalarına da teşekkürü bir borç bilirim. Ayrıca eğitim hayatım boyunca desteklerini ve anlayışlarını esirgemeyen aileme teşekkürlerimi sunuyorum.

15/02/2013

İSMAİL ÖDEMİŞ

Çankırı Karatekin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tez Özeti

Tezin Başlığı : Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâreti Ve Sefâretnâmesi (İstilah-ı Nemçe) (1730)
Tezin Yazarı : İsmail ÖDEMİŞ
Danışman : Yrd. Doç. Dr. Türkan POLATCI
Anabilim Dalı: Tarih
Bilim Dalı :
Kabul Tarihi : 15.02.2013
Sayfa Sayısı : 8 (ön kısım) + 55 (tez) + 36 (ekler)
<p>Osmanlı elçilerinin gittikleri yabancı ülkelerdeki gözlemlerini, buralarda yaptıklarını, yolculuklarını ve tesadüf ettikleri çeşitli olayları anlatan sefâretnâmeler Osmanlı Diplomasi Tarihi için çok önemli kaynaklar arasındadır. Osmanlı Devleti 1793'de daimi elçiliklerin tesisine kadar yabancı ülkelere daimi elçiler göndermemiş, sadece gerek görükçe ve belli görevler ile geçici sefir ve sefâret heyetleri göndermiştir. Bu döneme kadar kaleme alınan sefâretnâmeler genellikle bir sefâret günlüğü şeklinde iken, daimi elçilerin gönderilmesiyle birlikte sefâretnâmelerin içeriklerinde de değişiklikler olmuş siyasetnâme özelliği de taşıyan sefâretnâmeler ortaya çıkmıştır.</p> <p>Çalışmamıza konu olan Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâretnâmesi 1730 yılında kaleme alınmıştır. Ancak dönemine kadar yazılmış bulunan sefâretnâmeler içerisinde önemli bir yeri vardır. Çünkü Mustafa Efendi gidiş-geliş yolculuğundan, gezip gördüğü yerlerden daha ziyade Nemçe Devleti'nin kuruluşu, Avrupadaki veraset yapısı ve hanedan ilişkileri, İspanya Veraset Savaşlarının seyri ile Avrupa'nın o zamanki meseleleri hakkında öğrendiklerini kaleme almıştır.</p> <p>XVIII. yüzyıl Osmanlı'nın Batı'yı yakından izlemeye başladığı bir dönemdir. Osmanlıların Avrupaya bakışını anlamak için Sefâretnâmeler önemli birer kaynak durumundadırlar. Bu çalışma ile dönemine kadar yazılan sefâretnâmeler arasında siyasi bir muhtevaya sahip ilk sefâretnâme olan Hacı Mustafa Efendi'nin Nemçe Sefâretnâmesi'nin metin transkripsyonu yapılarak diğer yazma nüshalarıyla farklılıklar ortaya konulmuş ve dönemin siyasi, sosyal, ekonomik ve diplomatik alanlardaki bazı husular açıklanmaya çalışılmıştır.</p> <p>Anahtar Kelimeler: Sefâretnâme, Mustafa Efendi, Osmanlı-Habsburg, Viyana, Tavukçu Reis.</p>

**Çankırı Karatekin University Institute of Social Sciences Abstract of
Master's Thesis**

Title of the Thesis: The Vienna Sefaretnamе of Mustafa Efendi (İstilahı Nemçe) (1730)	
Author	: İsmail ÖDEMİŞ
Supervisor	: Assist. Prof. Dr. Türkan POLATCI
Department	: History
Sub-field	:
Date	: 15.02.2013
<p>Seferatnames that tell Ottoman Ambassadors' observations in foreign countries they went, what they did there, their journeys and interesting events they met, are among the most important sources for Ottoman Diplomacy History. Until the constitution of permanent embassies in 1793, Ottoman Empire didn't send permanent ambassadors to foreign countries, only when it was necessary they send permanent legates and embassy committees for certain duties. While the seferatnames that were written till this period were usually in shape of embassy diaries, with sending of permanent Ambassadors, Seferatnames' content was changed and Sefaretnames with politicbooks features emerged.</p> <p>Mustafa Efendi's Vienna Seferatname which is subject of our study was written in 1730. But it is very important among the seferatnames that were written in its term. Because rather than his round trips and the places he saw, Mustafa Efendi wrote in his Seferatname about establishment of Austria, War of Spain Devolution, and the things he had learnt about the matters Europe faced those times.</p> <p>XVIIIrd century was the time Ottoman Empire followed West closely. Seferatnames are very important sources to understand the Ottomans' view about West. With this study, by text transcribing of the Hacı Mustafa Efendi's Austria Seferatname that has a political content among the seferatnames that were written till its term we introduced the differences between other copies and try to explain some matters on political, social, economical and diplomatic field.</p>	
Keywords: Sefaretnamе, Mustafa Efendi, Ottoman-Habsburg, Vienna, Tavukcu Reis	

Kısaltmalar

- a.g.e. : Adı geçen eser
- a.g.m. : Adı geçen makale
- Bkz. : Bakınız
- Çev. : Çeviren
- DGBİT : Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi
- DİA : Diyanet İslam Ansiklopedisi
- Haz. : Hazırlayan
- MN : Millet Nüshası
- OTAM : Osmanlı Tarih Araştırmaları Merkezi
- SN : Süleymaniye Nüshası
- s. : Sayfa
- ss. : Sayfa sayısı
- TTK : Türk Tarih Kurumu

1. GİRİŞ

Osmanlı Devleti'nin yabancı ülkelere gönderdiği elçilerin kaleme aldıkları mektup, risâle, takrîr ve havâdisnâmeler kısaca sefâretnâme adı verilir. Bu sefâretnâmeler padişaha, sadrazama veya reisülküttaba arz edildikleri için resmi bir nitelik taşımaktadır.¹

Sefâretnâmeler Osmanlı Devleti ile ilişkide bulunulan devletler arasındaki siyasi, ticâri ve kültürel münasebetler hakkındaki araştırmalara kaynak olabilecek çok değerli arşiv vesikalarıdır.

Osmanlı sefirleri ve sefâretnâmeleri hakkında önemli çalışmalar yapmış olan Hammer'e göre Osmanlı Devleti tarafından Küçük Kaynarca Antlaşması'na kadar 36 farklı ülkeye 205 sefâret heyeti gönderilmiştir.² Faik Reşit Unat'ın çalışmaları sonucunda 42 adet sefâretnâme metninin bulunduğu ortaya konulmuş³; Mehmet Alaaddin Yalçınkaya'nın çalışmaları neticesinde de bu sayı 48'e yükselmiştir.⁴ Bu sefâretnâmelerin bir kısmı elçilerin kendileri tarafından yazılırken bir kısmı da elçilik heyetinde bulunan bir kişi tarafından yazıldığı olmuştur. Bazı sefirler yolculuklarını basitçe rapor etmekle yetinmemişler gözlem ve mukayese yeteneklerini de kullanmışlardır. Böylelikle siyasetnâme özelliği de taşıyan sefâretnâmeler ortaya çıkmıştır.⁵

Avrupalı birçok devlet⁶ XV. yüzyılın ikinci yarısından itibaren İstanbul'da daimî elçiler bulundurarak sürekli diplomasi uygulamasına geçmesine rağmen Osmanlı Devleti ilk ikâmet elçisini XVIII. yüzyılda III. Selim zamanında İngiltere'ye

¹ Belkis Altunış Gürsoy, "Sefaretnâmeler", *Türkler*, cilt: 12, Ankara 2002, s. 582; Mehmet Alaaddin Yalçınkaya, "Osmanlı Zihniyetindeki Değişimin Göstergesi Olarak Sefaretnâmelerin Kaynak Defteri", *OTAM*, sayı: 7, Ankara 1996, s. 324; Ali İbrahim Savaş, *Osmanlı Diplomasisi*, İstanbul 2007, s. 15-16.

² Joseph Von Hammer, *Büyük Osmanlı Tarihi*, (Haz. Mümine Çevik, Erol Kılıç), cilt: 8, İstanbul 1998, s. 165-173.

³ Faik Reşit Unat, *Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnâmeleri*, Haz. B. Sıtkı Baysal, Ankara 1992, s. 43-218.

⁴ Yalçınkaya, a.g.m., s. 331-333.

⁵ Menderes Coşkun, "Son Klasik Dönem-Nesir", *Türk Dünyası Edebiyat Tarihi*, cilt: 5, Ankara 2004, s. 573.

⁶ Venedik 1454, Polonya 1475, Rusya 1497, Fransa 1525, Avusturya 1528, İngiltere 1581, Felemenk 1612 yılından itibaren İstanbul'da daimî elçiler bulundurmuşlardır. Bkz. Unat, a.g.e., s. 14.

göndermiştir.⁷ Bu tarihe kadar sadece gerek görüldükçe, belli görevler ile geçici olarak sefir ve sefâret heyetleri gönderilmiştir. Osmanlı Devleti'nin Avrupalı devletler nezdinde daimî elçi bulundurmamasının yani tek taraflı bir diploması politikası takip etmesinin en önemli sebeplerinden birisi olarak Osmanlı Devleti'nin hiçbir devleti kendisi ile eşit haklara haiz muhatap kabul etmemesi gösterilebilir. Osmanlı Devleti bu tür bir diploması politikasını üstünlüğünün başlıca göstergesi saymaktadır.⁸ Böylelikle Osmanlı Devleti, Avrupa'nın diplomatik oyunlarının içinde eli kolu bağlı bir hâle düşmeyerek daha serbest hareket etme imkânı bulmuştur. Osmanlı yönetiminin başlangıçtan beri çeşitli istihbarat kaynaklarına sahip olması da daimî elçilik bulundurmasına olan ihtiyacı azaltmıştır. Osmanlı hizmetinde bulunan çeşitli milletlere mensup mühtedîlerden, Fenerli Rum ailelerden, tüccarlardan ve özellikle görevlendirilen casuslardan çok çeşitli istihbaratlar alınıyor ve bunlar Dîvân-ı Hümâyûn'da değerlendiriliyordu.⁹ Ayrıca Osmanlı Devleti'nin Avrupa devletlerinde sürekli temsilci bulundurmasını gerektiren ticari bir neden de yoktu. Çünkü bu dönemde Osmanlı tüccarları Batı yerine Asya ile ticari ilişkiler kurma eğilimindeydi.¹⁰

1699'da imzalanan Karlofça Barış Antlaşması'na kadar dış politikada bu sebeplerle tek taraflı bir siyaset izleyen Osmanlı Devleti, söz konusu antlaşma ile ilk defa yabancı bir devletin tavassutunu kabul etmiş oluyordu. Antlaşmayı takip eden yıllarda Osmanlı dış politikası önemli ölçüde değişmiş ve fütuhat devrinde savunma devrine geçilmiştir.¹¹ 1774 Küçük Kaynarca Antlaşması'ndan sonra Osmanlı Devleti'nin toprak kaybı devam etmiş, itibarı ve gücü günden güne azalmıştır. Kısa bir süre öncesine kadar Avrupa devletlerini kendisi ile eşit seviyede görmeyen Osmanlı Devleti artık varlığını sürdürmek için kendisine Avrupalı müttefikler aramaya başlamıştır. Bundan sonra dış politikada daima büyük devletlerin arasındaki

⁷ Gürsoy, a.g.m., s. 582; Hadiye Tuncer-Hüner Tuncer, *Osmanlı Diploması ve Sefaretnameler*, Ankara 1997, s. 11.

⁸ Ali İbrahim Savaş, "Osmanlı Diplomasısında El-Kâdimu Yüzâru Kaidesi", *Tarih Enstitüsü Dergisi*, İstanbul 1997, s. 432; Hüner Tuncer, *Eski ve Yeni Diploması*, Ankara 1995, s. 278; Türkcan Polatçı, *Rusya Sefaretnâmesi 1757-1758 Şehdî Osman Efendi*, Ankara 2011, s. 1-2.

⁹ Mehmet İpsirli, "Elçi", *DIA*, cilt: 11, İstanbul 1995, s. 9.

¹⁰ Tuncer, a.g.e.s. 44; İlber Ortaylı, "Osmanlı Diploması ve Dışişleri Örgütü", *Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Türkiye Ansiklopedisi*, cilt: 1, İstanbul 1985, s. 278.

¹¹ Savaş, a.g.m., s. 434.

dengeye dikkat edilmiş, kritik dönemlerde müzakere ve oyalama politikası Osmanlı diplomasisinin en önemli unsuru olmuştur.¹²

Osmanlı Devleti sınır komşusu Nemçe Devleti'ne farklı sebeplerle birçok elçi göndermiştir. Ancak bu sefirlerden dokuz tanesinin sefâretnâmesi elimizde bulunmakla birlikte, bu sefirlerin listesi aşağıdaki tabloda verilmiştir.¹³

	Sefirin Adı	Tarih	Gönderilme sebebi	Sefâretnâmenin İsmi
1	Hacı Zaganos	1460 ¹⁴	Müsâlahâ için	-
2	Hidayet	1540?	-	-
3	Kara Mehmed Paşa	1665	Ottoman ile Nemçe arasındaki dostluk ilişkilerini geliştirmek için	Viyana Sefâretnâmesi
4	Zülfikar Paşa	1688-1692	1683 Viyana bozgunundan sonra başlayan savaşların diplomatik yollarla sonlandırılması için	Mükâleme Takrirî
5	İbrahim Paşa	1719	Pasarofça Antlaşması'nda bulunan karşılıklı elçi gönderme maddesi gereğince	Viyana Sefâretnâmesi
6	Mustafa Efendi	1730	I. Mahmud'un tahta çıkışını bildirmek için	Viyana Sefâretnâmesi (İstilah-ı Nemçe)
7	Mustafa Hattî Efendi	1748	İlişkileri geliştirmek için	Nemçe Sefâretnâmesi
8	Ahmed Resmi Efendi	1757-1758	III. Mustafa'nın tahta çıkışını bildirmek için	Viyana Sefâretnâmesi
9	Ebubekir Ratîp Efendi	1791-1792	Zıştovi Antlaşması'nda bulunan iki devlet arasındaki ilişkileri geliştirme maddesi gereğince	Nemçe Sefâretnâmesi

¹² Ortaylı, a.g.m., s. 279; Ali İbrahim Savaş, "Genel Hatlarıyla Osmanlı Diplomasisi", *Osmanlı*, cilt: 1, Ankara 1999, s. 655.

¹³ Yalçınkaya, a.g.m., s. 331-332; Unat, a.g.e., s. 1-162; Coşkun, a.g.m., s. 575.

¹⁴ Faik Reşit Unat, eserinde Hacı Zaganos Paşa'nın sefâret tarihini kesin olarak belirtmemiştir. F. R. Unat, Hacı Zaganos Paşa'nın 1458'de Macar tahtına çıkan Matias Corvin (Matthias Corvinus 1443-1490)'ın tahta çıkışının ve Hırvatistan'ın Macar krallığına dahil olduğunun Osmanlılar tarafından kabulünü üzere sefâret göreviyle Viyana'ya gönderildiğini belirtmiştir. Ancak bu görevin tam tarihi hakkında kesin bir bilgi vermediği gibi, Hacı Zaganos Paşa'nın sefâret görev tarihinin, Matias Corvin'in tahta geçiş tarihi (1458) ile Hacı Zaganos'un ölüm tarihi (1462) arasındaki bir zaman diliminde yer aldığıni ifade etmiştir. Kesin bir tarih vermeyen F. R. Unat, eserinin çalışmamızda kullandığımız baskısında aynı sayfada yer alan (43) söz konusu sayfada 2 numaralı dipnotunda ise Hacı Zaganos'un sefâretine dair vesikanın Topkapı Sarayı Arşivi'nde bulunduğu bilgisi dışında yine bir kesin tarih bulunmamaktadır. Bkz. Unat, a.g.e., s. 43-44.

Osmanlı Devleti, çeşitli vesilelerle elçi olarak tayin ettiği kişilere rütbeler vererek yetkilerini artırmış ancak bu rütbeler sadece elçilikleri süresince geçerli olmuştur. Büyükelçi olarak görevlendirilen kişilere Rumeli ve Anadolu Beylerbeyliği; Ortaelçi olarak görevlendirilen kimselere defterdarlık, nişancılık; İran'a gönderilen ulema sınıfına mensup elçilere ise Anadolu Kazaskerliği unvanları veriliyordu. Nemçe Devleti'ne Sultan I. Mahmud'un cülusunu bildirmek için gönderilen Hacı Mustafa Efendi'ye de aynı şekilde İkinci Defterdarlık payesi verilmiştir. Osmanlı Devleti, elçilerini ün sahibi, bürokraside çalışmış, kültürlü, uluslararası ilişkilerden haberdar ve yabancı dil bilen ulemadan seçmekteydi. Dönemin Osmanlı elçilerinin giyim kuşamlarına baktığımızda başlarına sank takıları ve elbiselerinin çeşitli renklerde olduğu görülmektedir. Genellikle kırmızı ve mavi renkte kaftan giydikleri gibi bazıları da kürk giyerdı. Elçilerin büyük çoğunluğu ise hançer taşımaktaydılar.¹⁵

Hacı Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâretnâmesi kendisinden önce kaleme alınmış sefâretnâmelerden şekil ve içerik olarak birçok farklılık göstermektedir. Mustafa Efendi kendisinden önceki sefâretnâmelerde olduğu gibi İstanbul'dan hareketle tekrar buraya dönene kadarki yolculuğu ile görülen şehirlerin ve buralardaki teşkilatlanmanın tasvirini yapmamıştır. Sefir Mustafa Efendi, daha ziyade Nemçe Devleti'nin kuruluşu, Avrupadaki veraset yapısı ve hanedan ilişkileri, 1701-1714 yılları arasında vuku bulan İspanya Veraset Savaşları'nın sebepleri ve takip ettiği seyir ile Avrupa'nın o zamanki diğer meseleleri hakkında öğrendiklerini ve duyduklarını kaleme almıştır. Fikrî seviyesi ileri bir kimse olan Mustafa Efendi sefâretnâmesinde, Habsburg'ların başında bulunduğu Kutsal Roma-Germen İmparatorluğu'nu teşkil eden devletin nasıl kurulduğu, imparatorun kimler tarafından nasıl seçildiği, imparatorluğa bağlı memleket ve hükümetler ile devletin ekonomik ve askeri gücü konularında önemli bilgiler vermiştir.¹⁶ Ayrıca Nemçe'nin Osmanlı Devleti için kuvvetli bir düşman sayılamayacağını, Osmanlı Devleti'nin ekonomik gücüné karşılık bu devletin devamlı savaşlar sonucunda fakir düştüğü kithlik ve pahalılık içinde olduğunu belirtmektedir.¹⁷

¹⁵ Unat, a.g.e., s. 23-24,237; Cahit Yalçın Bilim, "XVIII.-XIX. Yüzyıllarda Osmanlı Sefâretnâmeleri", *Osmanlı*, cilt: 7, Ankara 1999, s. 205.

¹⁶ Metin, 1/b - 28/a; Gürsoy, a.g.m., s. 585.

¹⁷ Metin, 28/a – 30/a; Unat, a.g.e., s. 65-67;

2. TAVUKÇU REİS MUSTAFA EFENDİ'NİN HAYATI

Mustafa Efendi 1100¹⁸ tarihinde Kastamonu'da şehrin ayanlarından İmamzâde¹⁹ Mehmed Ağa'nın oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Çocukluk yıllarda babasının vefat etmesi üzerine İstanbul'da Mahmud Paşa yakınlarında oturan amcası Elmas Paşa'nın²⁰ telhiscisi Abdi Ağa'nın terbiyesi altına girmiştir. Bir müddet bütün zamanını Abdi Ağa'nın yanında imkânı ölçüünde çeşitli eğitimler alarak geçirmiştir, 1122²¹ tarihinde Tavukçubaşı Ali Ağa'ya damat olmuştur. Burada yeteneklerini gösterme imkânı bulan Mustafa Efendi 1131²² tarihinde vefat eden Ali Ağa'nın yerine Tavukçubaşı olmuştur. Mustafa Efendi bu vazifesi sırasında yine ilimle meşgul olmaya devam etmiş, ilim adamları ile dostluklar kurmuştur. Bu sayede 1143 senesi Muharreminde²³ baş mukataa hocalığı ile haceğân zümresine dâhil olmuştur.²⁴

1730 senesinin ilk aylarında Osmanlı Devleti'nde taht değişikliği olmuş, III. Ahmed tahttan feragat ederek yerine I. Mahmud padişah olmuştur. Söz söylemedeki yeteneği bilindiğinden dolayı Mustafa Efendi 1143 senesi Cemâziye'l-ülâsında²⁵ Sultan I. Mahmud'un cülusunu bildirmek için Nemçe Devleti'ne memur edilmiştir. Bu memuriyet Mustafa Efendi'nin şöhretinin artmasına yardımcı olmuştur. Mustafa Efendi Nemçe sefâretinden döndükten sonra 1144 senesi Zi'l-hiccesinde²⁶ Büyükkale Tezkirecisi, 1145 senesi Şevvâlinde²⁷ Piyade Mukabelecisi ve yine aynı senenin Zi'l-hiccesinde²⁸ Beğlikci olmuştur. 1149²⁹ senesinde ortaya çıkan Moskova Seferi sebebiyle Reisülküttab İsmail Efendi'ye³⁰ bağlı olarak Ayakçı tarafına memur olmuştur. Bu sırada İran hükümdarı Nadirşah tarafından İstanbul'a gelen Acem

¹⁸ 1688.

¹⁹ Sicill-i Osmanî'de "Amarzâde" şeklinde geçmektedir. Bkz. Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, cilt: 4, İstanbul 1996, s. 1178.

²⁰ Ayrıntılı bilgi için bkz. Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, cilt: 2, İstanbul 1996, s. 446-447.

²¹ 1710-1711.

²² 1718-1719.

²³ Temmuz-Ağustos 1730.

²⁴ Ahmed Resmi Efendi, *Halifetü'r-rüesâ-Seffnetü'r-rüesâ*, Süleymaniye Kütüphanesi, Ali Emîrî Koleksiyonu, No. 00720, s. 43.

²⁵ Kasım-Aralık 1730.

²⁶ Mayıs-Haziran 1732.

²⁷ Mart-Nisan 1733.

²⁸ Mayıs-Haziran 1733.

²⁹ 1736.

³⁰ Ayrıntılı bilgi için bkz. Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, cilt: 3, İstanbul 1996, s. 818.

elçileriyle müzakere için Reisülküttab İsmail Efendi ile birlikte İstanbul'a gelmişlerdir.³¹

Mustafa Efendi 1149 senesi Şa'bânında³² Reisülküttab olmuş, ilk iş olarak Rusya ile barış müzakereleri sebebiyle Namirava isimli yere gelmiştir. 1150³³ senesinde İstanbul'a dönmüştür. 1151³⁴ senesinde Yeğen Mehmed Paşa³⁵ ile Ata (Ada) kalesi³⁶ fethinde; 1152³⁷de ise Uyuz Mehmed Paşa ile Belgrad Kalesi fethinde bulunmuştur. Hizmetlerinin beğenilip şöhretinin iyice arttığı bir sırada 1153 senesi Zi'l-ka'desinde³⁸ memuriyetten çıkarılmıştır.³⁹

Mustafa Efendi azledildikten sonra kırk seneden beri hasretini çektiği memleketi Kastamonu'ya dönmüş, 6-7 ay buradaki akrabalıyla vakit geçirdikten sonra 1154 senesi Receb ayında⁴⁰ hacca gitmek için yola çıkmıştır. İstanbul'a uğramadan İzmit'ten Kızılıladalar⁴¹ önünden Mısır'a doğru kafileyle birlikte harekete geçmiş, Mısır'dan kara yoluyla Hicaz'a ulaşarak hac vazifesini yerine getirmiştir. Mustafa Efendi hac dönüşünde 1155 senesi Rebî'ü'l-âhirinde⁴² İstanbul'a gelmiştir. 1156 senesi Ramazân ayında⁴³ defter emini; 1157 senesi Rebî'ü'l-evvel ayında⁴⁴ ise halefi Ragîb Muhammed Efendi'nin yerine ikinci defa Reisülküttab olmuştur. Mustafa Efendi'nin ikinci Reisülküttablık dönemi üç büyük sene devam etmiş ve 1160 senesi Zi'l-ka'desinde⁴⁵ görevinden alınarak Edirne'de oturmaya mecbur edilmiştir. Burada iki ay kalan Mustafa Efendi İstanbul'a geri dönmüş ve 1161 senesi Şevvâlinde⁴⁶ ruznamçe-i evvel olmuştur. Mustafa Efendi 1162 senesi Ramazân ayının on sekizinci

³¹ Ahmed Resmi Efendi, *a.g.e.*, s. 44.

³² Aralık-Ocak 1736-1737.

³³ 1737-1738.

³⁴ 1738-1739.

³⁵ Ayrıntılı bilgi için bkz. Mehmed Süreyya, *a.g.e.*, cilt: 4, s. 1076-1077.

³⁶ Adakale.

³⁷ 1739-1740.

³⁸ Ocak-Şubat 1741.

³⁹ Ahmed Resmi Efendi, *a.g.e.*, s. 44.

⁴⁰ Eylül-Ekim 1741.

⁴¹ İstanbul'un güneyinde ve Marmara Denizi'nde bulunan dokuz adanın topluca adıdır. Bu adalar: Büyükada, Heybeliada, Burgaz Adası, Kinalı Ada, Tavşan Adası, Sedef Adası, Sivriada, Yassıada, Kaşık Adası.

⁴² Haziran-Temmuz 1742.

⁴³ Ekim-Kasım 1743.

⁴⁴ Nisan-Mayıs 1744.

⁴⁵ Kasım-Aralık 1747.

⁴⁶ Eylül-Ekim 1748.

günü⁴⁷ Kayalar'da bulunan yalısında rahmete kavuşmuş ve kendi vasiyeti gereğince Ebu Eyüb el-Ensari türbesinin bostan iskelesi tarafında olan kapının yanına defnedilmiştir.⁴⁸

Ahmed Resmi Efendi Halîfetü'r-rüesâ-Sefinetü'r-rüesâ adlı eserinin Hacı Mustafa Efendi'yi anlattığı kısmda Mustafa Efendi'nin kişisel özelliklerini şöyle tarif etmiştir. Mustafa Efendi kısa boylu, güzelliği çok, devlet hizmetinde emsalsiz bir kişi idi. O, manevi açıdan oldukça güçlü olmakla birlikte edebî olarak da oldukça yetenekliydi. Hafızası güçlü, gönlü temiz, hitâbeti kuvvetli biri olarak tanınan Mustafa Efendi, sohbetleri tatlı, cevapları tatmin edici birisi olarak bilinirdi. İnsanî vasıfları dolayısıyla ciddiyet ve küfürden uzak diğer insanlara karşı da güler yüze davranan bir kişiydi. Üç dilde nazım ve nesirde yetenekli olup⁴⁹ özellikle Arapçada Mısır ve Şam dil uleması ile kolayca konuşabilecek kabiliyete sahipti.⁵⁰

Mustafa Efendi'nin birçok hayrâtı bulunmaktadır. Yeniköy'de ve köyünde çok sayıda mescit, mektep, medrese, kütüphane; İstanbul'da mektep, çeşme pek çok derslik ve Haremeyn-i Şerifeyn'e surre-i câriye yaptı. Kayalar'da da bir çeşmesi vardır.⁵¹ Oğulları Aşır Efendi⁵² ve Abdürrezzak Paşa⁵³ ve damadı Ebubekir Rasim Paşa'dır⁵⁴.

⁴⁷ 1 Eylül 1749.

⁴⁸ Ahmed Resmi Efendi, *a.g.e.*, s. 44-45.

⁴⁹Bu hususta Tuhfe-i Hattâfin isimli eser incelenmiş ancak bu konuda herhangi bir bilgiye ulaşılılamamıştır. Ancak Mustafa Efendi'nin oğlu olan Abdürrezzak Paşa hakkında bir kayıt bulunmaktadır. Bkz. Rıdvan Enes Akçatepe, *Osmâni'da Hattatlık Ve Hattatlar (XVI-XVIII. Yüzyıllar)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2012, s.105.

⁵⁰ Ahmed Resmi Efendi, *a.g.e.*, s. 45.

⁵¹ Mehmed Süreyya, *a.g.e.*, cilt: 4, s. 1179.

⁵² Ayrıntılı bilgi için bkz. Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, cilt: 1, İstanbul 1996, s. 329-330.

⁵³ Abdürrezzak Naşir Paşa b. Mustafa. Biraderi Aşır Efendi ile birlikte Katipzâde Mustafa Efendi'den izin almış, kibar-ı hacegân-ı divaniyyeden iken saniyen riyasetle ve sonra sadaretle ikram olunmuştur. 1195'de ölmüştür. Bkz. Müstakimzâde Süleyman Sadreddin, *Tuhfe-i Hattâfin*, İstanbul 1928, s. 258.

⁵⁴ Ayrıntılı bilgi için bkz. Mehmed Süreyya, *a.g.e.*, cilt: 2, s. 435-436.

3. SEFÂRETE SEBEP OLAN SİYASİ OLAYLAR

3.1. Osmanlı Devleti’ndeki Genel Durum

XVI. yüzyılın sonları ile XVII. yüzyılda Osmanlı Devleti’nde siyasî, idarî, malî, askerî, sosyal ve kültürel alanlarda belirgin bir şekilde duraklama görülmekteydi. Bu duraklama kısa bir süre sonra devletin hemen her kurumunda bir bozulma ve çözülmeye dönüştü.⁵⁵ II. Viyana Kuşatması ve sonrasında gelen ağır yenilgi Osmanlı Devleti’nin durumunu daha da güçleştirdi. Bu kuşatma aynı zamanda Müslüman-Hıristiyan mücadelelerinin en önemli dönüm noktalarından birini oluşturmaktadır. Bu çerçevede II. Viyana Kuşatması ve sonrasında gelişen olaylar Osmanlı için zirveden dönüş ve sonun başlangıcı anlamına gelirken; Avrupalılar için ise yüzyıllardır maruz kaldıkları Müslüman ve Türk kuşatma çemberinin kırılması demekti.⁵⁶

II. Viyana Kuşatması’nın başarısızlıkla sonuçlanması üzerine Osmanlı’yı Avrupa’dan atma zamanının geldiğine inanan Papa’nın teşvikleriyle Kutsal İttifak olarak anılan bir Hıristiyan birliği oluşturuldu. Papa’nın Osmanlıya karşı barıştırdığı Leh Kralı ve Avusturya İmparatoruna, 1684 yılında Venedik, yüzyılın sonlarına doğru da Rusya katıldı ve bu devletler aralarındaki sorunları bir kenara bırakarak birbiri ardına Osmanlıya saldırdılar. Birçok cephede 16 yıl boyunca süren savaş 1699 yılında Osmanlı Devleti tarihinin ilk ve en büyük toprak kayıplarının verildiği Karlofça Antlaşması’yla sona erdi.⁵⁷ Savaşın birçok cephede uzun bir süre devam etmesi ve uğranılan toprak kayıpları sebebiyle Osmanlı ekonomisi sıkıntılı bir döneme girmiştir. Bu sebeple merkezde kaynakları tükenen devlet eyaletlerden, sınırdaki eyaletler ise sürekli olarak merkezden para ve asker talep etmekteydi. Devletin bütün bu talepleri karşılayamaması eyaletlerdeki devlet otoritesinin eski gücünü yitirmesine sebep olmuş ve vergi toplama işi mütesellim denilen kimselere bırakılmıştır. Savaşın gittikçe artan faturası ise halka ağır vergiler olarak yansıtılmış,

⁵⁵ Mehmet Alaaddin Yalçınkaya, “XVIII. Yüzyıl: İslahat, Değişim ve Diplomasi Dönemi (1703-1789)”, *Türkler*, cilt: 12, Ankara 2002, s. 479.

⁵⁶ Kemal Çiçek, “II. Viyana Kuşatması Ve Avrupa’dan Dönüş (1683-1703)”, *Türkler*, cilt: 9, Ankara 2002, s. 746.

⁵⁷ Yalçınkaya, a.g.m., s.479-480.

halk pahalılık, kıtlık ve hatta açlık ile karşı karşıya kalmıştır.⁵⁸ Devletin içinde bulunduğu bu sıkıntılı durumun da etkisiyle 1703 yılında Edirne Vak'ası olarak bilinen isyan hareketinin sonucunda asiler II. Mustafa'yı tahttan indirmişler yerine III. Ahmed'i tahta çıkarmışlardır.⁵⁹

III. Ahmed devrinde Osmanlı Devleti'nde izlenen politikaları büyük ölçüde Karlofça Antlaşması şekillendirmiştir. Öyle ki bu antlaşmadan sonra Osmanlı Devleti'nin Avrupa devletleri ile olan ilişkilerinde önemli değişiklikler meydana gelmiş, Osmanlı klasik döneminin politikaları terk edilmeye başlanmıştır. Ayrıca bu antlaşmadan sonra devlet bünyesindeki bozulmalar ve iç karışıklar iyice artmış, bir başka deyişle devletin çöküş dönemi başlamıştır.⁶⁰

3.1.1. Prut Seferi Ve Antlaşması

XVIII. yüzyılın başlarında İsveç Kralı ile Rus Çarı arasındaki rekabet Lehistan Krallığı meselesinden dolayı buraya odaklanmıştır. Her iki devlet de Lehistan Krallık tahtına kendi adayını oturtmak istiyordu. Bu sırada Osmanlı padişahı olan III. Ahmed ise bir taraftan Avrupa'daki bu mücadelelere katılmayıp devletinin tarafsızlığını korumaya çalışıyor, aynı zamanda da İranlılar ile dostça ilişkiler kuruyordu. Bu sırada Lehistan Krallığı meselesinden dolayı Rus Çarı Büyük Petro'ya Poltava'da mağlup olan İsveç kralı XII. Şarl maiyetiyle birlikte padişahın haberi olmaksızın Öz kalesine sığınmıştır (Temmuz 1709). Bunun üzerine sınırları ihlal ederek kralı takip eden Ruslar kralın kendilerine teslim edilmesini istediler. Rusların bu isteği reddedilip XII. Şarl'a misafir kral muamelesi yapılması Rusya ile bir savaşı kaçınılmaz hale getirmiştir.⁶¹ Veziriazam Baltacı Mehmed Paşa komutasındaki Osmanlı ordusu Nisan 1711'de İstanbul'dan hareket etti.⁶² Buna karşılık Rus Çarı Petro da ordusuya Tuna'ya kadar inip Hristiyan Ortodoks halkı isyana teşvik etmeye başladı. Ancak Rusların bekledikleri ayaklanmasıların çekmaması ve Osmanlı ordusunun hızlı ilerleyişi sonucunda Rusların erzak yollarını kesilmesi üzerine Rus

⁵⁸ Çiçek, a.g.m., s. 756.

⁵⁹ Münir Aktepe, "Ahmed III.", *DIA*, cilt: 2, İstanbul 1989, s. 34.

⁶⁰ Yalçınkaya, a.g.m., s. 480.

⁶¹ Aktepe, a.g.m., s. 35; Yayın Kurulu, "III. Ahmed", *Osmanlı*, cilt: 12, Ankara 1999, s. 177.

⁶² Prut seferi hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Hakan Yıldız, *Haydi Osmanlı Sefere! Prut Seferi'nde Organizasyon ve Lojistik*, İstanbul 2006.

ordusu geri çekilmeye başladı. Osmanlı ve Kırım kuvvetleri arasında kalan Rus ordusu ricat yolunun da tikanması üzerine bataklık ile nehir arasında sıkışmış bir durumdaydı. Osmanlı ordusunun hücumu ve top atışları altında erimeye başlayan Ruslar erzak ve mühimmat bakımından da büyük bir sıkıntı içerisinde bulunuyorlardı. Rus ordusunu tamamen yok etme fırsatına rağmen barış talepleri kabul edildi ve 23 Temmuz 1711'de Prut Antlaşması⁶³ yapıldı.⁶⁴ Anlaşmaya göre Azak ve çevresindeki topraklar Osmanlılara geri verilecek, Dinyeper akarsuyundaki bazı kaleler boşaltılacak, Rus ordusu Polonya'dan çekilecek ve İsveç kralının ülkesine serbestçe dönmesi sağlanacaktır.⁶⁵ Ancak Rus Çarı'nın Prut'taki zor durumdan kurtulduktan sonra anlaşma şartlarını uygulamaması Baltacı Mehmed Paşa'nın konumunu sarsmış ve azledilmesine yol açmıştır. Bu bitmeyen savaş nedeniyle Osmanlılar iki yıl daha Rusya ile teyakkuz ve savaş durumunu korumak zorunda kalmışlardır. Sonuçta Rusya, Azak'ı terk etmeye mecbur bırakılmış ve Prut Antlaşması hayatı geçirilmiştir. Prut Seferi ve Antlaşması Osmanlı ordusunun ve yöneticilerinin morallerini artırmış ve Osmanlılar Karlofça ile kaybedilen yerlerden biri olan Mora'yı geri almak için hazırlıklara başlamışlardır.⁶⁶

3.1.2. Pasarofça Antlaşması

Prut seferi sırasında Osmanlı ordusunun Ruslara karşı olan üstünlüğü ve Azak ve çevresini geri alması Karlofça Antlaşmasında kaybedilen toprakların geri alınması arzularını iyice artırmıştı. Osmanlı Devleti Karlofça Antlaşması ile Venedik'e bırakılan Mora yarımadasını da geri almak için uygun bir fırsat kollamaya başlamıştı.⁶⁷ Bu arada Karadağlıların Venedik tahriki ile isyanı ve Enişte Hasan Paşa'ya ait eşyanın Akdeniz'de Venedikliler tarafından yağma edilmesi savaşın çıkışını daha da çabuklaştırdı. Nitekim III. Ahmed Sadrazam Ali Paşa'yı Mora Yarımadası ile Akdeniz'deki bazı adaların Venediklilerden alınmasına memur etti (8 Aralık 1714). Osmanlı ordusu kısa zaman sonra Sadrazam Ali Paşa kumandasında

⁶³ Ayrıntılı bilgi için bkz. Nihat Erim, *Devletlerarası Hukuku ve Siyasi Tarih Metinleri*, cilt: 1, Ankara 1953, s. 48-52.

⁶⁴ İsmail Hakkı Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, cilt: 4, Ankara 1988, s. 76-83; Yayın Kurulu, a.g.m., s. 178.

⁶⁵ Akdes Nimet Kurat, *Rusya Tarihi, Başlangıçtan 1917'ye Kadar*, Ankara 1999, s. 261; Oral Sander, *Anka'nın Yükselişi ve Düşüşü*, Ankara 1987, s.89.

⁶⁶ Yayın Kurulu, a.g.m., s. 178.

⁶⁷ Abdulkadir Özcan, "Pasarofça Antlaşması", *DIA*, cilt: 34, İstanbul 2007, s. 177-178.

Mora Yarımadası üzerindeki şehirleri fethetmeye başladı. Ayrıca Girit'te henüz fethedilmemiş olan Sperlanka, Granbosa, Suda gibi bazı kaleler de ele geçirildi. Osmanlı Devleti anlaşma şartlarına Venedik'in uymadığını Avusturya'ya bildirerek Avusturya'nın tarafsız kalmasını sağlamaya çalışılsa da başarılı olamadı. 1716'da başlayan Korfu Seferi, Avusturyalıların müdahaleleri ve Türk kuvvetlerinin iki cepheye ayrılması sebebiyle başarılı olamadı. Damat Ali Paşa'nın Petervaradin'de şehit düşmesi ve Osmanlı ordusunun dağılması üzerine III. Ahmed Korfu kuşatmasını kaldırıldı.⁶⁸ Belgrad'a çekilen Osmanlı ordusunu yeni veziriazam Halil Paşa kumandası altında toplandı. Ancak Prens Eugene karşısında etkili olamayan bu ordu Temeşvar'ın düşman eline geçmesine engel olamayarak Edirne'ye çekildi. Avusturyalıların Niş yöresine kadar ilerlemesi üzerine Halil Paşa tekrar harekete geçmiş ancak büyük bir bozguna uğrayarak Belgrad'a çekilmiş, burada da tutunamayarak şehri boşaltmak zorunda kalmıştır. Bunun üzerine Osmanlı Devleti barış istemek zorunda kalmış ve 21 Temmuz 1718'de Avusturya ve Venedik ile Pasarofça Antlaşması⁶⁹ imzalanmıştır.⁷⁰ İngiltere ve Hollanda'nın arabuluculuğunda imzalanan bu anlaşma ile Osmanlı Devleti tüm Macaristan'ı, Eflak ile Boğdan'ın büyük bölgelerini ve Belgrad ile Semendire dâhil Kuzey Sırbistan ve Kuzey Bosna'yı kaybetmiştir. Pasarofça Antlaşması ile Osmanlı Devleti Orta Avrupa'dan tamamen elini çekmekle kalmıyor aynı zamanda Avrupa'yı titrettiği devir de sona eriyordu.⁷¹

Pasarofça Antlaşması gösterdi ki ugranılan bu yenilgi çok büyük değilse de önemliydi. Çünkü bu anlaşma ile Osmanlılar sadece toprak ve insan kaybetmemiş, saygınlık ve moralleri de ağır hasar görmüştü. Çünkü Prut Antlaşmasıyla birlikte yükselişe geçen kaybedilen toprakları geri alma umutları bu antlaşma ile tekrar sona ermişti. Pasarofça'dan sonra artık Avrupa'ya karşı izlenilecek dış politikada fetih ve gaza yerine mevcut toprakları savunma ilkesine dayalı politikalar etkili olmaya başladı. Bundan böyle Osmanlı yöneticileri Avrupa devletleriyle girișecekleri

⁶⁸ Mücteba İlgürel, "IV. Mehmed, II. Süleyman, II. Ahmed, II. Mustafa, III. Ahmed, I. Mahmud, III. Osman, III. Mustafa, I. Abdülhamid", *DGBT*, cilt: 11, İstanbul 1989, s. 121-126; Yalçınkaya, a.g.m., s.483-484; Aktepe, a.g.m., s. 35-36.

⁶⁹ Antlaşma hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Erim, a.g.e., s. 63-71.

⁷⁰ Uzunçarşılı, a.g.e., s. 125-144; Özcan, a.g.m., s. 178-179.

⁷¹ Uğur Kurtaran, *Osmanlı Avusturya Diplomatik İlişkileri (1526-1791)*, Kahramanmaraş 2009, s. 162-163; Sander, a.g.e., s. 90.

savaşlarda daha dikkatli olmak zorunda kalmışlar ve özellikle III. Ahmed döneminden başlayarak ıslahat hareketlerine çok daha fazla önem vermeye başlamışlardır.⁷²

3.1.3. Lale Devri Ve Patrona Halil İsyarı

Pasarofça Antlaşması'nın imzalanmasının ardından veziriazam Damat İbrahim Paşa Rus-İsveç savaşına katılmayacağına dair Rus Çarı I. Petro'ya güvence verdi. Kırım Tatarlarının Lehistan topraklarına saldırmayacağına dair Lehistan ve Avusturya ile anlaşmalar yaptı. Osmanlı Devleti, Avrupa politikasında yapmış olduğu bu değişiklikle yani daha barışçıl bir tutum izlenmesiyle birlikte batı sınırında yeni bir denge oluşturmak istiyordu. Bu anlamda Osmanlılar Avrupa yönünde genişleme siyasetini bir kenara bırakıp başta Avusturya olmak üzere Rusya ve diğer Avrupalı devletlerin Osmanlı aleyhine genişlemeleri engelleyecek savunma tedbirleri almaya başladı. Bu şekilde Avrupa sınırlarını güvence altına alan Osmanlı Devleti için önceki dönemlerden farklı olarak yeni bir diplomatik ve siyasi politikanın etkin olduğu bir dönem başlamış oluyordu.⁷³

Osmanlı tarihinde Lale Devri olarak adlandırılan bu dönemin en önemli özelliği Osmanlı'nın Batının mutlak üstünlüğünü kabul ederek Batı tarzı ıslahatlar yapmaya başlaması olmuştur. Bu dönemde merkezde yapılan ıslahat ve düzenlemelerin yanı sıra Avrupa'nın değişik merkezlerine ilk kez geçici elçiler gönderilmiş ve Batı ile yakın ilişkiler kurulmaya başlanmıştır. Böylelikle Osmanlı diploması anlayışı değişime uğrayarak diplomatik literatürde diğer devletlerle eşit konuma gelen Osmanlı'nın mutlak üstünlüğü sona ermiştir. Aynı zamanda bu devir Osmanlı'nın düşünce uyanışının da başlangıcıdır. Ancak bu uyanış küçük bir idareci grup ve zengin zümreler için geçerliydi. Yine bu dönemde başta edebi eserler olmak üzere kültürel ve bilimsel eserlerin Arapça ve Farsçadan Türkçeye çevrilmesi çalışmalarına başlandı. Avrupa ile savaş alanlarının dışındaki temalar da Lale Devri ile başlamıştır denilebilir.⁷⁴

⁷² Yalçınkaya, a.g.m., s.485.

⁷³ Kurtaran, a.g.e., s. 164.

⁷⁴ Sander, a.g.e., s. 90-91; Yalçınkaya, a.g.m., s.485-487.

Damat İbrahim Paşa Osmanlı Devleti’nde zedelenen birçok temel taşı yerine koymuştu. Viyana’daki bozgundan sonra ilk defa her alanda bir disiplin ve kalkınma görülmeye başlandı. Ancak İstanbul’daki eğlence âlemlerinde yapılan savurganlık sebebiyle yeni vergilerin konması ülkede sağlanan sosyal ve ekonomik dengeleri sarsmaya başladı. Anadolu’da ve Rumeli’de tekrar isyan ve eşkiyalık olayları görülür oldu. Osmanlı Devleti bu iç huzursuzlukların yanı sıra İran ile ardı arkası gelmeyen savaş halini sürdürmekteydi. Buavaşlar aynı zamanda Osmanlı Devleti’nin Rusya ile başının derde girmesine sebep olduğu gibi Avrupa politikasına da olumsuz bir şekilde etki ediyordu.⁷⁵ Doğuda İran ve Afganlar ile bitmek bilmeyen mücadeleler ve kanlı savaşlar Osmanlı ülkesinde III. Ahmed ve özellikle Sadrazam Damat İbrahim Paşa’ya karşı düşmanlığı artırmıştı. Afganlı Nadir Ali Şah’ın, İran hükümdarı II. Tahmasb’ı himayesine alarak İran’ın batısında bulunan bazı şehirleri Osmanlılardan geri alıp muhafizlerini öldürmesi padişaha olan güvensizliği daha da artırdı.⁷⁶ Zaten bu dönemde Osmanlı ülkesinde savaşlar ve ağır vergiler sebebiyle reaya ve esnaf sınıfı çeşitli sıkıntılar çekiyordu. Çözüm olarak reaya ticarete yönelmeye ve özellikle iş imkânlarının daha geniş olduğuna inandığı şehir merkezlerine göç etmeye başlıyor, bu durum da tarım alanlarının işlenemez ve devletin mahsul edilen ürününden aldığı verginin alınamaz duruma gelmesine sebep oluyordu. Ayrıca şehirlerde toplanan işsiz halk yiğinları burada huzursuzluk ve asayişsizliğe neden oluyordu.⁷⁷

Nadir Ali Şah’ın doğuda başarılar elde etmesi ve Hemedan, Tebriz gibi önemli şehirleri ele geçirmesi üzerine padişah III. Ahmed istemeyerek de olsa İran'a karşı sefere çıkışmasına razı olmuş ve Üsküdar'a geçmişti. Ancak Sadrazam Damat İbrahim Paşa'nın sefer işini aşırından alması üzerine 28 Eylül 1730 günü Patrona Halil İsyani patlak verdi. Padişah olayı duyunca gizlice Topkapı Sarayı'na dönmüş ancak isyancılara karşı başarı elde edemeyince onların isteklerini yerine getirerek Damat İbrahim Paşa, Kethüda Mehmed Paşa ve Kaptanıderya Mustafa Paşa'yı boğdurtarak

⁷⁵ Ali İbrahim Savaş, “Osmanlı Devleti İle Habsburg İmparatorluğu Arasındaki Diplomatik İlişkiler”, *Türkler*, cilt: 9, Ankara 2002, s. 559-560.

⁷⁶ Aktepe, a.g.m., s. 36.

⁷⁷ Songül Çolak, “Patrona Halil Ayaklanması'nı Hazırlayan Şartlar Ve İsyanyın Pây-ı Tahttaki Etkileri”, *Türkler*, cilt: 12, Ankara 2002, s. 525-526.

isyancılara teslim etmiştir. Bir gün sonra ise kendisinin ve çocukların hayatına kıymaması şartı ile tahttan I. Mahmud lehine feragat etmiş ve ona biat etmiştir.⁷⁸

3.2. Osmanlı-Habsburg İlişkilerine Kısa Bir Bakış

Osmanlı Devleti ile Habsburg Hanedanı arasındaki siyasi münasebetler Mohaç Meydan Savaşı ile başlamış ve I. Dünya Savaşı'na kadar devam etmiştir. Osmanlı Devleti ile Habsburg Hanedanı arasındaki diplomatik ilişkilerin ise 1527 yılında başladığı söylenebilir. Çünkü Kanuni Sultan Süleyman'ın Ferdinand'a yazdığı mektuplardan en eskisi bu yıla aittir. Habsburg'lar tarafından Sigismund Weixelberger ve Johann Habordansky Avusturya'nın Osmanlı Devleti'ndeki ilk büyük elçileri olarak 1528'de İstanbul'a gönderilmiştir. 1535 yılında Ferdinand'a gönderilen ilk Osmanlı elçisi ise Memiş Çavuş'tur.⁷⁹

Habsburg'lar, Fransız Capet hanedanından sonra Hıristiyan tarihinin en önemli hanedanı olup Avrupa'nın çeşitli devletlerinde hükümdar olmuşlardır. Ailenin Habsburg adını alması ve bu adı taşıyan şatonun inşası geç tarihlerdedir. Werner'in Aargau'da inşa ettirdiği Habichtsburg⁸⁰ XI. asırda aile adı olup "Habsburg" şeklini almıştır. Aile "Alaman" boyundandır ve asıl Almanya Orta Çağ başında bugünkü Baden'dir.⁸¹

Osmanlı Devleti ile Habsburg'lar arasındaki diplomatik ve siyasi ilişkiler genel olarak üç devrede incelenebilir:

- a) Kanuni Sultan Süleyman'ın sultanlığı döneminden, Osmanlı Devleti'nin Avusturya Habsburg Hanedanına nazaran daha kuvvetli olduğu Zitvatorok Barış Antlaşması'na kadar olan devre,
- b) Zitvatorok Barışı'ndan Karlofça Barış Antlaşması'na kadar olan ve diplomatik olarak eşit olsa da askeri anlamda Osmanlı Devleti'nin daha kuvvetli olduğu devre,

⁷⁸ Aktepe, a.g.m., s. 36-37; İlgürel, a.g.m., s. 131-135; Abdülkadir Özcan, "Patrona İsyanı", *DIA*, cilt: 34, İstanbul 2007, s. 189-190.

⁷⁹ Savaş, a.g.m., s. 557.

⁸⁰ Aladoğan Şatosu.

⁸¹ Yılmaz Öztuna, *Devletler ve Hanedanlar*, cilt: 4, Ankara 1991, s. 341.

c) Karlofça Barışı ile başlayan, Osmanlı Devleti'nin çözülmeye rastlayan dönem. Bu dönemde Osmanlıların siyasi pozisyonu Habsburg Hanedanlığı'na nispetle daha zayıftır ve artık fütühat döneminden savunma dönemine geçilmiştir.⁸²

Kanuni Sultan Süleyman, babası Yavuz Sultan Selim'in aksine dikkatini Avrupa'nın Hıristiyan devletlerine çevirmiştir ve fetih politikasını bu yönde şekillendirmiştir. 1521 yılında Belgrad'ın fethedilmesinden sonra Osmanlı orduları Macaristan'a yüklenmiş ve burada da Osmanlı fetihleri aralıksız devam etmiştir. Daha sonra 1526'da Osmanlı ordusunun Mohaç Ovasında Macar ordusuna büyük bir hezimet yaşatmasıyla birlikte Macar İmparatorluğu tarih sahnesinden çekilmiştir. Böylelikle Osmanlı Devleti'nin Avusturya ile olan ilişkilerinin ilk devresi başlamıştır.⁸³ XVII. yüzyılın ilk yıllarda Osmanlı-Avusturya ilişkileri bozuldu ve bu yüzden meydana gelen çatışmalar 11.11.1606 tarihinde imzalanan Zitvatorok Barış Antlaşmasına kadar devam etti. Antlaşmaya göre her iki taraf toprak kazanma mücadelelerinden vazgeçiyor, Erdel her iki tarafın vassallığı oluyor ve Sultan I. Ahmed bir defaya mahsus 200.000 duka ödenmesinden başka vergi almaktan vazgeçiyordu. İlk defa bu antlaşma ile Osmanlı Devleti, Avusturya Arşidükü'nü resmen kendisiyle eşit haklara sahip muhatap olarak tanıyor ve daha önceden "Viyana Hâkimi" olarak hitap edilen Habsburg Hanedanı'nın Çasarlık unvanı kabul ediliyordu.⁸⁴ Bu anlaşma ile verilen tavizler Osmanlı Devleti'nin diplomatik anlamda ilk prestij kaybı olmuştur.⁸⁵

II. Viyana Seferi ve sonrasında gelen hezimet hem Osmanlı hem de Avrupa tarihinde bir dönüm noktasıdır. 1683 yılı öncesinde ve sonrasında gelişen olaylar Viyana Kuşatması'nın bir Osmanlı-Avusturya (Habsburg) mücadelesi olarak görülmemesi gerektiğini açık bir şekilde ortaya koymuştur. Viyana önlerinde savaşan Osmanlı ordusunda birçok milletten asker bulunduğu gibi, Viyana'yı sadece Habsburg'lar savunmamıştır. Buradaki mücadele sadece Osmanlı-Habsburg mücadelesi değil Türk-İslam ordularıyla Avrupa-Haçlı ordularının mücadelesidir.⁸⁶

⁸² Savaş, a.g.m., s. 555.

⁸³ Ali İbrahim Savaş, "XVIII. Asırda Osmanlı-Avusturya İlişkileri", *Askeri Tarih Bülteni*, sayı 41, Ankara 1996, s. 24.

⁸⁴ Savaş, "Osmanlı Devleti İle Habsburg İmparatorluğu Arasındaki Diplomatik İlişkiler", s. 557.

⁸⁵ Savaş, "Genel Hatlarıyla Osmanlı Diplomasisi", s. 645.

⁸⁶ Çiçek, a.g.m., s. 746.

1683 yılında Viyana önlerinde yapılan meydan savaşı sonucunda Osmanlı ile Avusturya arasındaki mevcut kuvvet dengesi bozuldu ve bu denge Habsburg hanedanı lehine değişti. Bu savaşı takip eden yıllarda Osmanlı Devleti birbiri ardına yenilgiler almaya başladı ve daha önceden fethettiği yerlerin çoğunu kaybetti. Bizzat Sultan II. Mustafa (1695-1703) tarafından kumanda edilen Osmanlı ordusu Zenta'da Prens Eugen tarafından bozguna uğratıldı ve sonrasında Osmanlı ile Avusturya devletleri arasında Karlofça Barış Antlaşması imzalandı. Bu antlaşma ile 1683 yılından beri devam eden savaşlar sona eriyor ve Osmanlı Devleti Eflak, Temeşvar ve Banat hariç olmak üzere Macaristan'ı Avusturya'ya terk ediyordu.⁸⁷ 1715 yılında Osmanlı ordusu, Karlofça Barış Antlaşması'nda Venedik'e kaybettığı yerleri geri almak için Venedik topraklarına saldırdı. Avusturya önceleri çekimser ve arabulucu gibi davranışa da daha sonra Çasar VI. Karl 24.4.1716'da Venedik ile ittifak etti. Bunun üzerine Osmanlı Devleti Avusturya'ya savaş ilan etti. Prens Eugen komutasındaki Avusturya ordusu Osmanlı ordusunu Varadin'de yenilgiye uğrattı. Ardından Ekim 1716'da Temeşvar kalesi, Ağustos 1717'de ise Belgrad kalesi düştü. 1718'de imzalanan Pasorofça Antlaşmasına göre Osmanlı Devleti Kuzey Eflak, Kuzey Sırbistan ve Bosna'nın kuzeyindeki toprakları Avusturya'ya bırakmayı kabul etmiştir.⁸⁸ Pasorofça Antlaşması'ndan sonra Avusturya ile 20 Temmuz 1718'de 20 maddeden oluşan bir ticaret anlaşması yapılmıştır. Buna göre;

- 1) Avusturya'lı tüccarlar Osmanlı topraklarında ve sularında serbestçe ticaret yapabilecekler ve bir defaya mahsus olmak üzere ithal ve ihraç ettikleri mallardan % 3 gümrük resmi vereceklerdir.
- 2) Avusturyalı tüccarların emniyeti için, Osmanlı Devleti'nin bütün liman ve ticaret bölgelerinde bu devlete ait konsolosluklar, acentalar açmak ve tercüman kullanmak gibi ticari imtiyazlar verilmiştir.
- 3) Avusturya Devleti ise buna karşılık olarak Osmanlı halkın ve tüccarının menfaatleri için kendi topraklarında Ticaret Ateşeleri bulundurulmasına izin vermiştir.

⁸⁷ Savaş, "XVIII. Asırda Osmanlı-Avusturya İlişkileri", s. 29.

⁸⁸ Savaş, "Osmanlı Devleti İle Habsburg İmparatorluğu Arasındaki Diplomatik İlişkiler", s. 559.

- 4) Osmanlı ticaret gemilerine Akdeniz'de dolaşan Malta korsan gemilerinden herhangi bir zarar gelirse bu konudaki sorumluluk Avusturya gemilerine yüklenilmeyecek ve onlara kötü davranış olmayacağıdır.
- 5) İranlı tüccarlara Avusturya topraklarına gidip gelmeleri için % 5 gümrük resmi alınarak, geçiş serbestliği verilmesi gibi hususlar bu antlaşmanın öne çıkan önemli maddeleridir.⁸⁹

Mayıs 1736'da Azak Kalesi'nin Rusya tarafından alınması üzerine Osmanlı Devleti Rusya'ya savaş açtı. 1726 tarihli Avusturya-Rusya ittifakına göre Avusturya Rusya'ya askeri yardım yapması gerekiyordu. Bu ittifak antlaşması gereğince Avusturya savaşa dahil olmuş ve 1737 yazında Niş Kalesini ele geçirmiştir. Fakat daha sonra Bosna'da yenilmişler ve Niş Kalesi Osmanlılar tarafından geri alınmıştır. Bunun üzerine taraflar arasında barış müzakereleri başladı. 18.9.1739 tarihinde Belgrad Barış Antlaşması imzalandı. Bu antlaşmadan sonra iki devlet arasındaki ilişkiler, son Osmanlı-Avusturya savaşına kadar (1787-1790) barış içinde devam etti.⁹⁰

---

⁸⁹ Kurtaran, *a.g.e.*, s. 163.

⁹⁰ Savaş, "XVIII. Asırda Osmanlı-Avusturya İlişkileri", s. 35.

4. SEFÂRETNÂMENİN ÖZELLİKLERİ

4.1. Şekil Özellikleri

Mustafa Efendi'ye ait Viyana Sefâretnâmesi (İstîlâh-ı Nemçe)'nin Faik Reşit Unat'ın tespitine göre beş adet yazma nüshası bulunmaktadır. Bunlardan ilki İstanbul Fatih Millet Kütüphanesi, No: 843'de; ikincisi İstanbul, Fatih Millet Kütüphanesi, No: 844'de; üçüncüsü İstanbul, Topkapı Sarayı Müzesi, Bağdat No: 224'de; dördüncüsü İstanbul Üniversitesi, Yıldız Yazmaları No: 270'de; beşinci yazma ise İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi Nuruosmaniye Koleksiyonu No: 1293/2'de⁹¹ bulunmaktadır.⁹²

Sefâretnâme'nin Millet Kütüphanesi nüshası (MN) 30 varaktır. Besmele ile başlamakta olan [1a] sayfasında uzunca bir elkab bulunmaktadır. MN [1a] sayfası 7 satır olmakla birlikte diğer bütün sayfalar 13 satırdır. Sefâretnâme'nin ilk [1a] ve son [30a] sayfalarında renkli süslemeler bulunmaktadır. İlk sayfanın başlığı müzehheb, diğer sayfalar altın cetveli meşin kaplı ve zencireklidir. MN boyutları (diş-iç) 182x122, 132x72 mm'dir. Yazı tipi Nesih'tir. Eserin kapak sayfasında Ali Emîrî vakfı mührü, Millet mührü, kurşun kalemlle "Nemçe Sefâretnâmesi" ibaresi ve eserin müstensihi olan Mehmed Emin'e ait bir kayıt vardır. Ayrıca [3b], [4a], [29b] ve [30a] sayfalarında Ali Emîrî vakfı mührü bulunmaktadır. Eser reddadelidir.⁹³

Sefâretnâme'nin Süleymaniye Kütüphanesi Nuruosmaniye koleksiyonu nüshası (SN) 10 varaktan oluşmaktadır. SN [1a] sayfası (22 satır) ile [10b] sayfası (13 satır) hariç diğer sayfalar 25 satırdır. Yazı türü Talik'tir. SN kapak sayfasında bulunan kayıttı "bin yüz kırk üç [.....] meymenet makrûn-ı müş'ir Nemçe Çâsârına yazılan hattı

⁹¹ İstanbul Süleymaniye Kütüphanesi Nuruosmaniye Koleksiyonu No: 1293/2'de olduğu belirtilen yazma nüshasının arşiv numarasının 1282/2 olduğu tespit edilmiştir.

⁹² Unat, a.g.e., s. 68.

⁹³ Basılan eserlere sayfa numarası verilmeyen dönemlerde sayfaları takip edebilmek için sonraki sayfanın ilk kelimesinin bir önceki sayfanın altındaki sol köşede ayrı bir satır olarak bulunmasıdır. Bu kelimele yaygın biçimde reddâde ismi verilmekle birlikte fonksiyonları göz önünde bulundurularak râbitâ, murâkib, rakabe veya müşâhîde, müş'ir, pâyende, çoban, ayak, garib şeklinde adlandırıldıkları da görülmektedir. Bkz. İsmail E. Erünsal, "Reddâde", *DIA*, cilt: 34, İstanbul 2007, s.515.

hümâyûnu tebliğ me'mûr Mustafa Efendi [.....] semâ'an ve 'iyânâni zabit ve tahrîr-i havâdisdir [.....]"⁹⁴ yazılıdır.

SN nüshasında sayfa kenarlarına derg edilmiş bir takım notlar bulunmaktadır. Bunlar çoğu yerde açıklama göreviyle kullanılmışken,⁹⁵ bazı notlar ise bulunduğu sayfanın başlığı görevindedir.⁹⁶

Sefâretnâme nüshalarından İstanbul, Topkapı Sarayı Müzesi, Bağdat No: 224 ve İstanbul Üniversitesi, Yıldız Yazmaları No:270'de olduğu bildirilen yazma nüshalar adı geçen kurumların tez çalışmamız süresince tadilatta kalmasından ötürü elde edilememiştir. Elimizde bulunan diğer bir nüsha olan Millet Kütüphanesi, 843 numaralı nüshanın ise Mustafa Hattî Efendi'nin 1748 tarihli Viyana Sefâretnâmesi olduğu belirlenmiştir.

Son dönemde yapılan çalışmalar incelendiğinde, XVIII. yüzyıl sefaretnameleri derli toplu bir şekilde 2007 yılında Mustafa Uluocak tarafından doktora tezi⁹⁷ olarak hazırlanmış ve bu sefaretnamelerin yalnızca birer nüshaları türetme ve işletme ekleri açısından incelenmiştir. Adı geçen tezde Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâretnâmesi'nin de transkripsiyonu bulunmakla birlikte sadece Millet Nüshası, No: 844 üzerinden bir değerlendirme yapılmıştır. Transkripsyon açısından birçok hata bulunmasına rağmen böylesine külliyyathî bir çalışma bilim dünyasına kazandırıldığı için şüphesiz ki oldukça önemlidir.

Elde edilen MN ve SN nüshaları arasında büyük farklılıklar bulunmamakla birlikte, SN nüshasında ana metnin kenarına yapılan ilavelerin fazlalığı ve MN nüshasında istinsah tarihinin bulunması sebebiyle MN nüshası esas nüsha olarak kabul

⁹⁴ Süleymaniye nüshasının kapağında bulunan yazının işaretlenen kısımları deform olup okunamamıştır.

⁹⁵ Örneğin [1a] sayfasındaki ilk notta ve [1b] sayfasındaki ikinci notta İmparator kelimesinin anlamı ve özelliği anlatılmıştır. Yine [4b] sayfasındaki dördüncü notta Hollanda'da bulunan Leiden şehri ve şehirdeki ilim ve eğitim hakkında bilgi verilirken, [6b] sayfasındaki ikinci notta milyon teriminin açıklaması yapılmıştır.

⁹⁶ Örneğin [5a] sayfasındaki ilk not olan "İngiliz kraliçesinin Nemçe tarafına tehevvülü" ve [6a] sayfasındaki ilk not olan "İngiliz Kraliçesinin França ile ittifâki" malumatları sayfaların başlığı olarak kullanılmıştır.

⁹⁷ Mustafa Uluocak, *XVIII. Yüzyıl Sefaretnamelerinde Türetme Ve İşletme Ekleri*, Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Bursa 2007.

edilmiştir. İki nüshanın da transkripsiyonu yapılarak metinler arasındaki farklılıklar normal ve köşeli parantezlerle ayrılarak dipnotlarda gösterilmiştir.

4.2. Muhtevâ Özellikleri

Mustafa Efendi'nin 1730 tarihli Viyana Sefâretnâmesi'nin kendi dönemine kadar yazılmış sefâretnâmeler içerisinde ayrı bir yeri vardır. Şöyled ki; 1793 yılına kadar yabancı ülkelere gönderilen elçilerin sefâretnâmeleri genel olarak tarihi, kültürel, sosyal ve coğrafi özellikleri betimleyen seyahat yazıları şeklindedir. Bu elçiler sefâretnâmelerinde genellikle elçilik görevinin başlangıcından son bulduğu güne kadar görülen, yaşanan her şeyi anlatma eğilimindedirler. Bu dönemdeki sefâretnâmeler genellikle elçinin gidişi, orada yaptıkları, gezip gördüğü yerler ve İstanbul'a dönüş yolculuğu başlığı altında dört bölümde incelenirken; 1793 tarihinden sonra tayin edilen ikamet elçilerinin sefâretnâmeleri ise genellikle siyasi yazılardır. Mustafa Efendi'nin sefâretnâmesi 1730 tarihinde yazılmış olmasına rağmen şekil itibarıyle 1793 sonrası sefâretnâmeler gibi siyasi bir muhtevâya sahiptir.

Mustafa Efendi'nin sefâretnâmesinin içeriğindeki bu farklılık sebebiyle onun gidiş dönüş safhaları, görevinin mahiyeti, gezip gördüğü yerler, başından geçen olaylar gibi konularda sefaretnâme metninde bilgi yok denecek kadar azdır. Hammer'den edinilen bilgiye göre Mustafa Efendi'nin sefâret heyeti 62 kişiden oluşmakla birlikte heyette bulunan şahısların isimleri zikredilmemiştir. Elçilik maiyetinde bulunan başlıca görevliler ise şunlardı: Mühürdar, mühür muhafizi; hazinedar; kilerci, bir çeşit kâhya; tütüncü, içilecek tütünün memuru; şamdancı, aydınlatma müfettişi; imam; tüfekçiler, satırıcılar, usaklar, hizmetkârlar vb.⁹⁸

Hammer'in verdiği bilgiye göre Mustafa Efendi'nin, Avusturya İmparatoru VI. Karl'a götürdüğü hediyeler arasında, son üç yıl içerisinde İstanbul'da basılan eserleri sunduğu bildirilmekle birlikte bu eserlerin hangileri olduğu belirtilmemiştir. Mustafa Efendi'nin götürdüğü hediyelere karşılık kendisine, Meninski'nin lüğati hediye edilmiştir. Elçiler aracılığıyla gerçekleşen bu kitap alışverişi, Osmanlı diploması

⁹⁸ Joseph Von Hammer, *Osmanlı Devleti Tarihi*, cilt: 14, Çev. Vecdi Bürün, İstanbul 1966, s. 156.

tarihinde türünün ilk ve son örneğidir. Ayrıca Mustafa Efendi'ye rengârenk kadifeler, iki büyük gümüş şamdan, saat ve daha başka hediyeler verildiği gibi günlük masrafları için 152 florin tahsis edilmiş; Avusturya imparatorluk sarayında kendisine oldukça alaka ve dikkat gösterilmiştir.⁹⁹

Sefâretnâme'yi genel hatlarıyla dört bölümde incelemek mümkündür. Birinci bölüm dua kısmı ve Mustafa Efendi'nin görevinin mahiyetini anlattığı kısımdır. İkinci bölüm, Nemçe Devleti'nin kuruluşu, askeri, siyasi ve ekonomik gücü, veraset sistemleri, asiller ve bunların asalet dereceleri ile Nemçe Çasarı hakkında çeşitli bilgilerin verildiği kısımdır. Üçüncü bölüm İspanya Veraset Savaşları'nın sebepleri, başlaması, seyri ve sonucunun anlatıldığı kısımdır. Dördüncü bölüm ise Mustafa Efendi'nin Nemçe Devleti hakkındaki kişisel görüşlerini bildirdiği ve Osmanlı Devleti'nin Avrupa karşısında hala çok güçlü olduğunu bildirdiği bölümdür.

Mustafa Efendi'nin sefâretnâmesi dönemin padışahı olan Sultan I. Mahmud'a dua cümlesi ile başlar. Mustafa Efendi hicri 1143 tarihinde,¹⁰⁰ Sultan I. Mahmud'un tahta çıkışını Nemçe Çasarına bildirmek için görevlendirildiğini şu şekilde belirtirken; “*Sultân Mahmûd Hân bâ-temkîn efendimiz hazretlerinin yüz kırk üç tarihinde lem'i zeyr-i âlem ikbâl ve pertev-eften cah û celâl olub sebeb-i sudûr-ı cihâniyân ve bâ'is-i şâdimân-ı âlemiyân olân cü'lûs-ı zafer-me'nûs-ı şehînşâhî ve tulû'-ı akibet-i saltanat kîti-yi penâhîleri ihbârimi hâvi nâm-e-i hümâyûn celâdet-meşhûn ve misâl-i 'azimet iştîmâl-i celâdet-makrûnlarıyla Nemçe Çâsarî tarafına meb'ûs olmuşdım*”, buradaki misafirliği sırasında gözlemediği ve öğrendiği bazı konuları beyan ettiğini bildirmiştir.¹⁰¹

Sefâretnamede ilk olarak ele alınan konu Roma İmparatorluğu olarak bilinen Nemçe Devletidir. Bu devletin aslında yedi hersek, birkaç dukalik ve cumhurdan oluşmakta olduğunu ve aralarında Kudüs derecesinde olan Roma'nın hizmet ve muhafazası için tayin olunmuş bir topluluk olduğundan bahseden Mustafa Efendi, devleti oluşturan herseklerin eskiden Papa'ya bağlı birer Katolik olduğunu fakat sonradan Saksonya

⁹⁹ Hammer, *a.g.e.*, s. 156.

¹⁰⁰ 1730.

¹⁰¹ Metin, [1a] – [1b].

ve Brandenburg herseklerinin Luteran mezhebini; Hanover'in ise Kalvin mezhebini benimsediğini bildirmiştir.¹⁰²

Sefâretnâmenin ikinci bölümünü teşkil eden Nemçe Devleti'nin anlatıldığı kısımda herseklerin, dukaların ve imparatorun nasıl seçildiği, nasıl ve nerede tac giydikleri, imparatorluğun hangi hükümetler ve memleketlerden olduğu, asalet dereceleri ve asillerin imtiyazları, devletin mali gücü ve toplanan vergi miktarı, devlete bir saldırı olması durumunda herseklerin ve dukaların gönderecekleri asker miktarı, askerlerin kaybı durumunda ne kadar para ödeneceği gibi konularda bilgiler bulunmaktadır. Mustafa Efendi sefâretnâmesinde, Nemçe Devleti'nin yaklaşık iki yüz yıl önce düzenlenen kanunları gereğince Valkenburg denilen yerde Nemçe Çasarının vekilinin başkanlık ettiği "Diyete" adlı büyük bir divanları olduğunu, bu divanda çasarın, herseklerin, dukaların kısacası devlete bağlı kale ve cumhurların birer vekil ile temsil edilerek imparatorlukla ilgili önemli konuların görüşüslerek karara bağlandığını bildirmiştir.¹⁰³

Mustafa Efendi'nin Nemçe Çasarı hakkındaki tespitleri ise şöyledir: "*Nemçe Çâsarî zîkr olunan bilâda nisbet ile herseklerden bir hersek olub nezâret ve riyâsetden mâ'adâ 'askerinde ve hazinesinde çendân 'alâkasi olmadığını ifâde ve beyândır.*"¹⁰⁴ İfadesiyle çasarın başkanlık ve idareden başka askeriyle ve hazinesiyle yakından alakadar olmadığı belirtilmiştir. Çasara iaşesi için hazineden ayrılan aylık otuz iki bin zoltanın ancak zaruri masraflarını karşılamakta olduğunu ve hiçbir kimseye iyilik ve yardım yapacak mali kuvveti bulunmadığını bildiren Mustafa Efendi, buna karşılık Osmanlı Devleti'nin hazinece bu devletten yüz kat daha üstün olduğundan bahsetmiştir. Ayrıca Nemçe Çasarının bir senelik tahsisatı kadar parayı Osmanlı Sultanı bir ayda hatta bir haftada muhtaçlara harcasa devletin hazinesinin bundan hiçbir şekilde etkilenmeyeceğini belirterek bir anlamda Osmanlı Devleti ile Nemçe Devleti'nin ekonomik gücünü karşılaştırmıştır. Çasarın imparatorluk dâhilinde ancak kırk bin asker beslemeye imkânı olduğunu, Nemçe ordusunun ancak Macar, Erdel,

¹⁰² Metin, [1b] – [2b].

¹⁰³ Metin, [2b] – [5a].

¹⁰⁴ Metin, [5a].

Hırvat ve Nederlond askerleriyle birlikte altmış bin piyade ve kırk bin süvariye ulaşıldığı sefâretnâmede belirtilen konulardandır.¹⁰⁵

Mustafa Efendi, Nemçe ordusunun hiyerarşik birimlere ayrıldığından, bu birimlerin başındaki zabitler ve aldıkları ücretlerden, her taburun bayrağının ve askerlerinin kıyafetlerinin birbirinden farklı olduğunu bir askerin kaybolması halinde kendi taburunu davul sesinden bile ayırt edip bölüğünü bulabileceğinden bahsetmiştir. Nemçe Devleti'nin Avrupadaki Veraset Savaşları sırasında İtalya'yı muhafaza edebilmesi için oldukça fazla askere ve paraya ihtiyacı vardı. Askerlerinin masrafları için hazineye bağımlı olan devlet gerekli parayı karşılayabilmek için büyük arazileri ve gümrükleri iltizama bırakmış hatta gelecek senelerin bedelleri bile alınmıştır. Bu sırada ülkede kıtlık baş göstermiş halk fakirlik ve yoksulluk içinde kalmıştır.¹⁰⁶

Mustafa Efendi sefâretnâmesinde bazı konular ve tabirlerle ilgili ayrıntılı açıklamalarda bulunmuştur. Mustafa Efendi imparator kelimesi şu şekilde tanımlamıştır: “*İmparator lafzi luğat-i lâtînde hâdem ma'nâsında olub Roma dahi beynlerinde Kuds mesâbesinde olduğından ana izâfet ile sâîr mülük-i nasârâdan imtiyaza delâlet itmekle büyük lakab olmuşdur*”.¹⁰⁷ Yani imparator, Roma'nın hizmet ve muhafazası için tayin olunan hudut, sınır ve devletin koymuş olduğu kuralların gözeticisi ve uygulayıcısı durumundadır. Bir milyonun on kere yüz binin toplamı olduğunu ve her zoltası guruş olursa bir milyonun iki bin kese akçeye karşılık geleceğini söyleyen Mustafa Efendi, Felemenk taifesinin evvelce görülmemiş tuhaf zanaatlari ve çeşitli ilimleri Lide¹⁰⁸ kalesindeki akvamîyye¹⁰⁹ adlı hanede olduğunu ve çevreden gelenlerin burada çeşitli zanaat ve ilimlerden başka top, mühendislik ve astroloji ilimlerini öğrendiklerini bildirmiştir. Hatta burada kubbe benzeri bir küre-i sema yani gökteki cisimlerin durumunu gösteren bir küre bulunmakta onun içinde de dünyayı gösteren bir küre bulunmaktadır. Bunlar bazı çarklar ile idare edilip toplanan yıldızlar seyyar halde iken hareketleri incelenmekle birlikte birbirlerine göre

¹⁰⁵ Metin, [6b] – [8a].

¹⁰⁶ Metin, [8b] – [10a].

¹⁰⁷ Metin, [1b].

¹⁰⁸ Leiden: Hollanda'nın Güney Hollanda eyaletine bağlı bir şehir.

¹⁰⁹ Akademya.

konumları da bu şekilde üzerinde canlandırılmaktadır ifadeleriyle Mustafa Efendi, Leiden şehrinde bulunan Planetaryum'u¹¹⁰ anlatmıştır.

Mustafa Efendi'nin sefâretnâmesinin büyük bir kısmını İspanya Veraset Savaşları ile ilgili verdiği bilgiler oluşturmaktadır. Krolos Givintos yani beşinci İspanya kralı II. Carlos İspanya, İtalya ve Felemenk vilayetlerini istila edip kral olmuştu. İspanya kralı II. Carlos'un hiç erkek çocuğu yoktu ve hastalanınca İspanya tahtının boşalacağı anlaşıldı. II. Carlos'un İspanya tahtını Leopold'un neslinden gelen bir prense vasiyet etmesi bekleniyordu. Ancak II. Carlos vasiyetinde İspanya tahtını Fransa Kralı XIV. Louis'in torunu V. Felipe'e bıraktı. Bunun üzerine İspanya tahtının diğer varisi durumunda olan Kutsal Roma Germen İmparatorluğu, Hollanda, Portekiz, İngiltere devletleri ile Brandenburg ve Savavye dukalıkları Fransa'ya karşı bir ittifak oluşturarak savaşa giriştiler. Sefâretnâme metninde savaşın gidişatı, cepheerdeki muharebeler, şehirler, hükümetler ve çeşitli olaylarla ilgili birçok bilgi bulunmaktadır.¹¹¹

Mustafa Efendi'nin bildirdigine göre İspanya Veraset Savaşları'nın sonucunda Nemçe, Fransa ve İspanya'nın kırk elli seneden beri aralarında devam eden savaşalar sonucunda iki taraftan da belli başlı birçok kimse hayatını kaybetmiş, birbirlerinin memleketlerini tahrip etmişlerdir. Yapılan antlaşma ile İspanya tahtı V. Felipe'de kalmış, Nederlond ve İtalya vilayetleri ise Nemçe Çasarında kalmıştır. İngiliz ve Felemenk devletleri ise aralarında birkaç seneden beri anlaşmazlık olması ve Parma maddesinde Papa'yı kızdırmaları sonucunda samimi bir dostluk kuramamışlardır. Bu devletler barış yapmalarına rağmen içlerinde hala intikam ateşi bulunmakta ve intikam almaya hazır bulunmaktadır.¹¹²

Mustafa Efendi Nemçe taifesinin Osmanlı için güçlü bir düşman sayılamayacağını bunun sadece o devirde değil eskiden beri böyle olduğunu şu şekilde ifade etmiştir: "*Nemçe Devletine vücûh ile ihtilâl teveccûh idüb gerek mü'lük-i nasârâ ve gerek kendü ra'iyyetleri olan Macar ve Hırvat tevâ'ifi bir tarafdan harekete muntazır*

¹¹⁰ İnsanların içine girerek uzayı ve evreni bire bir 360° ve detaylı olarak izledikleri kubbe biçimindeki salondur.

¹¹¹ Metin, [11a] – [25a].

¹¹² Metin, [25b] – [28a].

*oldukları zann-i gâlibdir gerçe düşmânmor makûlesi dahî olursa merd-âne bilüb hazm ve ihtiyât üzere hareket-i muktezâ-yı ‘akl ve reviyyetdir ancak Nemçe tâ’ifesi bu devlet-i âsmân-i rütbete göre çandân hasm-i kavî olmadığı şimdi degil kadîmden dahî öyle imiş”.*¹¹³

Mustafa Efendi, Beç’de bulunduğu sırada eşraftan ileri gelen bazı kişilerle Osmanlı Devleti’nin genel durumu ve büyülüğü üzerine görüşmeler yapmıştır. Onlara Osmanlı Devleti’nin sınırları içerisinde kendi dininden hariç üç milyon Hristiyan ve Yahudi reyasının bulunduğu, bu gayrimüslim halkın sayı olarak Müslüman halka göre deniz içindeki bir damla kadar olduğunu söylemiştir. Ayrıca Osmanlı Devleti’nde Müslümanların, Hristiyanların ve Yahudilerin bir arada barış ve huzur içinde yaşadığından bahsetmiştir. Osmanlı Devleti’nin II. Viyana Kuşatması’ndan sonra Nemçe, Venedik, Lehistan ve Rusya devletleri ile birçok cephede savaşmak zorunda kaldığını; bu sıralarda bedevi Araplar arasında ve Anadolu’da bazı eşkıyalık ve serkeşlik hareketleri ortaya çıktığını belirten Mustafa Efendi bu zor şartlarda bile Osmanlı Devleti’nin hepsine bölük bölük askerler sevk ettiğini ve Allah’a şükür on altı sene boyunca bütün dünya ile başa baş mücadele ettiğini bahsetmiştir. Eğer böyle hücum bütün Avrupa’ya yönelseydi buna karşılık vermeleri mümkün olur muydu diye sorduğunda ise çevresindekilerin hepsi Osmanlı Devleti’nin büyülüğünü ve o sırada ona denk bir devletin mevcut olmadığını kabul etmişlerdir.¹¹⁴

¹¹³ Metin, [28a] – [28b].

¹¹⁴ Metin, [28b] – [29b].

5. SEFÂRETNÂME METNİ

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm

[1/a] Ba'de hamdullahi'l-müstahhik li cemi'ü'l-mecd ve's-senâ ve's-salavât ve's-selâm ed-dâ'im 'alâ eşrefü'l-berâyâ ve 'ala alîhi ve ashâbihi ülîy'ül-arâ'yi ve's-suyûfu'l-beyzâ, takrîr 'abd-i fakîr, bu siyâk üzere tehbîr olunur ki hâlâ veliyy'ün-ni'am-ı cemî'i afâk, zil'l-ullah-i te'âlâ 'ale'l-îtlâk şevketlü kudretlü azâmetlü mehâbetlü padişâh-ı rûy-ı zemîn şehriyâr-ı tâc-bahş u kâmbîn-i hüsrev-i Süleymân-mekân,¹¹⁵ hâkân-ı kîti 'ünvân nûr çeşm-i zemîn u asmân, ziynetü'd-dünyâ [1/b] ve'd-dîn Sultân Mahmûd Hân bâ-temkîn efendimiz hazretlerinin yüz kırk üç tarihinde¹¹⁶ lem'i zeyr-i 'âlem ikbâl ve pertev-eften cah û celâl olub sebeb-i sudûr-i cihâniyân ve bâ'is-i şâdimân-ı 'âlemiyân olân cülûs-ı zafer-me'nûs-ı şehinşâhî ve tulû'-ı akibet-i saltanat kîti-yi penâhîleri ihbârını hâvi nâme-i hümâyûn celâlet-meşhûn ve misâl-i 'azimet iştimâl-i celâdet-makrûnlarıyla Nemçe Çâsârı tarafına meb'ûs olmuşidim çend-rûz[a]¹¹⁷ misâferetde tavâ'if-i merkûmenin âyîn ve harekâtından ba'de't-teftîş ve'l-tefahhus vâkîf olduğım ba'zi husûsların¹¹⁸ luzûmu mertebesini tahrîr ve beyâna cesâret olundı Roma İmparatorluğu [İmparator lafzi luğat-ı lâtinde hâdem ma'nâsında olub Roma dahi beynlerinde Kuds [-i şerîfin]¹¹⁹ mesâbesinde olduğundan ana izâfet ile sâir mülük-ı nasârâdan imtiyaza delâlet itmekle büyük lakab olmuşdur.]¹²⁰ ta'bîr olunan Nemçe Devleti fi'l-asl ülke ve sikke sâhibi yedi hersek¹²¹ ve birkaç dûka ve cumhûrdan ibâret olub beynlerinde mu'teber ve lâ-teşbîh Kuds-i Şerîf [2/a] mesâbesinde olan Romanın hizmet¹²² [ve]¹²³ muhâfaza ve nezâretine ta'yîn olunmuş bir cem'iyyetdir bu herseklerden dahi Saksonya ve Bayer¹²⁴ ve Burandeburk¹²⁵ ve Hanover¹²⁶ hersekleri [İngiliz kralı nesibi münkatî'

¹¹⁵ Süleyman peygamber.

¹¹⁶ 1730.

¹¹⁷ SN'de "çend-rûza" şeklinde geçmektedir.

¹¹⁸ SN'de "husûslar kî" şeklinde geçmektedir.

¹¹⁹ SN'de "Kuds-i şerîfin" şeklinde geçmektedir.

¹²⁰ MN nûshasında [1b], SN nûshasında [1a] sayfasına derc olunmuştur.

¹²¹ 1273'lerde ortaya çıkan ve 1356'daki Altın Ferman'la (*Goldene Bulle*) onaylanan elektörlük kurumu yedi elektörü içermektedi:Trier, Mainz ve Köln başpiskoposları, Saksonya dükü, Ren palatin kontu, Brandenburg markgrafi ve Bohemya kralı. Sonradan bunlara, 1623-1778 arasında Bavyera, 1708'de Hannover ve 1803'te Hessen-Kassel elektörlükleri eklendi. İmparatorluğun 1806'da sona ermesiyle elektörlük kurumu da ortadan kalktı.

¹²² SN'de "hîdmet" şeklinde geçmektedir.

¹²³ SN'de bulunmamaktadır. [1a]

¹²⁴ SN'de "Bayeriye" şeklinde geçmektedir. Bavyera.

olub bundan akdem Hanover herseki nasb olunmak münasib görüldükde ahalisi Kalvin olmağla Hanover herseki Luteranlıktan mütehavvılve kalvin olub ba‘de İngilize kral olmuşdur.^{127]}¹²⁸ evlâd evlâda ve ashâb-ı ensâb olduklarından gayri ehl-i harb ‘add olunub bakiyye kalan Koloniye ve Mantes¹²⁹ ve Tiriyr¹³⁰ hersekleri silsile ile hareket eyler papas ve ehl-i kalemdirler meselâ Koloniye herseki halkı olunsa¹³¹ Mantes herseki Koloniyeye ve Tiriyr herseki Mantese nakl idüb papashık tarafında olan küçük dukalardan biri [Çasardan mâ‘adâ il ve memleket ve kasabât ve kurâ ve müzâra‘a mutasarrıflarının tertibleri böyledir ibtidâ-i hersekin Kurfurst¹³² dahi dirler andan aşağı duka ba‘de markiz dahi aşağı gurûf deyü cümlenin dûnuna baron dirler mesfurlar kâbiren ‘an kâbir belki kâfir ‘ayn kâfir arazi ve vilâyât mutasarrıfları olub ceneraller eger bu insabdan olmazlar ise araziye müte‘allik ahkâm ve tasarrufâta bir dürlü müdahale eylemezler]¹³³ Tiriyre nakl eyler hersek lafzi Nemçe lisânında Herçok ve Lâtîn luğatinde Elektor¹³⁴ olub ma‘nâsı intihâb idici ve intihâb olunmuş dimek imiş ya‘ni çâsâr nesibi münkati‘ oldukda bu intihâb olunmuş yedi kimesne içlerinden dört ‘aded ehl-i harb hersekin¹³⁵ birini [2/b] çâsârlığa intihâb idici dimek ola mukaddemâ tertîblerinde cümlesi pâpâya tâbi‘ Katolik iken el-hâletü hâzihi Saksonya ve Burandeburk Luteran mezhebine tahavvül ve Hanover Kalvin olub ancak üç papas ve bir dahi Parfeş ta‘bîr olunan Bayeriye herseki Katolik kalmışdır bunlardan mâ‘adâ Salspurk¹³⁶ ve Vitinberk¹³⁷ ve Hanover ve Ecinpurk ve Rikenşpurk¹³⁸ ve Pasavu¹³⁹ dukalıkları dahi olub [Bu yakında İzvec krallarının nesibi münkati‘ oldukda kurb-ı civara binâ‘en Hanover dukasını kral idüb ikinci

¹²⁵ Brandenburg.

¹²⁶ Hannover.

¹²⁷ İngiliz Krallığı, Kralice I. Anne’ın ölümüyle birlikte 1701 kanunu gereğince Hannover Hanedanından I. George’a verildi. Böylelikle Hannover Hanedanı 1714 tarihinden itibaren Büyük Britanya Krallığını da yönetmeye başlamıştır. Bkz. Uzunçarşılı, *a.g.e.*, s. 240.

¹²⁸ SN nûşasında [1a] sayfasına derc olunmuştur.

¹²⁹ Mainz.

¹³⁰ Trier.

¹³¹ SN’de “olsa” şeklinde geçmektedir.

¹³² Elektör.

¹³³ SN nûşasında [1a] sayfasına derc olunmuştur.

¹³⁴ Elektör: Almanca “Kurfürst”. Kutsal Roma Germen İmparatorluğunda imparator seçme hakkına sahip prens ya da piskopos.

¹³⁵ SN’de “hersek” şeklinde geçmektedir.; SN [1b].

¹³⁶ Salzburg.

¹³⁷ Wittenberg.

¹³⁸ Regensburg.

¹³⁹ Passau.

biraderi dukalığa nasb olundu.]¹⁴⁰ mukaddemâ Pasavu dûkalık degil iken zîrde gelecek France ma'rekesinde koca krâl-ı merkûm kal'ayı muhâsara ve metânetine binâ'en me'yûsen 'avdet eyledikde cümle ittifâkıyla mutasarrîf olan piskobosa¹⁴¹ dukalık ile sikkeye izn virilmiş ve Nirenberk¹⁴² Cumhûrluğu dahi imparatora tâbi' olub bütün Avrupanın ticâreti ve sanâyi'-i dakîkası anda iken çâsâr hazînesine senevî [3/a] ancak yetmiş iki bin zolta¹⁴³ virüb eger İmperiyo [İmperiyo lafzi Latin lügatinde hîdmet manası olub ba'de Romanın hîdmeti ya'ni muhafaza-i sıyânetiün ta'yin eyledikleri hudûd ve sinur ve kavânin-i aynîyye dahi itlak ideyorlar.]¹⁴⁴ hudûduna âhirlerden ta'arruz vâki' olursa bir rekmend 'asker virmek üzere tertîb olunmuşdur mezkûr olan hersekler ve dukalar suretâ Nemçeye ['asker]¹⁴⁵ ve hazine misillü görünür lâkin hazinesine 'add olunur bir nesne virmediğinden başka [Nemçe devleti zâtında 'askerli ve hâzineli bir devlet olmadığı bundan fehm olunur.]¹⁴⁶ mâdâm İmperyo hudûdına taraf-ı İslâmiyândan ve âhirden bir düşman ta'arruz eylemeye mücerred Nemçenin tenfiz-i iğrâzi ve yahud hâsili hazînesine dâhil olan vilâyetlerin muhâfazasıün kendü masrafları ile 'asker çıkış imdadına gelmezler belî mevâcib ve mesârifî hazîne-i çâsâriyyeden virilmek üzere eger 'asker taleb eyler ise virmek yalnız herseklerde degil cümle nasârâ muluki beyninde kâ'ide-i kadîmedir o vech üzere istîcâr olunan 'askerden telef olan piyâdeye elli ve süvâriye tahmînen [3/b] yüz zolta dâmân olmak dahi şurûtlarına dâhildir hattâ bu def'a Nemçe tarafından Korsika¹⁴⁷ cezîresi zabtiçün Cenevize virilüb ba'de'l-muhârebe zâyî' olan üç dört bin piyâde Nemçe 'askerinin ellişer zolta dâmân Ceneviz tarafından teslîm olundı deyü şuyû' bulmuşidi mezkûr hersekler ve dukalar ancak İmperiyo husûsunda çâsâra 'asker ve etbâ' olub âhir husûsda hemân tevâ'if-i âhiri misillü oldukları ma'lûm ola anlardan başka aslî dukalık ve fîriştilik iken çâsâr silsilesi o hânedânlardan tezevvüc ve mûrûr-ı eyyamla nesebleri münkatî' olarak istiklâl üzere havza-i tasarrufa getürüb kendü cenerâl soltatları¹⁴⁸ ile zabit ve hâsilâtı

¹⁴⁰ SN nûshasında [1b] sayfasına derc olunmuştur.

¹⁴¹ SN'de "piskoposa" şeklinde geçmektedir.

¹⁴² Nürnberg.

¹⁴³ Lehlerin "Zolota" adı verilen paralarına benzetilmek suretiyle eskiden kesilmiş olan paralardan birinin adıdır. Gümüş olan zolata otuz para yerine geçerdi. Bkz. Mehmet Zeki Pakalın, *Osmanlı Tarihi Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, cilt: 3, İstanbul 2004, s. 664.

¹⁴⁴ SN nûshasında [1b] sayfasına derc olunmuştur.

¹⁴⁵ SN'de bulunmaktadır. [1b].

¹⁴⁶ SN nûshasında [1b] sayfasına derc olunmuştur.

¹⁴⁷ Korsika. Akdeniz'de Fransa'ya bağlı olan ada.

¹⁴⁸ Almanca: Asker.

hazînelerine gelen [vilayetler]¹⁴⁹ Tirolviçe¹⁵⁰ ta'bîr olunan Bohemya¹⁵¹ ve İşlezya¹⁵² ve Moraviye¹⁵³ ve Kuranita [Kuranitanın nihâyeti Venedik Körfezine varub sâhil-i bahrda çâsâra tabi' Tiriste¹⁵⁴ ve Fiyum¹⁵⁵ Avlov iki kal'ası vardır ve Zadreye yüz seksen mil mikdârı kurb-ı istimâ' olundı]¹⁵⁶ ve Aguşterya [4/a] ve İsliryе ki zebân-ı Türkîde Beç ve Nemçe lisânında İslayer [Bu sancığın gerisi olan Beç kal'asına Nemçe lisânında Viyen ta'bîr olunub Beç lafzını Türkî olmak üzere bilürler ve kendü canların müste'mil vekildir]¹⁵⁷ ta'bîr olunan Alaman sancığıdır bu zîkr olunan vilâyetler cennet-mekân firdevs-aşiyân Sultan Süleyman Hân¹⁵⁸ hazretlerinin hudûd [hudûd-ı mezkûrdan Beçe yiğirmi beş sa'at mikdârı mesafe olduğu hafî buyurulmaya]¹⁵⁹ ta'yîn buyurdukları Usturgon¹⁶⁰ ve Ustoni Belgrad¹⁶¹ cezîresinin öte câñibinde olan memleketlerdir fi'l-asl Nemçe dahi zîkr olunan herseklerden ve dûkalardan bir gurûf makûlesinin devlet-i aliyye-i ebed karîn kevkeb [ikbâli]¹⁶² ânen fe-ânen bi'l-ekîr ve mütalâlı olduğın umûmen mülük-ı nasâra ve husûsen Romaya tâbi' olan Katolik tâ'ifesi müşâhede idüb 'âdet-i kadîmeleri üzere tevâ'if misillü kalsalar mecmû'-ı bilâd[lar]¹⁶³ dest-burd-i islâmiyân olacağın teyakkin eylediklerinde islâmiyâna kurb civâri olan Nemçeyi üzerlerine takdîm ve imdâd ve i'ânetde bir mikdar [4/b] şurût ve kuyûd ile kiyâm eylemelerin tertîb idüb fi'l-cümle def-i gavâ'il eylemişler hâlâ iki yüz seneye karîb tanzîm olunan kanunları üzere zîkr olunan kılâ'dan Vikençpurk¹⁶⁴ nâm mahalde çâsârin ve cümle hersekler ve dukalar hâsılı Romaya tâbi' olan kal'a ve cumhurların birer kapu kethüdâları [ve]¹⁶⁵ vekilleri

¹⁴⁹ SN'de bulunmaktadır. [1b].

¹⁵⁰ Tirol.

¹⁵¹ Bohemya.

¹⁵² SN [2a]; Silezya.

¹⁵³ Moravia.

¹⁵⁴ Trieste.

¹⁵⁵ Fiume.

¹⁵⁶ SN [2a] sayfasına derc olunmuştur.

¹⁵⁷ SN [2a] sayfasına derc olunmuştur.

¹⁵⁸ Kanunî Sultan Süleyman.

¹⁵⁹ SN [2a] sayfasına derc olunmuştur.

¹⁶⁰ Estergon Kalesi. Macarca: Esztergom. Macaristan'ın başkenti Budapeşte'nin 60 km. kuzey batısında Tuna Nehri kıyısında yer alan kale.

¹⁶¹ Macarca: Szekesfehervar, Almanca: Stuhweissenburg; Budin Kalesi'nin güneybatisında yer alan ve eskiden stratejik açıdan çok önemli olan bir kaledir. Aynı zamanda Macar krallarının taç giydikleri ve mezarlarının bulunduğu yer. Bkz. Ali İbrahim Savaş, *Mustafa Hattî Efendi'nin Viyana Sefâretnâmesi*, Ankara 1999, s. 26; Estergon ve İstoni Belgrad. Bkz. Sinan Çavuş, *Süleymannâme Tarih-i Feth-i Şikloş Estergon ve İstol-Belgrad*, TTT Vakfı Yayınları, İstanbul 1999.

¹⁶² SN'de bulunmaktadır. [2a]

¹⁶³ SN'de bulunmaktadır. [2a]

¹⁶⁴ Valkenburg.

¹⁶⁵ SN'de bulunmaktadır. [2a].

olub eyyâm-ı mu'tâdda diyete nâmîyle bir büyük dîvânları kâ'im ve imperyoya müte'allik husûsların anda görüb Nemçe Çâsârı vekili cümleye nezâret eyler ve hîn-i iktizâda anınlâ dahi terâfu' olundukda bir dürlü kânûna müte'allik husûsa muhâlefet idemeyüb resm-i kadîmлерine rucû' eyler meselâ zîkr olundığı üzere Nirnirin bir cumhurcuk iken çâsâr tevâbi'inden bir kimse¹⁶⁶ varub bî-vech bir sevki şahsı darb eylese Nirnirin hâkimi [5/a] tarafından Rikenşpurkda vâki' kapu kethûdâsına tahrîr ol dahi diyete vuku'unda Nemçe vekiline hitâb idüb bir âdeminiz Buyuca [felân]¹⁶⁷ nâm kimesneyi darb eylemiş ihkâk-ı hakk olunursa ne güzel ve illâ itâ'atden hurûc ve ceng eylememiz mukarrerdir deyü terâfu' eyledikde serkeşlik idemeyüb o misillü nâ-şâyeste hareketin kânûn üzere tertîb olunan cezasında müsâra'at eyler bu tetvîlden murâd Nemçe Çâsârı zîkr olunan bilâda nisbet ile herseklerden bir hersek olub nezâret ve riyâsetden¹⁶⁸ mâ'adâ 'askerinde ve hazinesinde çendân 'alâkası olmadığını ifâde ve beyândır fâmmâ andan sonra *bi-kazâ'ullâhi te'âlâ*¹⁶⁹ bin toksan dört tarihinde vâki' Beç vak'asından¹⁷⁰ berü Hîrvat ve Dalmaçya ve Usiklonya ve Macar ve Erdel [ve yine bu vilayetler fi'l-asl müstakîl krallık olmağla eyalet muhafizi cenerallerden mâ'adâ birer kral vekili ceneral dahi ikamet eylemek ahâli-i vilayetin şurut-ı teslimlerine dâhildir bundan murâd memleket sarf-ı ra'iyyet olmayub hala kralları içlerindedir dimek ola]¹⁷¹ bilâdına umûmen ve dahi ba'zı mahallerde ve yine zîkr-i âti takrîriyle [5/b] umûmen İtalya ta'bır olunan¹⁷² Anapoliye¹⁷³ ve Haçliyye ve Milano ve İspanyol ile Fran e beyninde olub muhît-i garbîye karîb olan İspanya Nederlondi memleketlerine istilâ eylemek takrîbiyle yalnız bu çâsâr hayli 'askere malîk olub ana binâ'en nev'i istîdrâcla ma rur ve kendü akrâni beyninde dahi külli menfür olmuşdur bu nesebden bir kimesne çâsâr olmak iktiza eyledikde Felemenk Nederlondi hududuna karîb Nemçe kılâ'ından Firatin Fürut¹⁷⁴ nâm kal'aya çâsâr olacak şahs ve yedi hersekin ba'zısı bi'z-zat ve ba'zısının vükelâsı cem' olub cümle muvâcehesinde İmperiyo muhâfazasında ihmâl ve müsâmaha eylemeyüb tertîb

¹⁶⁶ SN'de "kimesne" şeklinde geçmektedir.

¹⁶⁷ SN'de bulunmaktadır. [2a].

¹⁶⁸ SN'de "riyasetinden" şeklinde geçmektedir.

¹⁶⁹ Allah'ın takdiri.

¹⁷⁰ İlkinci Viyana Kuşatması, 1683.

¹⁷¹ SN [2a] sayfasına derg olunmuştur.

¹⁷² SN [2b].

¹⁷³ Napoli.

¹⁷⁴ Frankfurt.

olunan kanunlarına murâ‘ât eylemek üzere mu‘tâd olan yemin[leri]¹⁷⁵ ile Piskopos herseklerin başını yâ‘ni Koloniye herseki çâsâr olacak kimesneyi [6/a] tahlîf ve İmpériyo defterdârı mesâbesinde olan Mantes herseki tâcı olub re’is makamında olan Tiriyir hersek ile ma’an ilbâs eylerler bu minval üzere imparator oldukdan sonra krallık ile mutasarrif olduğu vilâyetler için dahi mahall be mahall birer tâc giyüb Bohemya ya‘ni Çeh tâcını Piraga¹⁷⁶ nâm kal‘aya ve asl kendü dukalığı ve hâlâ sâkin olduğu İştayer ve Alaman tâcını Izac ta‘bir olunan kal‘a ve Macar tâcını ki örf-i âmmâda Noşirvana mensubdur Pojon nâm kal‘ada¹⁷⁷ ve İşlezya ve Moraviye tâclarını o mahallerdedir ser idüb mukaddemâ Koranite için dahi bir tâc giyerler imiş şimdiki hâlde ref^x olunmuş illeti ma‘lûmumuz olmadı âdetleri üzere çâsârin me’kûlât ve melbûsâti kadar kifâye-i mîrflerinden tertîb olunub andan mâ‘adâ ancak [6/b] devletlerden düşme ba‘zi kimesneye virilmek için beher mâh otuz iki bin zolta vezâ‘if-i mertebeden gayri her ne mikdar tevsî‘ da’ire-i irâd dahi eylerse yine bir akçe ziyâdeye tasarruf idemedigi ma‘rûf ve meblağ-ı mezbûr dahi killetinden nâşî tertîb olunan mahalle virilmeyüb kendü etbâ‘ ve havâşî ve umûr-ı sa’ire[sine]¹⁷⁸ masrûfdur binâe’n-‘aleyh kimesneye bir habbe-i en‘âm ve ihsâna dest-res bulmayub devr-i âdemden berü e‘âzîm-ı mülük ve selâtînin sa’ir ra’iyyet ve bendegândan bâ‘is imtiyazı olub hilâfet-i aliyye-i el-hayyenin vazîfe-i lâzîmesi ve [mûcib-i hâlet ve]¹⁷⁹ [bâ‘is-i sa’âdet]¹⁸⁰ dîn ü dünya ve sebeb-i fevz ü necât-ı evvelî ve ‘akabî olmak üzere cem‘-i enbiyâ ve hûkemâ ve evliyâ-i vükelanın medh ve tergib eyledikleri ihsân ve atâyâ ve kerem ü sehâdan bî-behre ve mahrûm kalmışdır¹⁸¹ ‘acîb [7/a] *tasavvur-i himmet ve ğarâ‘ib-i ayîn ve hareketü'l-lahü'l-hamd ve'l-minne*¹⁸² işbu devlet-i ‘aliyye-i âsmân miknet her halde düvel-i sâlife ve mevcûdeden sad-bâr-ı mümtâz olub [tevâ‘if-i mesfûrede bir dürlü vezâ‘if ve cihat makûlesi nesebin olmayub ‘askeriyyesinden mâ‘adâ olan ecnâs-ı halk ancak kendü kârlarına münhasır ve mütekâ‘idleri sâ’illiğe murahhasdır ve garibdir ki şu ki fukarâların dahi kendülere yâr olmamak için bir san‘at ve kâre cebr idüb deryûzeligine ruhsat virmezler]¹⁸³

¹⁷⁵ SN’de “yeminleriyle” şeklinde geçmektedir.

¹⁷⁶ Prag.

¹⁷⁷ Bratislava.

¹⁷⁸ SN’de “sa’iresine” şeklinde geçmektedir.

¹⁷⁹ SN’de geçmektedir.

¹⁸⁰ SN’de bulunmamaktadır.

¹⁸¹ SN [3a].

¹⁸² Hamd ve minnet Allahındır.

¹⁸³ SN’de [3a] sayfasına derc olunmuştur.

‘âmme-i ‘âlemiyân gerek ta‘yîn-i evkaf ve gerek vezâ’if-i mukâta‘atdan vâyedâr ve
 eyyâm-ı devlet-i şehriyârâne du‘â-yı hayr ile evkat-güzâr oldugundan başka
 veliyyü’n-ni‘am-ı ‘âlem nur-ı çeşm-i benî âdem şehîşâh-ı rûy-ı zemîn hasr u
 ‘adâlet-i âyîn şevketlü kudretlü ‘azîmetlü padişah-ı âlempenâh hazretleri bir ayda
 belki bir üsbû‘ada ânın senevî me’hûzîn muhtâc ve gayr-ı muhtâca bezl buyursalar
 ne hazine-i ‘aliyyelerine küsur ve ne dest-i kerem peyûsetlerine fütûr hâsîl olur gerçi
 dîn-i mübînin hakkîyet ve nezafetşâni ve işbu devlet-i âsmân-ı savletin her cihetten
 mazhar-ı ‘inâyetü'l-hayye olan şevket ve azîmet ve ünvâni [7/b] cümleye ma‘lûmdur
 lâkin *eşseyu lâ yu'rifu mikdârahu illa iza kiyas ila ziddahu*¹⁸⁴ mefhûmu üzere
 hakîkat-i hâl ziddiyyla münkeşif olub bu ta’ifenin¹⁸⁵ diyânetleri husûsunda olan
 şenâ‘at ve nâ-pâkîleri ve devletleri husûsunda vâki‘ kîlet ve tezâyîkleri ma‘lûm
 olduka devlet-i ‘aliyye ne rütbede devlet olub dîn-i mübîn dahi ne gûne âyîn olduğu
 bilinmişdir her çend ahîr mevadd-ı tahrîri murâd olunsa *min 'indillah*¹⁸⁶ etraf mesdûd
 olub sâ’ik takdir nebât ve kalemi bu beyân olunan husûsa cümleden akdem idâre
 itmekle işârete cesâret olundi Nemçe Çâsârının İmperiyo dâhilinde mutasarrîf olduğu
 dukalîk ve markizlik ve guruflukları¹⁸⁷ irâdi kemâl-i tasarruf ve imsâkla ancak kırk
 bin ‘asker çevirmeye vefâ idüb lâkin sonradan *bi-kazâ'ullâhi te 'âlâ*¹⁸⁸ Macar ve
 Erdel ve Hirvat ve bu def‘a [8/a] İyâlya ve Nederlond vilâyetlerine dest-res bulmağla
 fi'l-cümle teksîr-i sevâd eylemişdir el-hâletü hâzîhi cemi‘-i kilâ‘ ve bikâ‘ ve hudûd
 ve sinurunda takriben altmış bin piyâde ve kırk bin süvâri ve yigirmi bin dahi
 zü'l-hareketeyn ya‘ni fi'l-asl süvâri olub vakt-i hâcetde nuzûl ve meterise duhûl eyler
 ‘askeri olduğın irâd eylerler hakîkati geregi gibi ma‘lûm olmadı bundan mâ‘adâ ba‘zi
 Sîrf¹⁸⁹ ve Hirvat ve Macar haydûdları vardır lâkin mesfûrlar ‘asker ‘add
 olunmadıklarından başka vakt ü zamanıyla hîyânetleri dahi melhûz olur anlar şöyle
 tursun asl münteheb ve mu‘allem ‘askerleri eger hududlar mesdûd olmasa nisfiyyet
 üzere firâr idüb¹⁹⁰ bilâd-ı islâmiyânda karar idecekleri meşhurdur Perâkepen nâm
 mahalle geldiğimizde katî vâfirî firâra müteheyyi’ [8/b] oldukları rü’esâsının
 ma‘lûmları olmağla hudûdi muhâfazada dâmen-der-meyân idüb hevâb ve rahatı

¹⁸⁴ Bir şeyin miktarı ziddini kıyaslamadan bilinmez.

¹⁸⁵ SN’de “ta’ife-i hâifenin” şeklinde geçmektedir.

¹⁸⁶ Allah tarafından.

¹⁸⁷ Grafları.

¹⁸⁸ Allah-ü Te‘âlâ’nın emri.

¹⁸⁹ Sîrp.

¹⁹⁰ SN [3b].

kendülere haram eyledikleri rey-ül-‘ayn müşâhede olundu ‘askerlerini gâyet tahtü'l-kahr ve ‘abd-ı memlûkden erzel isti'mâl idüb ‘adni cerîme ile her neferi kendü zâbiti katl itmekle zarûrî itâ‘atden pâyidâr olmuşlar bu gûne zabt ü rabta bâ‘is tahminen kesreti rü'esâ olmak gerek zirâ istimâ‘ olındığı üzere iki bin beşyüz neferden bin nefere dek tertîb olunan ‘askeri evvela on sekiz ve yigirmi bayrağa taksîm ve ba‘de bir rekmend ta'bîr idüb bu minvâl üzere piyâde ve süvâri rekmendlerinin [rekmendleri lâ teşbiye merdce devlet-i ‘aliyyenin çekdirmeye sefayinbine müşâbih olub sefayin salyaneleri misillü senevî mevâcibleri virilür hatta ba‘zı hersek ve dukaların câ-nişâni olacak veled kebirinden mâ‘adâ ikinci ve üçüncü oğulları ve ba‘zı guruf ve baronların mütemevvileri murad eylerlerse kendü malları ile üç dört yüz kise akçeye birer kemend tertib idüb ba‘de gelüb deftere kayd ve hidmete ta'yîn olundukları prensden mevâcib mutasarrif olmak kanunlarıdır]¹⁹¹ cezâlılarından beher bayrakda vâki‘ baş karakollukcu mesâbesinde [olan]¹⁹² kırallara varınca yüz yigirmiden ziyâde zâbitân oldığına kanâ‘atitmeyüb her rekmendi [9/a] dahi dört veya beş kît‘aya tarh ve tevzî‘ ve beher kit‘aya bir batalyon¹⁹³ ta'bîr eylemişlerdir bu zâbitândan cezâl ile tahtındaki dört zâbit cümleye ‘umûm üzere hükm anlardan mâ‘adâ kapudândân kırala varınca her zâbit kendü bayrağına husûsen mütehakkim¹⁹⁴ eyler ve bu minvâl üzere olan her rekmendin ceneralinden soltatına varınca cümle libâsları bir ve başka nev'i ve bayrakları birer gûne ve süvârilerin atları dahi mecmû‘ı bir tonda olub hatta kandırub kaldırmağicün piyadenin isti'mâl eyledikleri tabl ve demirin naqmâti ve süvârilerinin isti'mâl eylediği bu boru ve tiranpetonun ahengi bir aher rekmende müşâbe olmak hilâf-ı kânûnlarıdır bu kiyâs ile ‘asker zâbitini ve zâbit neferini ve neferât birbirlerini bilüb ittifâka biri gâ‘ib olsa tabl veya [9/b] borusunun sadâsından gelüb yoldâşlarını bulur ve cenerâl ta'bîr olunan kimesne ancak böyle bir rekmendin re'isi olub böyle cenerâllere hazineleri tarafından ‘âli merâtibihim¹⁹⁵ on bin zoltadan kırk bin zoltaya dek nakden mevâcib virilüb andan mâ‘adâ eyâlet ve mansib ve sâ‘ir mahallden bir akçe iktisâbına ruhsat virilmezler¹⁹⁶ kırkar bin zolta virilen cenerâl ancak ser‘askerleri olub böyle mevâcibe mutasarrif kimesne baş vekîl ve andan mâ‘adâ üç dört ancak bulunur ve hâricden

¹⁹¹ SN'de [3b] sayfasına derc olumuştur.

¹⁹² SN'de bulunmaktadır.

¹⁹³ Azeri Türkçesinde tabur anlamına gelen bir kelimedir.

¹⁹⁴ SN'de “tahakküm” şeklinde geçmektedir.

¹⁹⁵ Rütbesine ve derecesine göre sırayla.

¹⁹⁶ SN'de “virmezler” şeklinde geçmektedir.

devletlerine duhûl murâd eyleyen kimesne gerek ceng ve gerek mîrî ve sâ’ir umûrdan kangı kaleme duhûl murâd¹⁹⁷ eylerse eylesün ru’us ve hil’at bedeli aynîleri üzere bir[er]¹⁹⁸ dürlü çâsâra ve zâbitâna muhâlefet eylemeyüb her hâlde istikâmet üzere hareket [10/a] eylemege mü’ekked-i yemin virdikden sonra deftere kayd ve ba’de mertebeden mertebeye tenakkul ve müceddeden bir işe me’mûr olsa bulunduğu işde tekâsül ve ihmâl eylememek üzere mahsûs tahlîf olunarak kat’-i merâtib idüb beynlerinde kalan beş yeminlü ve kalan on yeminlüdür deyü sâhib-i i’tibâr ve şahs-ı mesfür dahî iftihâr eyler tahlîf-i husûsî Nemçe nizâmında akdem umûrdan olub hatta soltatlara dahî hîn-i tahrîrde yemin virdikleri ma’rûfdur ve birkaç seneden berü İtalya muhâfazasıçün teksîr-i ‘askere muhtâc olub mesârif ve mevâcibleri husûsunda killet-i hazîneye mübtelâ oldukları cihetden mukâta’a iltizâmi beynlerinde bir dürlü ma’rûf degil iken büyük mukâta’aları ve gümrükleri iltizâm idüb hâliyye olan senelerin bedel-i iltizâmi ahz olundığından başka [10/b] tedâhûl tarâkiyle âtiyyelerin dahî ekser emvâli tahsîl olunmuş idi ve¹⁹⁹ ne gûne tezâyika binâ’en cemî“ memâlikinde me’kûlât ve meşrûbât üzerine peyder pey bâclar ve maktû’lar vaz’ olunub bu cihetden memleketinde kaht ü gîlâ-i âşikâr ve fakr u fâka bedîdâr olunmuşdur [Frânce ile Nemçe beyninde vaki’ hilâf ve şekâkin asl-i âsılı]²⁰⁰ hatta tevâ’if-i ‘askeriyyenin ru’esâ mevâcibinden nîsfini tenzîl eylediği şuyû’an mesmû‘ kulları oldu bundan böyle şimdiki Nemçe Çâsârinin Frânce ve İspanyol krallarıyla münâza’ feya olub İtalya ta’bir olunan Çeçelye ve Anapolye ve Milano ve İspanyol Nederlondi vilâyetleri husûsî ve sâ’ir nasâra mulûki ile olan kîl ü kâlleri bir dürlü faysal-pezîr olur mevâddan olmayacağın ifade bir mikdâr best-mekâl iktizâ itmekle zarûrî işaretе cesâret olundu bu maddeler [11/a] tefahhus ve taharrî olunduğu üzere şöyle ma’lûm olunmuşdur ki takriben tokuz yüz târihlerinde²⁰¹ Frânce ve Felemenk ve İspanya ve Koloniye hududlarının Vestendanakin nâm mahalden gurûf makûlelerinden Kralos Givintos²⁰² ya’ni beşinci İspanya kralı didikleri şahs [iş bu Kralos Givintosdan sakîn Felemenk ta’ifesi isyan idüb İspanyol ita’atinden hurûc ve tedricle bir cumhur olub ba’de London²⁰³ ve İskoçya²⁰⁴ ve Dartanya cezirelerin

¹⁹⁷ SN [4a].

¹⁹⁸ SN’de “birer” şeklinde geçmektedir.

¹⁹⁹ SN’de “bu” şeklinde geçmektedir.

²⁰⁰ SN’de [4a] sayfasına derc edilmiştir.

²⁰¹ 1494-1495.

²⁰² II. Carlos, Habsburg hanedanından beşinci ve sonuncu İspanya kralıdır.(17.09.1665-01.11.1700). Bkz. Öztuna, a.g.e.,cilt: 5, s.659.

²⁰³ Londra.

cümlesini İngilize ta‘bi iderler anlar dahi Felemenk misillü İspanyol hükümdinden huruc ve başka bir krallık olduğu istimâ‘ olunmuşdur²⁰⁵ zuhûr ve tevâ‘if misillü mülük elinde kalan İspanyol ve İtalya ve İngiliz ve Felemenk vilâyetlerine istilâ idüb kendü İspanyada karar ve karîndaşı olan Ferdinandus Sokundos ya‘ni ikinci Ferdinandusu Nemçeye Çâsâr eyler bu iki birâderlerin insâblarından biri çâsâriyyet ve biri dahî İspanya krallığı ile gelerek çâsârlık bu Kralos sâdisin babası olan Lipolta²⁰⁶ ve İspanya krallığı dahî koca kral ta‘bir olunan kimesneye müntehî olub²⁰⁷ mesfûr koca kral bilâ veled hâlik olacağın [11/b] müşâhede eyledikde karâbet-i umûmetlerine binâ‘en hâlik oldukdan sonra İspanya krallığı Lipolten bir oğlu dahi olur ise ana tefvîz olunmak üzere vasiyyetnâme tahrîr [bu husus tahminen bin toksan altıdan²⁰⁸ mukaddemce olduğu mesmu‘dur]²⁰⁹ ve mesfûr Lipolte ırsâl eyler çünkü Katolik tâ‘ifesinin nezâreti Nemçede ve keniseleri²¹⁰ umûri ve papasları nizâmî tevlît şeklinde Françede olub her husûsda tertîb-i düvel ve mîzân-ı merâtib mesfûr France yedinde olmağla Nemçe tâ‘ifi bu vech üzere İspanyaya dahi dest-res bulursa cümleye tegallüb ve tahakküm eylemesi mukarerdir deyüb France kralı²¹¹ imâl-i fikre mübâşeret eyler hâsılı France kralı İspanya ricâl-i devletine eger krallık vakt-i ma‘lûmeden helâkı ketm u ihfâ olunub oğlum Dukid Hanço Filibo Gunto²¹² ya‘ni beşinci Filiboyu size kral eylemek mümkün olursa şu gûne bu gûne [12/a] lutuflar müşâhede eylersiz deyü va‘ad ve Nemçe tâ‘ifi istilâ eyledikleri surette vehâmet-i ‘âkîbet zuhûrundan tehzîr ve tehvîf eyledigine binâ‘en ricâl-i devlet-i mesfûre kralın helâkinî üç sene mikdârı ketm esnâsında ke‘enne vasiyyet-i sâniye olmak üzere bir kağıd dahî France kralı Duzer İspanyol tahtını zabit-i irâdesiyle hareket ve hâlâ kral olan mesfûr Filibo Guntoyu mukaddemce İspanyol tarafına ırsâl [husûs-ı merkûm bervech-i tahmîn toksan sekiz²¹³ ve toksan tokuz²¹⁴ tarihlerinde vuku‘ bulub o

²⁰⁴ İskoçya.

²⁰⁵ SN’dे [4a] sayfasına derc edilmişdir.

²⁰⁶ I. Leopold. Kutsal Roma Germen İmparatoru 18.07.1658-06.05.1705. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 4, s. 354.

²⁰⁷ SN [4b].

²⁰⁸ 1684-1685.

²⁰⁹ SN’dе [4b] sayfasına derc edilmişdir.

²¹⁰ Kilise.

²¹¹ XIV. Louis. Fransa Kralı 14.05.1643-01.09.1715. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 5, s. 76-77.

²¹² V. Felipe. Krallığı: 24.11.1700-09.07.1746. Fransa Kralı XIV. Louis’ın torunuudur. On yedi yaşına kadar Prince Philippe de France, duk d’Anjou olan V. Felipe, İspanya’ya giderken kendisi ve nesli için Fransa tahtı üzerindeki bütün hukukunu devretmiştir. V. Felipe’nin İspanya tahtına oturması ile birlikte İspanya’da Habsburg hanedanı sona ermiş Bourbon hanedanı başlamıştır. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 5, s. 661-662.

²¹³ 1686-1687.

tarihden bu ana gelince mesfûr Filibo Gunto İspanya krallığı ile evkât-güzâr lâkin ashâletinde kendü pîr u ihtiyar olmağla zevcesi müdîre-i memleket ve kâfile-i umur-ı devlet olmuşdur]²¹⁵ ve Nemçe tarafına tefrik virmek için kendü dahî Nemçe üzerine ‘azîmet eylemiş ittifâkan bundan akdem mesfûr Çâsâr Lipolit kendü herseklerinden Parfeş hersekini ba‘zı gûne tekdîr eylediğinden mesfûr hersek dil-gîr olub França kralını hareket üzere bulmağla birâderi Koloniye hersekini dahî tahrîk idüb Nemçeden rû-gerdân ve França tarafına meyl [12/b] ile önüne düşüb ibtidâ kendü vilâyetlerin tahrîbederek Beçe otuz beş sa‘at mikdâri mesâfesi olan Pasavu kal‘asını muhâsara ve metânetinden nâşı terk idüb şimâl taraflarına teveccûh ve önüne gelen kal‘a²¹⁶ ve bekâ‘ı tahrîb ve hâlâ yine Nemçeye ‘avdet eyleyen [bu husûs bervech-i tahmîn yüz²¹⁷ ve yüz iki²¹⁸ senelerinde olmak üzere mervîdir]²¹⁹ Nederlondi ve kendü tasarruflarında kalan âhir Nederlondi *ba‘de'l-ahz*²²⁰ Felemenk vilâyetlerine hucûm anda dahî Mastirig²²¹ ve Nemivig²²² ve Utrecht²²³ nâm kilâ‘ı ahz ve mecmû‘-ı ma‘ârif ve ‘ulûm olan Lide²²⁴ kal‘asını [Felemenk ta’ifesinin kadîmden sanayi‘-i garîbe ve fûnûn-ı acîbeleri işbu Lide kal‘asında lâ-teşbiyye müderris misillü akvâmiyye nâm kârhânedede olub etrâfdan gelenler ol mahallere duhûl ve anda sâ‘ir sanayi‘den mâ‘adâ tob ve hendese ve nûcûm fenlerin te‘allüm eylerler imiş hatta kârhâne-i mesfûrede kubbe-mannend bir küre-i semâ ve derûnunda küre-i arz şekli olub ba‘zı çarhlar ile idâre olundıkda mecmu‘-ı kevâkib tevâbet ve seyyâr iken âfaklardan tulû‘ ve gûrun hâlinde müşâhede eylemeleriyle onı vakitde ahvâl-i mülke tahsîl-i vukûf olunur deyû rivâyet olındı]²²⁵ iki aydan ziyâde muhâsara ve ahâlisi bir takrîb ile def^c idüb andan pây-i tahtları olan Amistiradam²²⁶ nâm kal‘ayı muhâsara eyledikde kal‘a-i mezbûrenin etrâf-ı sülûsesi micir ve zemîni birkaç zirâ‘ aşağı olmagla etrâfindan ba‘zı sedlerle mahfûz eylemiş ahâlisi²²⁷ sedlerin bendlerin erhâ ve Françelüyü [13/a] garîk girdâb-ı belâ eylemeleri ile cümle âlât ve edevâtların bıraqub

²¹⁴ 1687-1688.

²¹⁵ SN'de [4b] sayfasına derc edilmiştir.

²¹⁶ SN'de “kilâ‘” şeklinde geçmektedir.

²¹⁷ 1688-1689.

²¹⁸ 1690-1691.

²¹⁹ SN'de [4b] sayfasına derc edilmiştir.

²²⁰ Aldıktan sonra.

²²¹ Maastricht.

²²² Nijmegen.

²²³ Utrecht.

²²⁴ Leiden.

²²⁵ SN'de [4b] sayfasına derc edilmiştir.

²²⁶ Amsterdam.

²²⁷ SN, [5a].

[İngiliz kraliçesinin Nemçe tarafına tehevvülü]²²⁸ France kralı kemâl-i gayzına binâen önüne gelen ricâl ve nis'â ve sübyân ne ise cümlesini ta'amme-i şimşîr katl u dimâre ve kasabât ve kralların ihrâk-ı bi'n-nâr iderek Françeye gelür zükûrdan mâ'adâ inâs²²⁹ makûlesinin katl-i âmmâna ol vakt İngilizde kraliçe bulunan zen-i 'illet-i cinsiyet takrifîbiyle müte'allim ve perişyon olub France kralına tevbihâne haber gönderdikde nâ-münâsib cevâb irsâl eyledigine binâ'en ahz-ı intikâm için dâmen²³⁰-der-meyân eyleyüb Felemenk ile müzâkere ve Nemçeye dahî İspanya vilâyeti çâsârin ikinci oğluna vasiyyet olunduğu ma'lûm iken sukûta mûcib nedir deyü elçiler irsâl hâsılı ittifâklarına nizâm ve lâkin Nemçenin harekete iktidârı olmadığı eilden tahminen Karloviçe vaktine dek imrâr-ı vakt [13/b] eylerler ke-enne Nemçe tâ'ifesi def'i gavâ'il idüb on tarihlerinde Çâsâr Lipolit Prens Okinosu²³¹ bir mikdâr 'askere serdâr ve hâlâ çâsâr olan oğlu kralosu mesfûra teslîm idüb İspanya zabtına irsâl [eyler]²³² bunlar dahî ibtidâ-i itâ'atlerinden hurûş²³³ eyleyen Parfes ve Koloniye vilâyetlerin teshîr iderek Felemenk hudûduna vardıklarında ittifâkları üzere Savavye²³⁴ ve Felemenk ve İngiliz ve Burandeburk 'askerleri dahî bunlara munzamm ve Françenin ahz eylediği kılâ'ı istirdâd idüb Nederlond vilâyetlerine temâm istilâ eylemişler France kralı dahî şimdiki kral Ludvikin²³⁵ babası ve hâlâ İspanyol kralının karâsında oğlu olan²³⁶ Dolgini²³⁷ bir mikdâr 'askere serdâr ve husûmeti istikbâl itdirüb Karlıştot nâm kal'a²³⁸ önünde 'azîm-i muhârebe ve inhizâm [14/a] Françelü tarafında zuhûr eylediginden kralzâde kal'aya tahassun ve yetmiş günden mütecâviz tarafından 'azîm-i ceng ü harb olunub imdâd tarafları mesdûd ve hasmîn kesretinden adem-i tehammülün teyekkun eylediği eilden mahsûren cenge dahî rızâ virmeyüb²³⁹ 'askerine istimâlet virerek kal'adan hurûc ve hasımları dahî yürüyüse âmâde bulunmaları ile merd-âne cenge ahenk eyler vakt-i şurûkdan gurâbü'l-beyn leylin

²²⁸ SN'de [5a] sayfasına derc edilmiştir.

²²⁹ SN'de "nâs" şeklinde geçmektedir.

²³⁰ SN'de "dâme" şeklinde geçmektedir.

²³¹ SN'de "Prens Okinosi" şeklinde geçmektedir.

²³² SN'de geçmektedir. [5a].

²³³ SN'de "hurûc" şeklinde geçmektedir.

²³⁴ Savoia.

²³⁵ XV. Louis. Fransa Kralı 01.09.1715- 10.05.1774. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 5, s. 80.

²³⁶ SN'de "karâsında oğlu" şeklinde geçmektedir.

²³⁷ Louis Dauphin 1682-1712. Fransa Kralı XIV. Louis'in torunu ve sonraki kral XV. Louis'in babasıdır. Babasının ölümü üzerine dedesi için Fransa veliahdi olmuş ancak 1712'de ömesi üzerine yerine oğlu XV. Louis veliahdi olmuş 1715'te ise Fransa Kralı olmuştur. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 5, s. 80.

²³⁸ Rastatt.

²³⁹ SN'de "viremeyüb" şeklinde geçmektedir.

nu'ükina dek ve her gecâki²⁴⁰ şod güste sud-ı islâmest mazmûni üzere ol iki hasm nâ-bekâr bir mertebe ceng ü peykâr eylerler ki felek ucûbe nemâ çeşm an-cümle nezîrin görmemiş ve bâr-ı bâdîye peymân semi' şems ve kamerle mislen eşitmektursun dâhil dârû'l-hacîm olan ervâh-ı habîsenin kemâl-i sur'atinden gubârine ermiş nihâyeti ser'asker kralzâde Dolgin²⁴¹ ta'amme-i şîmşîr [14/b] kîn olduğu eilden yine inhizâm üzere Françelü tarafına atf-ı zamân idüb takrîrleri üzere Françelünün yetmiş bin mikdârı 'askerinden altmış bini telef ve ittifâkla Nemçelü tarafından dahî yüz bin mikdârı kâfir duzeh karâr ezder tob ve tûfeng[e]²⁴² 'ulûf oldu dirler Nemçelü bu def'a Karleştot kal'asına zafer ve France kralının bir âhir veledi dahî bir kal'a-i ahrâda muhâfaza²⁴³ bulunmagla üzerine varub ceng esnasında tob dânesiyle hâlik olduğundan Nemçelü o hudûdda olan Nederlond kılâ'ının cümlesine mâlik ve ba'de France ve İspanya vilâyetlerine hûcûm eylerler France kralı bu havâdis-i şeni'ye yi istimâ' itdikde yine azîmetine asla fûtûr getürmeyeüb ve sa'y mertebesi levâzîm-i ceng ü harbi tedârik ve zâtında [15/a] bir kârdan sahib tedbîr hîle-i harbiyyede mâhir ahz-ı intikâma kadar kimesne olduğundan devren devren²⁴⁴ tedbîre mübâşeret eyler evvela Nemçe Çâsârı tarafında²⁴⁵ mahbûs olan Rakobci ogluna²⁴⁶ [haraket-i Rakobci oğlu]²⁴⁷ mektûb tahrîr ve bir takrîble habsden hurûc ve Macar memleketlerine vulûc itdirüb yanına cem' olan Macar ve Erdel 'askeriyle Nemçe zabtında olan kılâ'a hûcûm ve bî-hadd ve kiyâs Nemçelüyü ta'amme'i şîmşîr eyledikden sonra katî vâfir kılâ'a zaferyâb olub sekiz sene mikdârı bu minvâl üzere Nemçe tâ'ifesine tefrika ve Engürüs kılâ'ından Budin²⁴⁸ ve Komran²⁴⁹ ve anlara meşâbe birkaç kal'alardan mâ'adâ sinnî havza-i tasarrufa keşide kalmış iken bi'l-ahere ba'zi cenerallerinin hiyâneti sebebi ile münhezim olub Leh tarafına ve andan Moskov Çâsârına ve andan France cânibine rû-be-râh azîmet olur bu esnâda kralın²⁵⁰ babası Lipolit hâlik [15/b]

²⁴⁰ SN'de "nehr gibi ki" şeklinde geçmektedir.

²⁴¹ SN, [5b].

²⁴² SN'de "tûfenge" şeklinde geçmektedir.

²⁴³ SN'de "muhâfiz" şeklinde geçmektedir.

²⁴⁴ SN'de "devren devr" şeklinde geçmektedir.

²⁴⁵ SN'de "tarafından" şeklinde geçmektedir.

²⁴⁶ II. Ferenc Rakoçi. Macar bağımsızlık hareketinin önderidir. Macar bağımsızlık savaşı için Fransa'nın desteğini almış fakat bu konudan haberdar olan Avusturya gizli servisince yakalanarak hapsedilmiştir.

²⁴⁷ SN'de [5b] sayfasına derc edilmiştir.

²⁴⁸ Osmanlı döneminde Budin Eyaleti'nin merkezi olan şehir günümüzde Macaristan'ın başkenti Budapeşte'nin Tuna nehrinin güneyinde kalan kısımdır.

²⁴⁹ Komaron: Waagdonau Nehri'nin Tuna'ya döküldüğü yerde bulunan ve eskiden çok önemli olan bir kale. Günümüzde Slovakya'da bir şehir. Bkz. Savaş, a.g.e., s. 43.

²⁵⁰ SN'de "Kralosun" şeklinde geçmektedir.

ve birâderi Yoseb²⁵¹ çâsâr olduğın istimâ‘ itmekle yine azîmetine fütûr getürmeyüb İspanya yedinden sâhil-i bahrda vâki‘ Pireslonya kal‘asını ahz ve bir mikdâr ‘askerle Prens Okinosu İspanya tahtgâhi olan Madrit²⁵² teshârine ırsâl ve kendü Pireslonyada meks üzere iken France kralı bir mikdâr ‘askere oglu Filibo Givintoyu serdâr ve ırsâl idüb Kralosun yanında kimesne bulunmadığı ecldendir ceng-i evvel kal‘aya tahassun ve ba‘de giriftâr olması teyakkun olunmuşken²⁵³ birkaç kît‘a İngiliz sefâyini gelüb mesfûri ahz ve Nederlond taraflarına ihrâc eylerler o esnâda birâderi Yoseb dahî hâlik olub çâsârlık iskemliyesi hâli kalmağla hezâr-ı zahmet ve meşakkat ile Beçe vusûl ve nâ‘il-i me‘mûl olur sâniyen France kralı bu mertebe-i zafer ile müteselli olmayub [16/a] madam-ı İngiliz Nemçelü tarafındadır [Bec’de çâsârken niyetleri ve sa‘ir sür ve a‘yâdları vukû‘unda tob atılmak bir dürlü kânûnları olmayub ancak senede iki gün yüz ellişer tob atılır biri çâsâr Kralosun babası Lipolitin ba‘zi nûcûmdan halası Köni²⁵⁴ ve biri dahî mesfûrun be def‘a France pehpesinden İngiliz sefâyini ile necâtina musaddak olan gündür]²⁵⁵ geregi gibi ahz-ı intikâm mümkün olmaz deyüb İngilizi tefrika bu vech üzere tedbir eyler ki çünkü İngiliz kralîcesi bir zen-i sûzen hevesdir binâ‘en aleyh beyzâdelerinden bir hub-rû gulâmî elçi gönderüb vesâtatiyla sulh ve muzâfâta²⁵⁶ taleb oludukda kendü rivâyetleri üzere mesfûre kralîce elçi-i mesfûre ‘alâka ve mültemesini redd idemeyüb murâdi üzere sulh ve Prenos²⁵⁷ Okinos ma‘iyyetinde olan ser‘askerine imrahor²⁵⁸ ve erminece Françelü ile bir dürlü muhârebeye tasaddi eylemeyeşin deyü muhkem tenbiyyenâme ırsâl eyler Kralosun firârından sonra France[lu]²⁵⁹ Pernos Okinos üzerine hücüm ve mukâabele eyleyüb ol dahî tertîb-i sufûf ile İngiliz tâ‘ifesine mahall ta‘yîn eyledikde Kralîcemiz tarafından izn-i âher vârid [16/b] olmadıkça cenge tasaddi eylememek üzere me‘mûr oldum deyü i‘râzîna binâ‘en Prens neye uğradığın bilüb altmış bin mikdârı Nemçelü

²⁵¹ I. Joseph. İmparator Leopold'un en büyük oğludur. 06.05.1705-17.04.1711 Kutsal Roma Germen İmparatoru. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 4, s. 355.

²⁵² Madrid.

²⁵³ SN'de “olunmuşken” şeklinde geçmektedir.

²⁵⁴ Maria Anna (1634-1696). İmparator I. Leopold'un halası ve İspanya Kralı II. Carlos'un annesidir. 1665-1675 yılları arasında on yıl süreyle oğlu için İspanya naibesi olmuştur. İspanya Veraset Savaşlarının birinci kısmında Fransa'yı terk etmesiyle savaş büyük ölçüde sona ermiştir. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 4, s. 354; Uzunçarşılı, *a.g.e.*, s. 246.

²⁵⁵ SN'de [5b] sayfasına dercedilmiştir; SN, [6a]; [6a] sayfasına der kenar edilmiş [İngiliz Kralîcesinin France ile ittifâk] malumatı bu sayfanın başlığı olarak kullanılmıştır.

²⁵⁶ SN'de “musâfât” şeklinde geçmektedir.

²⁵⁷ SN'de “prens” şeklinde geçmektedir.

²⁵⁸ Sarayın ahr sorumlusu. Ayrıntılı bilgi için bkz. Pakalın, *a.g.e.*, cilt: 2, s. 541-542.

²⁵⁹ SN'de “Françelu” şeklinde geçmektedir.

ile Françelü cenge²⁶⁰ ahenk ve vahle-i evvelâda nîsfinden ziyâde Nemçe ‘askeri ‘âzim semt-i sa‘îr ve otuz iki bin mikdârı Françelüye esîr olub Okinos dahî birkaç yerinden zehemdâr olmuş iken mahall-i ma‘rekeden firâr ve böyle hüsrâniyla Beçde karâr eyler vaki‘a-i mezbûre rivâyetleri üzere bin yüz yigirmi beş tarihinde²⁶¹ vukû‘ bulmuşdur ba‘de Çâsâr Kralos²⁶² France ile mukâvemetde aczini bilüb musâlahaya taleb olmagın France kralı dahî mes’ûlüne müsâ‘ade idüb France memleketinden ahz eyledigi kal‘alardan keff-i yed ve Nederlond memleketlerinin sülüsüne kanâ‘at ve İspanya Krallığı dahî France kralının oğlu Filibo Guntoda²⁶³ karâr ve Parfe²⁶⁴ dukası bilâ veled hâlik [17/a] olursa tahtı olan Fiyorende²⁶⁵ tevâbi‘i ile mesfûr Filibo Guntonun²⁶⁶ ikinci oğluna tefvîz olunub ancak İspanya memleketinden Çeçelya cezîresi çâsâr tarafında olan Savaviye kralına ve Sardunya²⁶⁷ ve Anapoliye ve Milano vilâyetlerine çâsâr yedinde kalub Nemçe tarafından France cânibine ilticâ iden Elektor Parfeş ve kardeşi Koloniye hersekinin memleketleri ve birkaç seneden berü hâsilâtından gasb olunan meblağ ashâblarına redd ve teslîm olunmak üzere teklîf (ve)²⁶⁸ çâsâr-ı mesfûr dahî bin cânyla râzi olmagla bu minvâl üzere ‘akd-i sulh eylemişler ba‘de Varadin vak‘ası²⁶⁹ zuhûrunda İspanya kralı zamân-ı fırsatı ganîmet bilüb bir mikdâr ‘askerle Sardunya ve Çeçelya cezîreleri üzerine hücüm ve ednâ tahvîfle derûnlarında olan Nemçelü ve Savaviyelü tâ’ifelerin ihrâc ve zabit eyledigi haberi çâsâra [17/b] mün‘akis olmagla taraf-ı devlet-i ‘aliyye ile Bozorofçada²⁷⁰ olan²⁷¹ müsâlahanın bir sa‘at evvel itmâmına akdem ve maslahat-ı mezbûreyi ber-taraf eyledigi hînde cümle ‘askerini Mers nâm Ceneral ile Olsoya ırsâl idüb Ceneral-i mesfûr dahî Ceneviz ve Felemenk sefîneleri ile zikr olunan atalara²⁷² mürûr ve ‘azîm ceng ü cidâl eyledikden sonra ma‘iyetinde olan kırk sekiz bin ‘askerinin otuz iki bini mikdârı fütâde-i hâk-ı helâk olmuşken İspanyalu tarafında ba‘zı ihtilâl zuhûr itmekle yine mezbûr atalara zaferyâb olub bu def‘a Çeçelya cezîresi çâsârda

²⁶⁰ SN’de “cengine” şeklinde geçmektedir.

²⁶¹ 1713-1714.

²⁶² VI. Karl. 1711-1740 Kutsal Roma Germen İmparatoru. İmparator Leopold’un küçük oğludur. Ağabeyi I. Joseph’ın ölümü üzerine imparator olmuştur. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 4, s. 355.

²⁶³ SN’de “Givintoda” şeklinde geçmektedir.

²⁶⁴ SN’de “Parma” şeklinde geçmektedir.

²⁶⁵ Floransa.

²⁶⁶ SN’de “Givinto” şeklinde geçmektedir.

²⁶⁷ Sardinya adası.

²⁶⁸ SN’de bulunmamaktadır.

²⁶⁹ Petervaradin Muharebesi (5 Agustos 1716).

²⁷⁰ Pasarofça Antlaşması (21 Temmuz 1718).

²⁷¹ SN, [6b].

²⁷² Ada.

Sardunya ve Savavye tarafında kalmak üzere mübâdele iderler el-hâletün hazîhi [mülük-i nasâra beyninde olan ihtilâf ve ittifâka]²⁷³ bâlâda zikr olunan esbâb-ı şikâk ve nifâkdan mâ‘adâ sebeb-i âhir oldur ki hâlâ France kralı olan Ludvik İspanya [18/a] kralı olan emmisi Filibo Gunto ile irâde-i müsâheret idüb ol dahî ‘âdetleri üzere duhterini France kralına ırsâl eyledikde France devleti ricâli mesfûra duhter henüz sagîr’üs-sinn olub vâris-i taht tâhsîli cümleden akdem ve bir veled zuhûrundan mukaddem kralımıza bir hâl olursa mülük-i etrâfin hûcûm eylemeleri mukarrerdir münâsib olan duhter-i mesfûreyi pederine ırsâl ve âhir mahallden kâbil-i zifâf bir duhter bulunmaga muhtâcdur deyü ittifâklarına binâ’en duhter-i mesfûreyi babasına ircâ‘ ü ırsâlden sonra sâbikan Leh kralı iken memleketini na‘l kırân²⁷⁴ didikleri kimesne yedinden nez‘ ve kendü France devletine firâr iden İstanislav²⁷⁵ nâm şahsin duhterini²⁷⁶ krala tezvîc eylediklerinde İspanya kralı külli muztarib olduğundan başka musfûre duhterin válidesi zevcine tegallüb belki ‘âmme-i hall ve akdde tasallut eylemiş [18/b] bir âkîle ve mekkâre olmagla bu bâbda fitneye âgaz ve Françeden ahz-ı intikâma mübâşeret idüb mülâhaza eylediği keyfiyyet Nemçelü ile ittifâk ve ittihâda muhtaç olduğın fîr itmekle çâsâra Nederlond ve tevâbi‘i memleketlerin seninçün Françeden tahlîs ve otuz iki bin piyâde ve süvâri ‘askerini memleketimde kişlak ta‘yîn ve yeni dünya ticaretinden İngiliz tâ’ifesine keff-i yed ve sana tâhsîse sarf-ı kudret eyledigimden mâ‘adâ tokuz milyon [bir milyon on kere yüz bin olub eger beher zoltası guruş olsa bir milyonu iki bin kise akçe olur idi lâkin hesâblarında nisf guruş zolta tâ‘bir eylemelerin ile bir milyon bin kise akçe olmak iktizâ eyler]²⁷⁷ zolta dahî vireyim sen dahi bundan akdem zuhûr iden ma‘rekede İngiliz tasarrufuna giriftâr olan Ceberü‘t-tere²⁷⁸ kal‘asını bana alıvirüb bundan böyle Francelü ile adâvetde yek-dil olalım deyü nâme tahrîr ve elçi tertîb eyledikde İspanya kralı vech-i meşrûh üzere duhterinin avdetinden gerce münfa‘il oldu ammâ France memleketi sebeb-i devleti olan²⁷⁹ babasının vilâyeti olmagla beyhûde [19/a] tahrîb itdîrmege

²⁷³ SN’de [6b] sayfasına “mülük-i nasâra beyninde olan hilâf ve şikâka sebeb-i âhir” şeklinde dercedilmiştir.

²⁷⁴ XII. Şarl. İsviç Kralı 1697-1718.

²⁷⁵ Stanislaw Leszczynski. İsviç Kralı XII. Şarl’ın Saksonya Elektörü II. August'u mağlup etmesi üzerine 1706'da Lehistan kralı olmuş, ancak XII. Şarl’ın Poltova Muharebesini kaybetmesiyle birlikte Lehistan tahtını bırakarak Fransa'ya sığınmak zorunda kalmıştır. Bkz. Uzunçarşılı, a.g.e., s. 244.

²⁷⁶ Maria Leszczynska. Lehistan eski Kralı Stanislaw Leszczynski'nin kızı olup Fransa Kralı XV. Louis'in eşidir. Bkz. Uzunçarşılı, a.g.e., s. 245.

²⁷⁷ SN’de [6b] sayfasına dercedilmiştir.

²⁷⁸ Cebelitarık.

²⁷⁹ SN, [7a].

hamiyyeti mâni‘ oldığından mâ‘adâ birâderzâdesi olan Fran e kralı ile dahî husûmet üzere olma ı münâsib görmey b zevcesinin re’yine dahî âşikâre muhâlefete kudreti olmadığından gidecek el ciyi nihâyince da’vet ve Nem e devletine vardığında keyfiyyetine kâlbe ifrâg olursa hafiyyeten Fran e kralını agâh eylemede taksîr eylemeyesin deyü muhkem tenbiyye eyler el ci-i mesfûr ba’de’l-vus l çâs r mevâdd-i mezkûreyi bil  m l haza c n na minnet bilmekle derh l  ngiliz kralina  dem gönder b mukaddem  Ceber t-teyi²⁸⁰  spanyadan b -vech gasb itmişdiniz²⁸¹ yine sâhibine redd eyleyesiz deyü tahr r eyledikde  ngiliz kralı dahî bizim Ceber t-teyi²⁸² almam za b -vech olduğu s retde senin dahî Nederlond ve  talya ve tev bi‘i memleketlerini tasarrufun gasb u gadr olmuş olursun ol memleketleri  spanya tarafına tesl m ile biz dahî idel m deyü [19/b] cev b virmegin beynlerinde b r det d ş b  ngiliz t cc ri bade’l-yevm memleketime  uka ve emti‘a-i s ire mak lesi nesne get rmes n ler ve get rmek l z m gel rl rse k ymetinin s l s  mertebesi g mr k al na deyü  ngiliz memerri olan mahallerin g mr kc lerine tenb h²⁸³ ve  spanya donanması Ceber t-teyi²⁸⁴ muh saraya tasadd  eyledigi haberi  ngiliz ve Felemenk taraflar na v s l oldu da mukaddem  Nem enin  spanya taht  i n  Fran e ile muh rebesi esn s nda kend ye berren ve bahren bu kadar i‘ânet ve Nederlond ve  talya memleketlerinin temell k ne²⁸⁵ ve Fran e gibi d sh m n-i kav  [ile]²⁸⁶ muk vemete sebeb olmuşlar iken o kadar huk k  fer m ş id b  spanya taraf na meyl ve ir d-i devletleri olan tic retlerin kat  ve tasarruflar nda olan Ceber t-teyi s habine tesl m eyle deyü tek finde²⁸⁷ tem m dil-g r ve  s s rd n r -gerd n old lar b l ada bey n olunan [20/a]  spanya el c si dah  Nem e ile olan muk lemenin h l as sin kral n nih ni tenb hi üzere serren Fran eye if de ve Fran e ric li dah  ‘ detleri üzere te’enn  meslekine s l k ve zuh r idecek fitne ne taraf n yüz g sterir deyü bir bu uk sene mikd r meksden sonra  s s ra nâme gönder b beynimizde olan m s lah  sur tuna mug y r taraf m zd  hareket zuh r eylememi ken bu def a  spanya kral  ile  zerimize sefer eylemege az metiniz istim  olunmadadir bu hus sun m k lem s n taraf n za el ci irs l olunsa gerekdir deyü tahr r eyledikde Fran e

²⁸⁰ SN’de “ceber t-tereyi” şeklinde geçmektedir.

²⁸¹ SN’de “itmişdiniz” şeklinde geçmektedir.

²⁸² SN’de “ceber t-tereyi” şeklinde geçmektedir.

²⁸³ SN’de “tenb hi” şeklinde geçmektedir.

²⁸⁴ SN’de “ceber t-tereyi” şeklinde geçmektedir.

²⁸⁵ SN’de “temlikine” şeklinde geçmektedir.

²⁸⁶ SN’de geçmektedir.

²⁸⁷ SN’de “tek finde” şeklinde geçmektedir.

elçisinin vürûdına ruhsat ve derhâl İspanyaya mektûb yazub bu maddeyi ben ve başvekilim ve baş re'îsim olan kimesneden²⁸⁸ gayri bir ferd bilmemekle tarafımızdan ifşâsı muhâll zâhiren tarafınızdan eylemişdir deyü tevbîhine binâ'en İspanya [20/b] kralı dahî elçisinin yanında olan evrâkî memhûren ve elçi-i mesfûru dahî mahbûsen mu'temed âdeminiz ile ırsâl eyleyesiz deyü haber göndermekle çâsâr bu husûsi tetmîm içün ikinci vekîlin tarafından elçi gidüb İspanyaya ırsâl eyler bu esnâda France elçisi Nemçeye vürûd ve kralımız ile beynimizde müsâlahâ var iken İspanya kralîcesinin mekrine firifte olub naks-ı 'uhde bâdi olmanız nâ-münâsib görinür didikde tasaddî eyledigi kâre nev'ân izhâr-ı nedâmet ve elçiye ikrâmda mübâlağa idüb hile-i ihrâya mübâşeret ve France ve İspanya kendü ile ittihâd eylerse İngiliz ve Felemenk üzerine sefer eylemek içün baş re'îsini [merkûm baş re'isi gurûf-ı Bincinturf dirler mesfûr Nemçe divânlarına göre mahiyyetü'l- rütbe baş vekîlden büyük bir şahs iken anın gibi kimesneyi ırsâl kemâl-i mertebe-i müzâyekada olması iş'âr eylediği kendülerden mesmû'dur]²⁸⁹ France²⁹⁰ ırsâl eyledi elçi-i mesfûr Franceye varub ve France ve İspanya ve İngiliz ve Felemenki o esnâda ittifâk husûsuna istihkâm virmiş [21/a] bulub [kral-ı erba'anın bu ittifâka istihkâm virmeleri Hanover nâm mahallde olmayla ittifâk-ı merkûma Hanover alyansı ya'ni meşvereti ve France ittifâkî dirler]²⁹¹ bir mikdâr mukâleme zîmnâda bundan akdem İngiliz tâ'ifesi Nemçeye bu kadar dostluk eylemişken bî-vech-i nakz-ı 'ahd ve bî-vefâlik eylediginden nâmnesine i'timâd ve elçisine rağbet eylemedikleri çâsâra azîm-i keder olub husûs-ı merkûmi elçisinin hamâkatına haml ve maslahat-ı mezbûreye hüsn-i hitâm virmekçün İspanyaya âdem ırsâl eylediği ikinci vekîli o mahalden Franceye nakl ve mesfûr dahî varub zâtında bir kâr-agâh kimesne olmayla Nemçenin İspanya ile France beyninde olan müsâlahalarına nev'ân nizâm ve yine İtalya hududunda Fiyorense dukası hâlik oldukda dukalığı İspanya kralının ikinci oğlu Tonkarloya²⁹² virilmek üzere işe hitâm virüb sâ'ir husûsa dahî temkîn virmek içün Françede kalub²⁹³ ammâ bu def'a İngiliz [ve Felemenk]²⁹⁴ tâ'ifeleri irâd-ı devletleri olan ticâret husûsuna nizâm [21/b] virimedikleri²⁹⁵ (eclden)²⁹⁶ yine France re'yi ile İspanyoli

²⁸⁸ SN, [7b].

²⁸⁹ SN'de [7b] sayfasına dercedilmiştir.

²⁹⁰ SN'de "Franceye" şeklinde geçmektedir.

²⁹¹ SN'de [7b] sayfasına dercedilmiştir.

²⁹² Don Carlos.

²⁹³ SN'de "kalur" şeklinde geçmektedir.

²⁹⁴ SN'de bulunmaktadır.

²⁹⁵ SN'de "viremediklerinden" şeklinde geçmektedir.

tahrîk ve her hâlde i‘ânet eylemek üzere bir ittifâk dahî peydâ idüb Nemçenin gasb itdigi²⁹⁷ İtalya vilâyetlerini tahlîs için otuz altı kırta İspanya sefinesine kırk pare sefine dahî İngiliz ve Felemenk sefinelerinden imdâd-ı zamm olunub mesfûr Tonkarlo İtalya vilâyetlerine istilâ sadende olduğuna Françede olan Nemçe elçisi vâkıf oldunda bu vech üzere França ve İngiliz ve İspanya ve Felemenk müttefik oldukları sürede encâmının vehâmetin devletine beyân itmekle çâsâr mevcûd olan ‘askerle varub İtalyanın muhâfazasında ihtimâm ve eger düşmân zuhûr eylerse muhârebelerinde kiyâm itmek üzere bi‘n-nefs başvekîlin azîmetini²⁹⁸ murâd eyledikde ihtiyârlık bahanesiyle i‘tizâr eyledigine binâ’en zarûrî Macar ve Aşteyer [22/a] ve Aşlezya ve Podolya nâm mahallerde mevcûd ‘askerinden mâ‘adâ müceddeden dahî vâfir ‘asker yazub Mers nâm Ceneral ile ırsâl ve Nederlond hudûdu muhâfazasıçün dahî bir mikdâr ‘askerle Belgrad ser‘askeri Prens Aleksandireyi ta‘yîn eyledi çâsâr bundan mâ‘adâ ba‘zı hileye dahî sâlik olub münâza‘un- fîh olan İtalya vilâyetleri kendüye temlik olmak şartıyla mesfûr Tonkarloyı damadlığa kabûl ve papayı tevsît idüb mesfûr dahî karîb-i maslahat-âmîz olduğın fehm idemediğinden nâşî ‘azîmetinden ferâgat ve husûs-ı merkûm şuyû‘ u şöhret buldukda fi‘l-asl İspanya devleti bir maldâr devlet olmağla bu minvâl üzere İtalyaya dahî mâlik olması çâsârlığa pâ-nihâde olmağa ‘illet-i müstakille olub nizâm bulduğu sürede cümle Nemçe Devleti [22/b] Françeye rağbet olmak üzere iktizâ [eyler]²⁹⁹ [zirâ şimdiki hâlde İspanya kralı halâ França kralının emmisi³⁰⁰ olmağla iki krallık bir olub İspanyanın mâlik olduğuna kâ‘in França mâlik olmuş olur Nemçeye göre ise İspanya çendân nesne ‘add olunmayub França hasm-ı kavî olduğu ma‘lûmdur]³⁰¹ hele bir hudâ ise dahî lisân alınmak nice muhâtara-yı müstelzimdir deyü cümle hersekler ve ministerler [Minister lafzi hassa kibâr devlet dimek imiş ke‘enne lâ- teşbiyye rikâb hademesi menzelesinde olanlara itlâk eylerler]³⁰² yek-zebân olub men‘ine ikdâm eylediler vech-i meşrûh üzere Mers Ceneral İtalya hudûdunu muhâfaza esnâsında zîkr-i sebk iden Fiyorense dukası ‘azm-nâr [‘âzim nâr olan duka-i mesfûr bu def‘a

²⁹⁶ SN’de bulunmamaktadır.

²⁹⁷ SN’de “eylediği” şeklinde geçmektedir.

²⁹⁸ SN, [8a].

²⁹⁹ SN’de bulunmaktadır.

³⁰⁰ İspanya Kralı V. Felipe, Fransa Kralı XIV. Louis’ın torunu idi ve dedesi hayatı iken İspanya kralı olmuştu. XIV. Louis’ın 1715 tarihinde ölümüyle yerine torununun oğlu ve aynı zamanda İspanya Kralı V. Felipe’nin yeğeni olan XV. Louis geçti. Bkz. Öztuna, *a.g.e.*, cilt: 5 s. 79-80.

³⁰¹ SN’de [8a] sayfasına dercedilmiştir.

³⁰² SN’de [8a] sayfasına dercedilmiştir.

tahrîk-i fitne eyleyen İspanya kralı zevcesi kraliçenin emmisi olub Tonkarlo dahî mesfûra kraliçenin oğlu olmağla kâ'in nev'ân verasetine bina'en ber zuhur eyleyen münâza'a ve müsâlahada mesfûr dukalık ogluna olmak üzere hitam virilemiştir]³⁰³ ve şurût-ı müsâlahalarına binâ'en ahalîsi mesfûr Tonkarlonun kudûmuna intizâr üzere iken yine Nemçe tarafından huluf va'd olub mesfûr Mers on bin 'askerle Parma vilâyetine duhûl ve Fiyorenseyi zabit eylediği ibtidâ cümle kralları sâniyyen papayı külli tekdir eyledikde papa dahî bu def'a nizâ'a şurû' ve Parma vilâyeti ikiyüz seneden berü etrâfımıza³⁰⁴ mensûb ve mahlûli Romaya 'âid iken niçün bî-vech-i hareket olunur deyü irsâl eylediği habere çâsâr tarafından vâhi cevâblar virilmekle Papa dahî [23/a] 'azîm-i mütekeddir ve çâsârdan rû-gerdân olduğu muhakkakdır hattâ bu fakîr Becde iken husûs-ı merkûm için Papanın mahsûs büyük elçisi gelmiş idi ne gûne 'avdet eylediği ma'lûmumuz olmadı çünkü Macar ve Erdelde kışlak bahanesiyle ol havâliyi muhâfaza eyleyen 'askerlerinin İtalya hudûdlarına irsâl ve Macar ve Sîr tevâ'ifi dahî külli ta'addîye mübtelâ olub bağıteten bir fitne zuhûrundan Nemçelü kemâl-i mertebe halecâna düşmeleriyle müceddeden bir mikdâr 'asker tahrîr ve Engirüs vilâyetlerin muhâfaza itdirmek murâd eylediklerinde baş vekîl kesret-i mesârife ve müsâ'ade-i vakt olmadığı şöyle tursun bir alay mübtedi 'askerine işe yarar Moskov Çâsârı ile müsâlahamız şurûtunun biri hîn-i iktizâda o bize biz ona otuz ikişer bin 'asker virmek üzere olmağla ol mikdâr 'asker Moskov [23/b] Çarından götürdilür lâkin 'asâkir-i mesfûrenin mahall-i³⁰⁵ mûrûrı ya Eflak veya Leh memleketleri olub Eflakdan mûrûrına devlet-i 'âliye rizâ virmeyecegi ma'lûm ve el-hâletü-hâzihi Leh kralı bizim olmağla ana tahrîr ve ol mahallden murûrına ruhsat virildigi sürede münâsib ma'nâ olur deyü tedbîr eyledigine binâ'en husûs-ı merkûm Leh kralı na'l kırâna tahrîr olundukda bundan akdem İjvec vak'asında Moskovlu Leh vilâyetlerine duhûl itmek takrifîyle zuhûr eyleyen hasâreti bu ana dek ta'mir mümkün olmayub bu def'a yine mûrûrları vâki' olursa bir dûrlü tahammûl olunmak kâbil olmaz hâsılı hatmânlarımıza³⁰⁶ müşâvere olundukda bir vechle rizâ virmediler deyü cevâb virdikden sonra *min-indullâh*³⁰⁷ kalub nâsin çâsârdan tenfürüne esbâb-ı ma'nevîyye pey-der-pey zuhûr eylediği eclden bu madde dahî na'l kırâna bâ'is-i haşyet [24/a] olub şâyed çâsâr vaktiyle ahz-ı intikâm sevdâsına düşe deyü

³⁰³ SN'de [8a] sayfasına dercedilmiştir.

³⁰⁴ SN'de "tarafımıza" şeklinde geçmektedir.

³⁰⁵ SN [8b].

³⁰⁶ Kazak serdarı demektir. Bkz. Pakalın, *a.g.e.*, cilt: 1, s. 767.

³⁰⁷ Allah nezdinde.

mukaddemce France kralı ile mürâsele ve husûs-ı mezkûr Leh kralı mesfûrun dahî France tarafına tehevvülüne illet-i müstakille oldu bâlâda zikr olındığı üzere Parma dukalığı maddesinden Papa-i ‘azîm dil-gîr olub Nemçeye bir rehne itmek sevdâsında iken France Prenslerinden Karidnalde Filori³⁰⁸ nâm bir be-nâm papas Papa ziyâretine gelüb esnâ-i muhâverede Parma maddesini Papa dermeyân eyledikde mesfûr papas çâsârı bir gûne kayd dahî giriftâr ve o takrible Parma teslîminde nâ-çâr olur deyû şöyle irâd-ı kelâm eylerler ki yedi ‘aded be-nâm kal‘a-yı müştemil Korsika cezîresi mukaddemâ İspanya tasarrufunda olub ol vakitde killet-i hazîniyyeye binâ’en Cenevizden bir mikdâr akçe istidâne ve cezîre-i merkûmeyi rehn eylemişler idi devr-i³⁰⁹ vakitle meblağ-ı [24/b] mezbûrun rebhi³¹⁰ aslından ziyâde olmağla France tavassutî ile cezîre-i mezbûrı Cenevize temlik olunub va hâlâ Ceneviz tâ’ifesinin ahali-i cezireye kemâl-i ta’addîlerinden [nâşî]³¹¹ rû-gerdân ve müterakkib ‘isyân oldukları ma'lûmumdur vaktiyle tarafınızdan ve France ve İspanyol taraflarından kendülere nev‘ân i‘ânet olunması tefhîm olunsa bir iş zuhûrına bâdi’ olacakları melhûzdur deyû ifâdesine binâ’en cümle ittifâkiyla serren Korsika ahâlîsi dahî tahrîk olundukda mülâhazaları üzere Ceneviz tâ’ifi Korsikalı ile mukâvemetde aczîn bildigi eclden çâsârdan istimdâd ol dahî vâfir ‘asker irsâl eylemişidi vardıklarında Korkiseli³¹² gâlib ve çâsâr ‘askerinin üç binden mütecâvizi hâlik olub çâsâra bu bâbda ‘azîm-i ıztirâb tevecçûh eyledikden sonra ahz-ı intikâm içün [25/a] tekrâren ‘asker irsâli murâdî iken şitâ-ı hulûli manî’ olub ibtida’i baharda³¹³ o mahalle dahî kifâyet mikdâri ‘asker göndermege ‘azîm olundığı bu fakîre Beçde iken ma'lûm olmuşdur Nemçenin Fransede olan elçisi gelüb kral-ı erba‘a böyle muhâlefet üzere kalur³¹⁴ Burandeburk herseki İngiliz ile karâbet ve Kalven³¹⁵ mezhebinde olmak sebebi ile İngilize tab‘iyyet ve Parfeş ve Koloniye dahî mukaddemâ pederleri devletimizden rahne görmeleriyle Françeye meyl eylemeleri mukarrer ve Leh kralı dahî France tarafına rûcû‘ eylediği ma'lûm Papa dahî rû-gerdân olduğu muhakkak bu husûslara nev‘ân nizâm virilmediği sûretde nihâyeti gâyet perişânlığa mü’eddi olur

³⁰⁸ XV. Louis 1715’de Fransa tahtına geçtiğinde henüz beş yaşında bulunduğuundan çocukluk yılları vesayetle geçti. Bu sebeple Kardinal Flöri (Fleury) idareyi ele alıp Avrupa’da barışın devamı için gayret göstermiş ancak başarılı olamamıştır. Bkz. Uzunçarşılı, *a.g.e.*, s. 236.

³⁰⁹ SN’de “mûrûr” şeklinde geçmektedir.

³¹⁰ Kar, faide.

³¹¹ SN’de bulunmaktadır.

³¹² SN’de “Korsikalı” şeklinde geçmektedir.

³¹³ SN [9a].

³¹⁴ SN’de “kalursa” şeklinde geçmektedir.

³¹⁵ SN’de “Kalvin” şeklinde geçmektedir.

deyü beyân eyledigine binâ'en zarûrî Beçde mukîm Felemenk elçisi[ni]³¹⁶ tevsît ve İngiliz ve Felemenk [ile]³¹⁷ ticaretlerine müdâhele eylememek üzere fî'l-cümle [25/b] sulhların bir kalîba ifraq ve Parma vilâyetinden dahî 'askerîn çîkarub İspanya kralının ikinci oğlu Tonkarloya teslîm eylemek şartıyla İspanya ile dahî sulhuna nizâm virme dâ'i yelerinde iken *bi hamdullahi te 'âla*³¹⁸ Beçden âsitâne-i zafer-i âşiyâneye 'avdet olundı hülâsa-i kelâm minvâl-i meşrûh üzere Nemçe ile France ve İspanyanın kırk elli seneden berü beynlerinde mukâtele ve tarafeynden bellü başlu nice kimesneler güste olub husûsen hâlâ France kralının babası Dolefin³¹⁹ ve bir 'emmisi çâsâr Kralosun Karleştot muhârebesinde helâk ve birbirlerinin ekser memâlikin tahrîb eylemeleri ve France kralının diger 'emmisi olub hâlâ İspanya kralı olan Filibo Guntonun memleketi müzâfâtından Nederlond ve İtalya vilâyetlerinin çâsârda kalması [26/a] ve İngiliz ve Felemenkin dahî birkaç sene içinde gün-â-gün geç mu'âmele ve bî-vefâlik eylemesi ve Parma maddesinde Papayı küllî tekđiri fîmâ-ba'd beynlerinde müsâfâta mâni' olub suretâ müsâlahâ def eylerlerse yine derûnları ateş-i kîn ile meşhûn ve vaktiyle ahz-ı intikâma muntazirlardır ve bundan akdem Leh kralının France tarafına tehevvelü ve yine herseklerinden Parfes ve Koloniye Elektorlarının 'adâvet-i kâmineleri hâsılı cümleyi birer takrîble tekđir eylemesi ekser kralların rû-gerdân olmasına bâ'is olub cümlesi çâsâr-ı mesfûra birer güne rahne eylemek üzere etrâfi tahrîk ve rütbe-i ülâsına tenzîl-i irâdesiyle tekayyûd eyleyüb lâkin ibtida-i hareket ânîn tarafından olmasun deyü gün-â-gün desîseye sülük eylerler hatta fakîr Beçde iken Nirnirin [şeref-i islâm ile müşerref olan bu nevâl Ahmed Begden³²⁰ şifâhen suâl ittim Nirnirin ahâlisi umûmen Luterandır ba'zi mahallerinde Katolik var ise de Ceneviz deyü haber virmiştir fakat intikâz-ı kavle]³²¹ taraflarında [26/b] olan ba'zi nevâhi-i ahâlisinden yigirmi bin mikdâri hâne-i adnî tahrîkle Katolik mezhebinden hurûc ve Luteran tarîkine duhûl³²² eylediler çâsârlara göre bu husûs gâyet mahall-i ma'nâ olub derhâl tedâriki lazım ve üzerlerine 'asker ta'yîni muktezî iken Saksonya ve Burandeburk ve Felemenk ve Leh ve şimdiki hâlde mülûk-ı nasârânın ekseri Luteran olmak takrîbiyle sâ'îr³²³ mesfûrlara nusret için bir

³¹⁶ SN'de "elçisini" şeklinde geçmektedir.

³¹⁷ SN'de bulunmaktadır.

³¹⁸ Allah'a hamd ve şükürler olsun.

³¹⁹ Dauphin Louis (1682-1712). Dauphin=Veliahd. Bkz. Öztuna, a.g.e., cilt: 5, s. 79-80.

³²⁰ Humbaracı Ahmed Paşa.

³²¹ SN'de [9a] sayfasına dercedilmiştir.

³²² SN [9b].

³²³ SN'de "şâyed" şeklinde geçmektedir.

hareket-i külliye zuhûr eyleye deyü zarûrî anları dahî *âlî hâlihim*³²⁴ ibkâ-yı irtikâb eyledi mülük-ı nasârânın ahvâli böyle kendü tasarrufunda olan Macar ve Hırvat ile dahî rivâyetleri üzere Rokobci oglunu ba‘de'l-ihrâc yigirmi dört madde üzerine sulh ve tatmîn eylemişken killet-i hazîneye binâ'en beher yevm birer bid‘at ihdâsı ile şurût-ı [27/a] sulhun ekseri nakz idüb ism-i mâm itlak olunur nesnelerin pey-der-pey ahz eyledigine kanâ‘at eylemeyüb bakiyye mallarının gasbına vesîle olmak için tevâ‘if-i mezbûrenin Luteran ve Kalvin ve Aryusilerine mezheblerinden rucû‘ ve Katolik olmak üzere teklîf ve muhâlefet eyleyenlerin malların ahz ile anları dahî tenfir ve bir fitne zuhûrına intizâra muhtâc eylemişlerdir³²⁵ ve rü’esâ-yı ‘asâkirin nîsf-ı mevâciblerin virmediklerine³²⁶ binâ'en anlarda dahî ‘alâyim fâkr-ı aşikâr olduğu bâlâda sebt olundı bunlardan mâm‘adâ nesebi inkıtâ‘ına binâ'en vaktiyle cümle mülük-ı Frenk birbirine düşecegi ma'lûm olmağla mukaddemâ Levrite dukasının oğlu çâsâr-ı mesfûrun oğulluğu mesâbesinde terbiyyesinde iken babası hâlik ve gulâm-ı mesfûr varub Levritede dukâlığa [27/b] mutasarrif olmuşidi andan mâm‘adâ her kimi damad ve veli‘ahd eylemek murâd eylediyse birer mâni‘-i külliisi zuhûrundan oğulluğu mesfûrı getürüb ya Macar veya Çeh krallığı ile terfi‘ ve yoluna girdikden sonra damad ve veli‘ahd eylemek irâdesini izhâr eyledikde yine hersekleri hilâf-ı kânûndur deyü rızâ virmedikleri şâyi‘dir zirâ kâ‘ideleri üzere çâsârin nesebi münkatî‘ oldunda dört ‘aded ehl-i harb elektordan biri çâsâr olmak iktizâ eyler imiş bu dahî şimdiki hâlde imkândan hâric bir ma‘nâ olmuş zirâ imparatorlar Roma hâdimi ve nâzıruları³²⁷ olmalarıyla Katolik tarîkinde olmak lâzım iken baş hersekleri Saks ve ikincisi Burandeburk Luteran ve üçüncüsü Hanover Kalvin olub dördüncüsü Parfeşbundan akdem bir def‘a Françeye tehevâvül sebebiyle [28/a] i‘tibâr ve i‘timâddan sâkittir papas hersekler ise zâtında imparator olmak ‘âdet olmağla³²⁸ eylemezler çâsâr-ı mesfûr melhûzi üzere oğulluğu Lorine dukasını veli‘ahd eylemek husûsına ihtimâmindan nâşî bu ana dek Beçe bî-vech Elektor geldigi yok iken papas herseklerinden kendü tayısi olan Mantes hersekin da‘vet idüb on beş gün mikdâri husûs-ı merkûmü müzâkere ve müşâvere ve ba‘de sâ‘ir hersekleri evzâ³²⁹ için Saksonya tarafına ırsâl eylediği fakîr Becde iken vâki‘ olmuşdur en-netîce Nemçe

³²⁴ Olduğu gibi.

³²⁵ SN'de “eylemişdir” şeklinde geçmektedir.

³²⁶ SN'de “virimediklerine” şeklinde geçmektedir.

³²⁷ SN'de “nâzırı” şeklinde geçmektedir.

³²⁸ SN [10a].

³²⁹ SN'de “evzâliçün” şeklinde geçmektedir.

Devletine vücûh ile ihtilâl teveccûh idüb gerek mülük-i nasârâ ve gerek kendü ra‘iyyetleri olan Macar ve Hırvat tevâ’ifi bir tarafından harekete muntazır oldukları zann-ı gâlibdir gerçe düşmân [28/b] mor makûlesi dahî olursa merd-âne bilüb hazm ve ihtiyât üzere hareket-i muktezâ-yı ‘akl ve reviyyetdir ancak Nemçe tâ’ifesi bu devlet-i âsmân-ı rütbete göre çandân hasm-ı kavî olmadığı şimdi degil kadîmden dahî öyle imiş irâdetü'l-hayyeye söz yok lâkin kırk elli seneden berü İspanya geregi gibi teşebbüs olunmadığı [dahî]³³⁰ ma'lûm-ı zamîr hurşîd-i nazîrdir Beçde ba‘zı müte‘ayyin kimesnelerle kirâren devlet-i ‘aliyyenin vüs‘ati ve ‘azimet-şâni müzâkere olunub devlet-i ‘aliyye dîninden haric otuz kerre yüz bin nasârâ ve yahûd re‘âyâsına mâlik olduğu edille-i sahîhe ile isbât ve böyle iken yine memâlik-i ‘aliyyede olan nasârâ kesret-i islâmiyâna göre bahrden katre misillü olmak takribiyle bir nesne ‘add olunmayub herkes pister-i [29/a] rahatda kemâl-i emniyyet ile günûde olurlar âyâ mecmû‘ Frengistanda beş on bin ehl-i İslâm müseyyeb âmed-ü-şûd eylemek mümkünmüdür didigimizde ‘adem-i imkânıyla cevâb ve bu beyândan garîk-i ızdırâb olmuşlardır bundan mâ‘adâ kuvvet ve miknet-i devlet beyânında ba‘zı i‘tirâz eyleyenlere böyle ıtrâd olundi ki Beç vak‘asından sonra Nemçe ve Venedik ve Leh ve Moskov tevâ’ifi taraf taraf memâlik-i aliyyeye hücüm idüb anlardan başka Basra-i ‘urbâni tuğyân ve Anatolida ba‘zı eşkiyâ ve belki Asitânedede erbâb-ı bagî ve şekâ zuhûr eylemişken bu devlet-i ebed-karîn cümlesine ceste ceste ‘askerler ta‘yîn ve mansûr oldukları halde fihâ ve *bi emrullah-i te ‘âlâ*³³¹ hilâfi zuhûr eyledikde yine sene‘i ülâdan ziyâde mühimmât âmâde olunub [29/b] ber kâ‘ide her tarafa tesyîr olunarak on altı sene mütevelliyyen bütün dünya ile keş-â-keş ve *bi hamdullahi te ‘âlâ* cümleye cevâb virüb gâyeti bir sicâf mikdâri mahall-i³³² âhire nakl eyledi insâf iylenbu hücüm bütün Frengistan mülükuna teveccûh eylese tâkat getürmeleri mümkün olurmu didikde cümle istimâ‘ idenler insâf üzere payidâr ve kadîm ve cedîd devlet-i ‘aliyyeye mu‘âdil bir devlet olmadığı ikrâr eylemişlerdir *el-hâletü 'n-hâzihi fe hamden summe hamden summe hamden*³³³ sît ve sadâ-yı şevket-i şehînsâhî ve âvâze-i baht-ı hümâyûn-ı cihân-bâni³³⁴ şarkan ve garban ‘âlemgîr olub âsaf-ı zamân rüstem devrân ‘inâyetlü efendimiz hazretlerinin (dahî)³³⁵ [hazretlerinin ve sâ’ir

³³⁰ SN’de bulunmaktadır.

³³¹ Allah’ın emriyle.

³³² SN [10b].

³³³ Şimdiki halde şükür üzerine şükür olsun.

³³⁴ SN’de “cihân-penâhî” şeklinde geçmektedir.

³³⁵ SN’de bulunmamaktadır.

vükelâ-yı devlet-i huzerâtının dahî]³³⁶ tedbîr-i umûr ve tanzîm-i ‘asâkir [ve]³³⁷ cumhûrede olan re’y-i isâbet [30/a] pezîrleri gün gibi cümleye zâhir ve bâhirdir evvelâ bâ’is-i sa’âdet-i dünyâ ve ‘ukba olan dîn-i mübîne ve sâniyen cümlenin veliyyü’n-ni‘meti olan devlet-i ebed-karîne *illahi ve fi’llahi*³³⁸ hulûs-ı niyyet ve safâ-yı taviyyet ile hîdmet eylemege irâdet-i cüz’iyelerin sarf eylemede tekayyûd ve ihtimâm buyururlar ise Nemçe degil cümle düşman dinden ahz-ı intikâm ve işbu dünyâ-yı fânîde İskender misillü bir nîkû nâm bırakmaları emr-i mukarrerdir inşallahü te’âla [Harrare el-fakîr Halil bin İsmâ‘îl es-suhûfî gafere lehû]³³⁹

Harrare el-fakîr Mehemed Emîn Birâderzâde-i Kâmil Ahmed Paşa gafere lehümâ sene ihda ve tis’în ve mi’ete ve elf³⁴⁰ min hicret-i men lehü’l-izzi ve’ş-şeref.

---

³³⁶ SN’de bulunmaktadır.

³³⁷ SN’de bulunmaktadır.

³³⁸ Allah rızası için.

³³⁹ SN’de bulunmakta ve bu şekilde son bulmaktadır.

³⁴⁰ 1777/1778.

6. SONUÇ

Osmanlı Devleti II. Viyana Kuşatması ile birlikte Avrupa Devletleri ile yapmış olduğu savaşlarda büyük mağlubiyetlere uğramış ve tefafisi çok zor toprak kayıpları yaşamıştır. Pasarofça Antlaşması ile bir barış dönemine giren Osmanlı Devleti bu sırada yaptığı bazı yeniliklerde Avrupa'yı örnek almaya ve yakından izlemeye başlamıştır. Osmanlı devlet adamlarının bu konudaki en önemli kaynaklarından birisi de şüphesiz Osmanlı elçilerinin kaleme aldığı sefâretnâmelerdir.

Tavukçu Reis olarak da bilinen Mustafa Efendi'nin kaleme almış olduğu sefâretnâmesinin içeriği, seleflerinin yazdığı sefâret günlüğü şeklindeki yazılıardan tamamen farklıdır. O, Osmanlı'nın Avrupa'yı ve orada olup bitenleri yakından izlemeye başladığı bu dönemde Nemçe Devleti'nin kuruluşu, teşkilat yapısı ve gücü, İspanya Veraset Savaşlarının sebebi, seyri ve sonucu ile Avrupa'nın o dönemdeki çeşitli meseleleri hakkında kıymetli bilgiler vermiştir.

Mustafa Efendi'nin sefâretnâmesini kaleme aldığındaki bu içerik farklılığının ve Viyana'da kaldığı zaman zarfında birçok tarihi olayı, çeşitli terimleri, şehirler ve özelliklerini, devlet teşkilatlarını ve Avrupanın o dönemdeki diplomatik ilişkileri ve faaliyetlerini öğrenerek bunları sefâretnâmesinde açıklaması onun ne derece bilgili, zeki ve uyanık olduğunu göstermektedir.

Çalışmamız neticesinde Mustafa Efendi'nin Viyana Sefâretnâmesi transkript edilerek temin edilen iki nüsha arasındaki farklılıklar ortaya konulmuş ve bilim dünyasına çok küçük de olsa bir katkı yapılmaya çalışılmıştır.

KAYNAKÇA

A-ARŞİV BELGELERİ

Mustafa Efendi, *Nemçe Sefâretnâmesi*, İstanbul Fatih Millet Kütüphanesi, No: 843; No: 844.

Mustafa Efendi, *Nemçe Sefâretnâmesi*, Süleymaniye Kütüphanesi Nuruosmaniye Koleksiyonu, No: 01282-002.

B-KAYNAK ESERLER

Ahmed Resmi Efendi, *Halîfetü'r-rüesâ-Sefinetü'r-rüesâ*, Süleymaniye Kütüphanesi, Ali Emîrî Koleksiyonu, No. 00720.

HAMMER Joseph Von, *Büyük Osmanlı Tarihi*, Haz. Mümine Çevik, Erol Kılıç, cilt: 8, İstanbul 1998.

HAMMER Joseph Von, *Osmanlı Devleti Tarihi*, cilt: 14, Çev. Vecdi Bürün, İstanbul 1966.

Mehmed Süreyya, *Sicill-i Osmanî*, cilt: 1- 4, Yayıma Hazırlayan: Nuri Akbayar, İstanbul 1996.

Müstakimzâde Süleyman Sadreddin, *Tuhfe-i Hattatîn*, Türk Tarih Encümeni Külliyesi, İstanbul 1928.

C-ARAŞTIRMA ESERLER

AKÇATEPE Rıdvan Enes, *Osmanlı'da Hattatlık Ve Hattatlar (XVI-XVIII. Yüzyıllar)*, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2012. 114 s.

AKTEPE Münir, "Ahmed III.", *DIA*, cilt: 2, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, İstanbul 1989, ss. 35-38.

BİLİM Cahit Yalçın, "XVIII.-XIX. Yüzyıllarda Osmanlı Sefâretnâmeleri", *Osmanlı*, cilt: 7, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 1999, ss. 205-211.

COŞKUN Menderes, "Son Klasik Dönem-Nesir", *Türk Dünyası Edebiyat Tarihi*, cilt:5, Ankara 2004, ss. 552-590.

- ÇİÇEK Kemal, "II. Viyana Kuşatması Ve Avrupa'dan Dönüş (1683-1703)", *Türkler*, cilt: 9, Yeni Türkiye Yayıncıları, Ankara 2002, ss. 746-764.
- ÇOLAK Songül, "Patrona Halil Ayaklanması'nı Hazırlayan Şartlar Ve İsyانın Pây-1 Tahttaki Etkileri", *Türkler*, cilt: 12, Yeni Türkiye Yayıncıları, Ankara 2002, ss. 525-530.
- DEVELİOĞLU Ferit, *Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügat*, İstanbul 1993.
- ERİM Nihat, *Devletlerarası Hukuku ve Siyasi Tarih Metinleri*, cilt: 1, TTK Yayıncıları, Ankara 1953.
- ERÜNSAL İsmail E., "Reddâde", *DIA*, cilt: 34, Türkiye Diyanet Vakfı Yayıncıları, İstanbul 2007, ss. 515.
- GÜRSOY Belkıs Altuniş, "Sefaretnameler", *Türkler*, cilt: 12, Ankara 2002, ss. 582-590.
- İLGÜREL Mücteba, "IV. Mehmed, II. Süleyman, II. Ahmed, II. Mustafa, III. Ahmed, I. Mahmud, III. Osman, III. Mustafa, I. Abdülhamid", *DGBT*, cilt: 11, İstanbul 1989, ss. 19-178.
- İPŞİRLİ Mehmet, "Elçi", *DIA*, cilt: 11, Türkiye Diyanet Vakfı Yayıncıları, İstanbul 1995, ss. 3-14.
- KURAT Akdes Nimet, *Rusya Tarihi, Başlangıçtan 1917'ye Kadar*, TTK Yayıncıları, Ankara 1999.
- KURTARAN Uğur, *Osmanlı Avusturya Diplomatik İlişkileri (1526-1791)*, Ukde Kitaplığı, Kahramanmaraş 2009.
- ORTAYLI İlber, "Osmanlı Diplomasisi ve Dışişleri Örgütü", *Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Türkiye Ansiklopedisi*, cilt: 1, İstanbul 1985, ss. 278-281.
- ÖZCAN Abdulkadir, "Pasarofça Antlaşması", *DIA*, cilt: 34, Türkiye Diyanet Vakfı Yayıncıları, İstanbul 2007, ss. 189-192.
- ÖZCAN Abdulkadir, "Patrona İsyani", *DIA*, cilt: 34, Türkiye Diyanet Vakfı Yayıncıları, İstanbul 2007, ss. 177-181.
- ÖZTUNA Yılmaz, *Devletler ve Hanedanlar*, cilt: 4-5, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayıncıları, Ankara 1991.
- PAKALIN Mehmet Zeki, *Osmanlı Tarihi Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü*, cilt: 1-3, Milli Eğitim Bakanlığı Yayıncıları, İstanbul 2004.

- POLATCI Türkân, *Rusya Sefâretnâmesi 1757-1758 Şehdî Osman Efendi*, TTK Yayıncıları, Ankara 2011.
- SANDER Oral, *Anka'nın Yükselişi ve Düşüsü*, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayıncıları, Ankara 1987.
- SAVAŞ Ali İbrahim, *Osmanlı Diplomasisi*, 3F Yayıncıları, İstanbul 2007.
- SAVAŞ Ali İbrahim, *Mustafa Hattî Efendi'nin Viyana Sefâretnâmesi*, TTK Yayıncıları, Ankara 1999.
- SAVAŞ Ali İbrahim, "Osmanlı Diplomasisinde El-Kâdimu Yüzâru Kaidesi", *Tarih Enstitüsü Dergisi*, sayı: 15, İstanbul 1997, ss. 431-456.
- SAVAŞ Ali İbrahim, "Genel Hatlarıyla Osmanlı Diplomasisi", *Osmanlı*, cilt: 1, Yeni Türkiye Yayıncıları, Ankara 1999, ss. 643-659.
- SAVAŞ Ali İbrahim, "Osmanlı Devleti İle Habsburg İmparatorluğu Arasındaki Diplomatik İlişkiler", *Türkler*, cilt: 9, Yeni Türkiye Yayıncıları, Ankara 2002, ss. 555-566.
- SAVAŞ Ali İbrahim, "XVIII. Asırda Osmanlı-Avusturya İlişkileri", *Askeri Tarih Bülteni*, sayı 41, Ankara 1996, ss. 23-54.
- SEZEN Tahir, *Osmanlı Yer Adları (Alfabetic Sirayla)*, Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Yayın Nu: 21, Ankara 2006.
- Sinan Çavuş, *Süleymanname Tarih-i Feth-i Siklos Estergon ve Istol-Belgrad*, TTT Vakfı Yayıncıları, Ankara 1998.
- Şemseddin Sami, *Kâmûs-ı Türkî*, Çağrı Yayıncıları, İstanbul 2010.
- TUNCER Hadiye -Hüner Tuncer, *Osmanlı Diplomasisi ve Sefaretnameler*, Ümit Yayıncılık, Ankara 1997.
- TUNCER Hüner, *Eski ve Yeni Diplomasi*, Ümit Yayıncılık, Ankara 1995.
- ULUOCAK Mustafa, *XVIII. Yüzyıl Sefaretnamelerinde Türetme Ve İşletme Ekleri*, Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Bursa 2007, 668 s.
- UNAT Faik Reşit, *Osmanlı Sefirleri ve Sefaretnameleri*, Haz. B. Sıtkı Baysal, TTK Yayıncıları, Ankara 1992.
- UZUNÇARSILI, İsmail Hakkı, *Osmanlı Tarihi*, cilt: 4, Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara 1988.

YALÇINKAYA Mehmet Alaaddin, “Osmanlı Zihniyetindeki Değişimin Göstergesi
Olarak Sefaretnamelerin Kaynak Defteri”, *OTAM*, sayı: 7, Ankara 1996, ss.
319-338.

YALÇINKAYA Mehmet Alaaddin, “XVIII. Yüzyıl: Islahat, Değişim ve Diplomasi
Dönemi (1703-1789)”, *Türkler*, cilt: 12, Ankara 2002, ss. 479-511.

Yayın Kurulu, “III. Ahmed”, *Osmanlı*, cilt: 12, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara
1999, ss. 176-182.

YILDIZ Hakan, *Haydi Osmanlı Sefere! Prut Seferi'nde Organizasyon ve Lojistik*,
Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 2006.

DİZİN

A

Abdi Ağa, 5

Abdürrazzak Paşa, 7

Ahmed III., 5, 9, 10, 11, 12, 13

Ahmed Resmi Efendi, 3, 7

Ali Emirî, 18

âlî hâlihim, 48

‘âlî merâtibihim, 33

Amistiradam, 36

Anapoliye (Napoli), 30, 40

Aşır Efendi, 7

Avusturya, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 21

B

Bayer (Bavyera), 26, 27

Beç, 25, 29, 36, 39, 40, 47, 48, 49

Beç Vak‘ası, 30, 49

Belgrad Kalesi, 6, 16

bi emrullah-i te‘âlâ, 49

bi hamdullahi te‘âlâ, 47, 49

bi-kazâ’ullâhi te‘âlâ, 30, 32

Bohemya, 29, 31

Budin, 38

Burandeburk (Brandenburg), 26, 27, 37, 46, 47, 48

C

Ceberü’t-tere, 41, 43

Ceneviz, 28, 40, 46, 47

D

Daimî Elçi, 2

Dalmaçya, 30

Damat İbrahim Paşa, 12, 13

Divân-ı Hümâyûn, 2

E

Ebubekir Rasim Paşa, 7

Ebubekir Ratîb Efendi, 3

el-hâletü’n-hâzîhi fe hamden summe
hamden summe hamden, 49

Elektor, 27, 40, 47, 48

Elmas Paşa, 5

Erdel, 15, 22, 30, 32, 45

eşseyü lâ yu‘rafu mikdârahu illa iza
kıyas ila ziddahu, 32

F

Felemenk, 23, 24, 34, 35, 36, 37, 40, 42, 43, 44, 47, 48
Felemenk Nederlondi, 30
Filibó Gunto (V. Felipe), 35, 36, 40, 41, 47
Firatin Fürut, 30
Fiyorense, 40, 44, 45
Fiyum, 29
Françe, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48,
Fransa, 24
Frengistan, 49

H

Habsburg, 4, 14, 15, 16
Hacı Mustafa Efendi, 4, 7
Hacı Zaganos, 3
Hanover (Hannover), 22, 26, 27, 43, 48
Hırvat, 23, 24, 30, 32, 48, 49
Hidayet, 3
Hollanda, 11, 24

I

İbrahim Paşa, 3
İkâmet elçisi, 2
illahi ve fi'llahi, 50

İمامzâde Mehmed Ağa, 5

İngiltere, 2, 11, 24
İran, 4, 5, 9, 13, 17
İspanya Veraset Savaşları, 21, 24
İspanyol, 30, 35, 37, 43, 46
İspanyol Nederlondi, 34
İstanbul, 1, 4, 5, 6, 7, 9, 13, 14, 18, 20
İsveç, 12
İsveç Kralı XII. Şarl, 9
İslezya (Silezya), 30, 31
İtalya, 23, 24, 30, 34, 35, 42, 43, 44, 45

K

Kara Mehmed Paşa, 3
Karidnalde Filori, 46
Karl VI., 16, 20
Karleştot (Rastatt), 38, 47
Karlofça Barış Antlaşması, 2, 8, 10, 14, 16
Kastamonu, 5, 6
Komran (Komaron), 38
Korsika, 28, 46
Kralos Givintos (II. Carlos), 35
Kurfurst, 27
Kutsal İttifak, 8
Kutsal Roma Germen İmparatorluğu, 4, 24

Küçük Kaynarca Antlaşması, 1, 2

Nadir Ali Şah, 13

Nederland, 23, 24, 32, 36, 37, 38, 39,
40, 41, 42, 44, 47

L

Lale Devri, 12

Nemçe, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 34, 35,
36, 37, 40, 42, 43, 44, 47, 49

Lehistan, 9, 12

Nemçe Çâsârı, 18, 21, 22, 26, 30, 32,
34, 38

Lipolit (I. Leopold), 36, 37, 39

Nemçe Devleti, 3, 4, 5, 21, 22, 23, 26,
28, 42, 44

Ludvik (XV. Louis), 37, 41

Nemçe Sefâretnâmesi, 3, 18

M

Macar, 22, 24, 30, 31, 32, 38, 44, 45,
48, 49

Nemivig, 36

Mahmud I., 3, 4, 14, 21

Nirenberk (Nürnberg), 28

Mantes (Mainz), 27, 31, 48

Ö

Özi Kalesi, 9

Mastirig, 36

P

Mehmed Emin, 18

Parma, 45, 46, 47

Milano, 30, 34, 40

Pasarofça Antlaşması, 3, 11, 12

min-indullâh, 45

Pasavu (Passau), 27, 28, 36

Moraviye, 29, 31

Petro I., 9, 12

Mustafa II., 9, 16

Prens Eugene, 11, 16

Mustafa III., 3

Prut Antlaşması, 10, 11

Mustafa Efendi, 3, 4, 5, 6, 7, 19, 20,
21, 22, 23, 24, 25,

Mustafa Hattî Efendi, 3, 19

R

Ragîb Muhammed Efendi, 6

N

Reisülküttab İsmail Efendi, 5

Nadirşah, 5

Rikenşpurk (Regensburg), 27, 30

Roma İmparatorluğu, 21, 26	U
Rusya, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 17, 25	Ustoni Belgrad, 29
	Usturgon, 29
S	Utrecht, 36
Sadrazam Ali Paşa, 10, 11	
Saksonya, 21, 26, 27, 47, 48	V
Salspurk (Salzburg), 27	Venedik, 8, 10, 11, 16
Savavye, 24, 37, 41	Veziriazam Baltacı Mehmed Paşa, 9, 10
Sefâretnâme, 1, 3, 4, 18, 19, 21, 22, 23, 24	Vikenşpurk (Valkenburg), 29
Selim III., 2	Vitinberk (Vittenberg), 27
Soltat (Asker), 28, 33, 34	II. Viyana Kuşatması, 8, 15, 25
	Viyana Sefâretnâmesi, 3, 4, 18, 19, 20
T	
tasavvur-ı himmet ve ğarâ'ib-i ayîn ve hareketü'l-lahü'l-hamd ve'l-minne, 31	Y
Tavukçubaşı Ali Ağa, 5, 6	Yoseb (I. Joseph), 39
Triste (Trieste), 39	Z
Triyir (Trier), 27, 31	Zolta, 22, 23, 28, 31, 33, 41
Tiroviçe (Tirol), 29	Zülfikar Paşa, 3
Tonkarlo (Don Carlos), 44, 45, 47	

TIPKIBASIM

MİLLET GENEL KUTUHİMİ

KİŞİM : M. Z. Genel

BÖKİ KAYIT NO. 844

YENİ KAYIT NO.

1923
1924

2449

وَالْمُرْبِطُ سَلْطَانٌ مُكْرِمٌ خَلَانٌ أَكْتَبَنَ إِذْنَهُ مُحَضَّرٌ لِلْكَلَ

بُورُوزُولِيَّحْ نَادِيَنَهُ مَلْهَهُ زَيْعَلِيَّفْ كَلَ وَبِرْلَوْأَكَ

جَاهَوْجَاهَلَوْ لَوْرِبَسْ بَسْ مَوْرَبَسْ بَهْزَانْ لَوْرِبَسْ

حَالِبَانْ لَرْ لَجَدْلَوْسْ فَلَفْلَوْسْ تَارِنْتَسْ شَتَاهِيَّهُ مَلْهَوْ لَهْ

سَلْطَانْ كَيْلَهْلَهْلِيَّهْ لَجَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

مَشْكُونْ وَرِسَا لَحَلِيلْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

جَهَسَارَيْهِ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

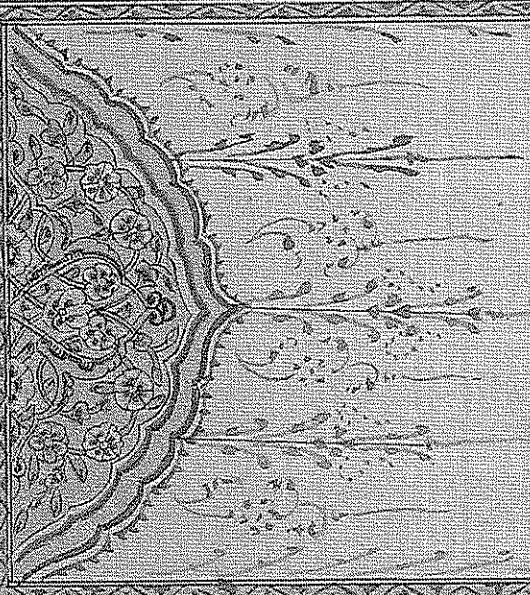
لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ لَهْلَهْلِيَّهْ

وَالْمُرْبِطُ

وَالْمُسْلِمُ الْأَعْمَمُ كَلَشْرِفَلَهْلِيَّهْ وَكَلَلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ
أَوْلَيْلَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ

خَلَانَ كَوْكَيْزَنْ لَرْ بَزْجَمْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ

لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ

لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ

لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ

لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ لَهْلِيَّهْ

شایه سند و لان ریزد نصحت و می افزو

و زلک پنهان عدهیں و نیتیں بجهودیز بازگزیند

سکونت نهاده و بیرون آندره بورف و ها نوره هر کوی

چهارمین لخاب پیشیده بله بله بعد از این
جمله رسیده باید قاتل گیرن اینه همه ساهمونیه
و بیرون مردم بورف ایوسن من جهنه شکن در هادو و قیوب
او روب این خنف و حی بایس و بیرون خیار فرشته بیولان

پایانی هر سکونی ای ایشند بیولان و می عده ایسا نسبور
و سیمین بریست و سیمین بریست و بیرون خیار فرشته
و بیسالو و دو فله لغفری دخی دلوس بعده بایس ای ای

دویه لوز کل ایکن بیزد یکلیت و بیزد همه که سنده
کریمه و لیل قرم فرامی بی میل و می ایندیده نیاده مایه
مکونه بیلد کمه بیلد ایله میضر فراه لایه بیمهونه
دوهد لوز ایله سکیده ایل و بیلش و بیزد همه بیزد

و بیزد هر سکی می اندیده نعل بیزد پایسالو طریقه ای ای
کلیجید و دله لوز کلیه زیره بیل و بیل دلیل
بیله لخانده هر بیوق و لایه لیم لعینه آکمودور ای ای
معنایی خنیار بیزد و لیزد بیزد بیزد بیزد

چهارمین لخاب پیشیده ای ای او ای ای او ای ای

کشنه بچهندت بیزد سعده ای ای ای ای ای ای

ابن عثيمين الحنفية وبرهان الدين العسقلاني

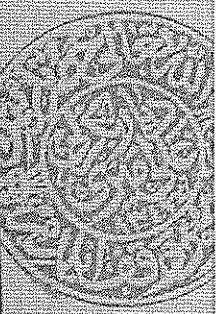
الشافعية وفقاً لفاسق الوفاق والمتقدمة والمتقدمة
أوزر ورسيب والتشريفي والكتابي والكتابي والكتابي
صهوة والخطيب والخطيب والخطيب والخطيب والخطيب

طريق الدليل والدليل والدليل والدليل والدليل والدليل
ورديف والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي
(والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي والرجبي)

معلمهم وإله المعلمون يعتمد المعلمون والمعلمون والمعلمون
ابن حزم وأبي سعيد وأبي حمزة وأبي حمزة وأبي حمزة وأبي حمزة
أبا مالك وأبي عبد الله وأبي عبد الله وأبي عبد الله وأبي عبد الله
شترفة كثرة كثرة كثرة كثرة كثرة كثرة كثرة كثرة كثرة كثرة

وحاصل على ترتيبه كل من رواه ووجه وجه وجه وجه وجه

بعضه أو أخرين وموارد الماء والآباء والآباء والآباء

شىء و خوارى الله قيام العالى ترتيب بابك فى الجملة

و فتح على الباب شارع اى كوكب سنه يه في زينيم اونان

فانيزى اورزوفى او نان مال عده ديكينت دير

ذنم سخن و جناس اشك و جبله طرططله و فدر لجهلى

رويدا ياعنى اولان فلند و جمهور لات بر جندي اى

و كيلى او روب ايم عنا داد دير بيه ما ميله بير هوك

ديلانى فايم و ايم و ديد تھنلى خاصه لوس اند

كى روبي شبه جي اس اى و كيله جله به نظا ديتا يير

و جين افغاناه الحكمه در خانه اولند خده بير لور

فانونه سمعه لف حاصه و مخ افغ بيده مي شر رسم

فل ديلانه برج هاي ايلان ملا ذكر اولند عي ديزك

و جمهور جمك اكن هاس اسر بر جمند و حمسه و ازوب

پير جمهور لسو فى شصى هرب للده بير بير اك

والشريف كه زيان ز يكروج و مجده سعادته لش زير

طبول و لول لالان بيجان عينه بود كارولان فى بير

جنت سكان فرسان لشانت سلطان عمه فخره بغير

حرب و فحرين بور فارع ايلانه بغير

چينه سنت و نه جانبه او لان بيكيله و سلامه سر

شجه خي كارولانه بحر سهه و دوهه زون بير

هفوكه سيمكت و لول عبيه ايه فريست كوك اند

پارك و ميلا لول اوله يعيت بمحوكه ام لوله نهراري

و حصصه لدار و ملابه زلم او لان ظاروله ملائمه

فت اطفه ايلون عبيه لوله بري زونه سلو و سهه

فالس (سبع باروي رسن بر و لسا لوبتا او لجهلى

يعدين ايله كل منه اسلامه اند و هسته بولان

پيره شارع لوز لوبته فدر هير ماراد و العاله بـ عـلـادـ

لر فرمذ رکنیتی و قدر و افع پر کنند از نه سر بر این

سخوه ای ایسته بسیار روت ای دلایلیه و یک جمیعه دیر ای ای

نیزه بیو کلیه و چند و چند خطا ای ای دلایلیه و یک ای ای

توسید نام گفته شد ب این حقایق ای ای ای ای ای

ولان ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

نیزه بیو کلیه و چند خطا ای ای دلایلیه و یک ای ای

دوی ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

در کل ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

کلیه و میشون ب این حقایق ای ای ای ای ای ای ای ای

افض ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای ای

خوبی و همیزی فرد را می‌باید تقدیر کند و بجهون

هر راه افراد را که بجهون را نداشته و ندانده داشتند
هر راه افراد را که بجهون داشته و ندانده داشتند

هر راه افراد را که بجهون داشته و ندانده داشتند
لذای راه سفر دیدند که مرغ و میله شرور شد

فستان زنانی را دیدند و لذان محل و میله بگزد و لذان

و حوشی را بوساره و صدر و پوره بگزد و لذان

بر جهه اتفاق دادند که میله شرور شد و آنها

بر لام اطمینان را دیدند که میله شرور شد و آنها

اسکت امیداری او را بخلاقه امینی و خلیفه

دزدیدند و لذان شدند که میله شرور شد و آنها

چنان امیدی و متعالی از راه جهیز و بندان

فر لام اطمینان را دیدند که میله شرور شد و آنها

و سلطان امداد را دیدند که میله شرور شد و آنها

و سلطان امداد را دیدند که میله شرور شد و آنها

خوبی و همیزی فرد را می‌باید تقدیر کند و بجهون

هر راه افراد را که بجهون را نداشته و ندانده داشتند
هر راه افراد را که بجهون داشته و ندانده داشتند

هر راه افراد را که بجهون داشته و ندانده داشتند
لذای راه سفر دیدند که مرغ و میله شرور شد

فستان زنانی را دیدند و لذان محل و میله بگزد و لذان

و حوشی را بوساره و صدر و پوره بگزد و لذان

بر جهه اتفاق دادند که میله شرور شد و آنها

بر لام اطمینان را دیدند که میله شرور شد و آنها

اسکت امیداری او را بخلاقه امینی و خلیفه

دزدیدند و لذان شدند که میله شرور شد و آنها

چنان امیدی و متعالی از راه جهیز و بندان

فر لام اطمینان را دیدند که میله شرور شد و آنها

و سلطان امداد را دیدند که میله شرور شد و آنها

و سلطان امداد را دیدند که میله شرور شد و آنها

لتصویر لذت و سرایب اینی و سرگردانیه

چیزیه عالم مدار کن امشت آیه فی شاهزاده
شایدیم لذت همه تعلموی از زیوه تحقیقیه ایشانیه

منکشف او بوب بوصا نفع داشت دلیلی خصوصیه داشت
شایسته بندی بیکاری و لذتی خبر خواهد داشت و قاتل پیش

لبیم و لذت شریطه از دیدگاهی خواهد داشت کذا کذا
او این بیانیه بسیار دلیل از همان امور چشم می داشم شاهزاده

روی چشم پیشین خود را داشت و بعد از اینکه قدری شو
او بوب اینی بعده بیان و قیمت بیان اوان از خصوصیه

شخیشوی بارشته سالجهنه حضیره بایده باشند

بر این سبیله اذکاری سیوی ما خوبی بخواهی و بخوبی احمد
بن لیثه علیه السلام شنبه علیه لونه که در وند و دست

نمی خواهد از اینسته بپرسید اینه که در وند و دست
و عمار گفتنی دشمنی فیلیزی برآمد که ای هم ای خسر و ای خست
و هم ای خسته به فور حاصله اول و دو که دین بیشتر

و هم ای خسته ای شایعه ای شایعه و ای هم ای شایعه طریقیه

الإله ونوره ولا ينبع دينه ببلده في بلده

لغير سول باستار الله المهدى جسم فلاح ويفتح ويد
ويسرى نبه نبي المحبوب ببره ورق برسور
ويكتري بيته وحياته وكتبه بعث في الأرض سوار

أول ذفري رؤس سلطنت علو ملوكى ولطفه حدودى
هي اوضاعه واسعه فعما يحيى خرابه واحيائه
حرام بدماء كلبى العذيب شاهده الرانى سعكى لبي
شياخه الفاجر وعده ملوكه زوال سماح بذوق

أول ذفريه اليه هندرى يكتفى وصايعه فلبيكه
صرورى طاعات عذرها يلهمه لعله يرويونه صريح وبره
ياعشى كفره وردى اولى كفر زفرا اسماه اوله

أوزوه يكتفى بغيرهون بيله نعمه

أول ذات سعكى اوله اوزوكى يكتفى بهميه ذئبه
ويعده بزهد تعبه اذتق بوصول الوفى وبيده ومحنة
وكته لبيه ببر الورى بغير اذوه وافه باشره و
قول بجي متابه سمهه بغير الاره والشهه بغير كرمه
زباءه ضابطان وله بعده فاعلبيه هر كندى

ويجي ارجى داروى كفر سفون روكوكه
ولهماد فردين بفتحه وتربيتهه جانبيه ينفع
مليون دلور اليله شهده طلويه سوات اصل شهه وضم
سعكلى اكرهه ورسددوه اولدهه ضغفهه وارزو

قول بجي متابه سمهه بغير الاره والشهه بغير كرمه
زباءه ضابطان وله بعده فاعلبيه هر كندى

سچ دیگ و پاپنی فلکه دیگ و نورنی و برقی

بدر و سنت جهاد اسد زنگلوب بوله اشتری بوله
و چنار اشتری او شان کسته بخف بوله برسند

شترک در رض اصل جیمه همکم اوزده حکم ازدز
رتبی او روب بوله خدا زده خنده ری صرفون علی
سر زنهم او بیک زنده دن قوف بیت زنله بد

نعل آمو احیه بوله اذن ماعده ایاله مرضی و شر

محمد زن بشه کلسا بنه رخصب ویز ز رو و بیت
روانه و بوله خنچ لخون سکم ری او شن بوله

می احمد صرف کسته ایش و چکر اند ماعده ایش

فرشند خنچ لندن سلنا ایه و ریخه جله دلسر

بر و شفه بوله ایه و بوله کونه و سو و بوله

الری بی بی بی بوله ایه و بوله بی فو و بی و ب

فایلی بی بی بی بی و دلکه همها ال دلکه دلکه

خدا کی و سو ایه و بوله سلنا ال دلکه بی بوله

آخنکی و آخنکه مثابه او لوله خلا ف قایلو و بوله

بر و فیس ایله حکم ایطی و صادط نظری و بوله

خانه ایه و بوله ایه و بوله ایه و بوله ایه

الجك ونک دیزین وید کد نکره دشکه فید و پرده

مرتب دن مرتبه تقدیم چند آن ایمه مامور و نکه
بندنی بینه و نکل سرمه ایمه ایمه و نکه
نمیوره ایمه ایمه و نکه خضر عده دضم
خیمه و نکه فضل هر باید بینه و نکه خارج

سیلوره فلان او نمیباوره بی خلب است از شیوه

مسیوره ایمه ایمه ایمه خصوصی بینه و نکه
اگر ایمه ایمه ایمه خصوصی بینه و نکه

بینه و نکه هر دو بینه و نکه بینه و نکه

چند نکه بینه و نکه بینه و نکه

و ایمه ایمه خصوصی بینه و نکه

بندنی و نکه خصوصی بینه و نکه

ایله او لحن قل و قل ایله بر لون قل و قل

میهن وید کل وید وید وید وید وید

او لحن شنه راش بید ایله خدا ایله بسته

آن خلوله بیله ایله لات دنچی اکن ایله خیمه و نکه
ایدی ونی کویه ایله بیله بیله جمی اکن ایله کویه

و نکه ایله ایله بیله بیله بیله بیله بیله

او نکه بجهت مکنده فیصله و نکه و نکه

لایه بیدار او نکه بیله بیله بیله بیله بیله

من ایله بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار

او لایه بیدار بیدار بیدار بیدار بیدار

فر نکه او سپاهیله ایله بیدار بیدار بیدار

نکه او سلاج بیله و ایله بیله و میله و نکه

ندن نکه و نکه خصوصی بینه و نکه

ایله او لحن قل و قل ایله بر لون قل و قل

میوره ایله بیله بیله بیله بیله بیله

انجکه ضروری ایله جنی ایله جنی ایله

بوساده

شاهد ایڈکر و قریب مودعینہ بنا کے ھالاں ولد

صرکہ اسیہ بیہ و الحجہ بیہ اسیہ رحیلہ خلیلہ

کافیوں دل و نیون و زیر و سیہ سماہ کھیر و دسمنور خلیل
لیوںکہ ایسا لایا جو کے قاروںکے طلاقنہ مدنک شکر

چیدہ و کنکہ ری امروک و پی اساری نظری می توپت

شکرہ فی ابیدہ و ایوب کھنھو صورہ زینہ و رک
و میزان نیک سخور فی بجهہ بیدرنہ او سعادی تیکہ

بوجہہ اوزراہ اسپاہہ درج ساریں بیور سہ جعلہ

پھر خکم یادی میر دیوں و بیج و دلکش اغراہ

بیمار نہیں ایں حاضر فی اسے ائمہ و جان

دریشہ کو فرائی و فرم مولیہ دی هلا کھم و خدا

و بیوب ایکم و پیٹھ بچوں قلیر کو نیویت پیجی قبیلہ

سرہ فیل ایلات میکن ایور سہ شرکنہ بیکنہ

کوئی دشی بی ایلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

میری دشی بیلہ بیلہ نیزہ ندویہ معلوم اول شر

لبله اوکنده و شویب ایند اکند و لبله بیلیم نخربنی

لبله اوکنده مکنده کنست نونه سی ولان پیساور
فلد سنتی اصره و ملندن نانی تر لیزیت بیل
صلدرنیتیزی به و لکنه کارن قلعه و بیلیتیزی

لیه چند یه گلوره ایلین دیزیونی و کنده و نظر فلزه

دانان اخیره لیزه کی بند احتماله کنی و سه اول ولان
لیزه کنده رئیتی میلیتی و تریون و اورخن نامه ایلی
لیزه

لیزه زیاده همانه و لیزه کنی و دیزه کنی
لیزه ایلیش لیزه ایلیزه کنی و دیزه کنی
لکنده و سکرنهن پار فلزه کنی بیلر کنده آکنر
لبله کنده کنده ایلیزه کنی و لکن و لیزه و لیزه

لیزه کنده بیلر بیلر بیلر بیلر بیلر بیلر

لصفر بشادره ایلر بیلر بیلر بیلر بیلر

لصفر بشادره ایلر بیلر بیلر بیلر بیلر
لخزی و مخزی بیلر بیلر بیلر بیلر بیلر بیلر

لیزه ایلر بیلر بیلر بیلر بیلر بیلر بیلر

شیوه کرد اینجا ایلار یا بهم حمله آورد و این را بین

پر اخود فرستید و اینجا ایلار میگردند و بینهای ایلکه کاران
سچه ایلر و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر
کل ایلر و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر

کل ایلر و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر
او بود که ایلار و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر
او بود که ایلار و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر
او بود که ایلار و سه ایلر و سه ایلر و سه ایلر

ایلار کانه بیشه طاقتنه سعی فتح خواهی داشت اوز
ایلار چیزی نداشت برای او که بتواند
عکس هر چیزی را که ایلار اوز را نمیتوانند
شیوه ایلار استاینه مخصوصه ایلار بیلار دخیلند
ایلار ایلار در ورشی بیلار پر قرق و هر چیزی که باشند
ایلار ایلار فیلانه عدو دند و از شریانه ایلار
ایلار ایلار او ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار

ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار

ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار
ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار

ایلار ایلار ایلار ایلار و شیوه ایلار و شیوه ایلار

سکین او لدیشی جلدات بنه اینزام فرامله لو طرفه

حصنه نی هم ایله تو تقدیر لایک تو زره فرنجه لو نیت پنجه
لکت مقدم ای و سکونت ای ایش کیچیک دل و ای ایچه
طرخنک در فی دنیا شکه هدایز کارکو دیز که در

از در صطوب و میل فندی که که اولندیت بور
بود فیمه و راسیوت قلمه سنت صاف و فرجه و الک

پیش و لذی دخی بر فده اخزه سعیه بی عصمه

اور زنیه و ای ای و خنی ای ای سنه طوف داده بسته
هذا المی او لدیشیت پنجه لو ایده و دده اولان دنیو
فلا عذری هم چو هم سنه مالک کیمبه و بجه و ایسنه
وله بیمه شمس و فرله شدن ایشانی صوره و دنیه از

ایشیان ییش که و نیمه زنیه ای ایلا هم و دنیه
وسعه میشیه ایی لو ایم جنگل کو سبیل ایک و دنده

فر ای خد ایو صرفه خلا و ای دیگز و ای زاده غمیمه
شمس و پیش کو نیز بیچ و ای شر قیقدت می خدیده دنک و ز

اویتویه ای مدار طار خلی می در و ختمیک ای کن دنک علام
شکریش ای بیک اجلیت می خصوصی ای جدکه دنیز رضویه
دیجیه و لذیه ای هاره و میکاری ییاه مرد ای جنگه ای دنک

ایلر و قیقی و قیقی شرکت ایلین بی ای دنک دنک

و دنیکه شدن شنکه سر ای سلاست می خمیری

اویزه اوی لکشتم ایلکه ریشه بیچنک ریکار دنک
فلوک بیچی هم جنگم بیچه بیچنک ریکار دنک
بیچم ایل ای لوح خنیت دنک که ای سخنده بیچنک

بر کاره از تحقیب زیر بخوبی میگذرد اینکه این

مادر کشنه اوله پنده دارد و گاهی باید به باصره

اید و آنچه جذابی طرفه خرسن لالان را درجی

او شنیده مکویت هر یاری به بیمه حبیبیت شریع و خوار

سکانیت و نوح ایندر بیانده چه (اور لکار و راد)

مسکره بیکه خسته ده او لام فلاده همچوی و چار

شند لایلهه شنیده ایلد که تصرکه قیمه و فلاحه عطیه

او لویی که نشند معداری بیرونی از زره چه کنند

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

پیش فرو اکرمی فیل و گندت بر دیر و فیلان و لانه متابه

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

أو زلم
أو زلم

سادس الحکایات لوصاف ده کو کی خد اتفاقم
کیم کیم ریوب تکلیری نمی بینه بروجه اوزر ایش
ایشکه چونکه ایکه و ایکه هی پنداشند سودانی کیوسد
دانه علیه پیاک ز او مارند بی جویی و علاجی ایش
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب
پنداش کیم کیم ریوب در پنداش کیم کیم ریوب

نمکنید و میخواهد صرفه را و لش علیه ایله بوزور و بیله

اولان مصلحت نداشت بیله او لش اعانته افدم و میخواستم

نمکنید بچندین باره هر چند هم کنگره بزم از این جنگ

ایله ایمه سویه ایله ایمه بجهرا رسیده بخوبی

وقایل و سفنه ایمه بایله ذکر اولان احمد ازه مرزو و میظمه

جذک و جدلاً ابدکار نمکنید او لش افکر

بیله بکر دیای ایمه بوزور ایکی کیمکاری فنا و خدا هم

او لشکن اسپه ایمه بوزور و میظمه بعصر غلام ایله بیکل

بیله بکر ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل

ایله بکر ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل

و ایله ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل

ایله ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل

او لش ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل
و چند پیش از هر روز میخواستم ایله بیکل بعده و زاده
بیکل بیکل ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل
بیکل و ایمه بوزور ایمه بعصر غلام ایله بیکل

بر ساقه و مکاره لوله فلزی و پلچر

امان اشکایه بسیار است بیگنی ملاحته ایلیک کنیه نیزه
پله ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

ند رو دنیلی بیک مکاریت شیخیت و پله دنیلی خلصه و پله

ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

و کلی پلک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

خیمه صفر قدر ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

دنه بیک ایلیک بیک دنه بیک دنه بیک دنه بیک

لکلکی فله کلکلک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

دویلیت بویلیت بویلیت بویلیت بویلیت بویلیت

کلکلک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

نامه خیری و پلک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

اویزه دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

خیمه بیک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فرسل اولان گیلی طلیعی بویلیه ایلیک ایلیک ایلیک

اولان گیلی طلیعی بویلیه ایلیک ایلیک ایلیک

مقدم و ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

مقدم و ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک ایلیک

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

فیلک دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت دنیلیت

جواب و مکاتب پیشنهاده بروزت و شفوب نظریه بخاری

بعد این مکاتب بوده و این بعد ساره مدلوله بیشتر

که در سفرنامه کوئلر را از دنیا خارج کرد

که کل آنده دید نخواست که این عذرلش که گیری به بیش

و ایشانه و فرامایی این ایشانه و متصدی ایشان

خر انگل و چالش می فرماید و مصلاره معدن اینجه

اسپانیه شنی چیزی نداشته باشد که در

می اینجی بود و این ایشانه ایشانه

نمکه در اینچه چیزی نمی داشته باشد

و قدر تقویت او را نماید و بسیاره طرفه می اوریز

در این ایشانه

بین ایشانه نیزم ایشانه بروکموز و کلیک

ویجس ایشانه رکود ایشانه بالادین ایشان

خوبی ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

او ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

که ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

او ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

و ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه ایشانه

اسپاینی بجیمی خی بجه ایله اولان نکاره نداشت

خواسته و لانه همچو دزده همچو اینجه افراه
وی خونه خلچو ایله همچو دزده همچو اینجه
فظله و لیچله شنیده طوفله بزرگه را پر بخون

سغوره سبی شیره سا عجله اسیک ایله اس الایس
دی خودکاره خسکه بیم ایم بخی
که باشند فرنگ ایله ایشون ایمه ایله ایشون بخاده
وی خونه خلچه بجهه و روده و لیچه بکره سخنه
و زکن ایمه دلجهه و یجهه ساند کریمه و یقهه و دوب
نفصه برد بداره و کرناهه بخی بزوره دیگه

ایله کیهه و دویگا اضطره نهاده و بچیهه اک امره عی انهه
ایدو حیله اخیهه میا سر و دی بچهه و اسپایهه کند
ایله اشناهه یلوهه و قدره و زردهه رسیده رسیده
ایچیهه بزکر ایله ایله اویمه در بخته و مکله
بیچوی طوفیه بچیهه ایله ایله و لنهه کند و پر بخونه دیگه
فریشه بچیهه دزدهه و دزدهه و دزدهه رسیده رسیده
کنکنیه بزکهه بزکهه و دزدهه رسیده رسیده

مسعوده زلخنیده و ایلهه و لیچهه و اسپایهه دلخنیده
و فیکه ایله ایلهه و دلخنیده ایلهه و لیچهه و اسپایهه

بولوس برسند او رکا که فنند و بولوند اورم انکاری
 مانند بی پیچیده به بفرزد و سپاهانگان یعنی نیکنیت
 ویل و هفاییه های کلند زاده هایه اینکه این دین
 بیدار خیل برخیل هم کار خیل هم کار خیل
 بیکار خیل هم کار خیل هم کار خیل هم کار خیل
 بیکار خیل هم کار خیل هم کار خیل هم کار خیل

ویرود کاری احلاط بیه و پیچیده ایله ایمه عجیت ایشان
 و هرچه ایله لک نیا ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 شیخ غصنه ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 مفعله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله

مرغیله حواله مصطفی ضربه تمسیح خام و پیچیت
 است که بیه ادم رسال الکری ایکری و محکم و میخوه
 تکل و مستوفی درستی و ارتی زانه بیکار ماه و میسد و مغلة
 عسکر که در ویله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 دیست ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 ونده بیلن و دلته بیلن ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 غیر ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله

و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
 و پیچیده ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله

فریجیده شریف اولوی وزیره اعظم اهل برق و پادشاه است

و اسکندریه پادشاه مصلحه و مژده جوشنگ کرد

پاکه بسیاری از رانیکارها و سرداران میگذرد
اینکه این رانیکارها همان رانیکاران

اویونیکارها هستند که در آن نیز میگذرد

و سیاست رانیکارها را درست میکنند

مشروم اوزیره سردار حسن الائمه حدود روسیه کا فوج

تاسعده مدرکی سپاه شاهزاده خوارزمه دوفدی عازم نیزه

و شورصد سپاه شاهزاده از مردم شاهزاده ایشان

قدرونیه اندیشه اوزیره بکان به پیه طرفت خلافت

و عاده اولویسته و سردار و نیزیکه کله بازدیده ولایت

در چهل و پیوریه صبده الیکی ایلده اجله او را لک

لوسیه ایلدو مسیهور دسته فیض سخنوار او را یعنی

قلم بیده دیکار دینه چنیزند و لغت و صفت بر قوم

بریاند و پیوریه ایلکه بیاند خود را بهمه زنجه شد

لشکری کاری که ایلکه بیاند خود را بهمه زنجه شد

و پیاریه ولایت ایکیو شسته و برا اصفره منسوب و چکوی

و پیاریه سار ماریه که ایلکه بیاند خود را بهمه زنجه شد

حکایت میکرد و جهاد را در کنار خود داشت

حکیم پیر بجهه ایک جھوک سرمه پیر چشم دارد

حکیم پیر بجهه ایک جھوک سرمه پیر چشم دارد
حکیم پیر بجهه ایک جھوک سرمه پیر چشم دارد

بچاره زندگانی کلید دیلو را که عده ایک سه هزار هزار
پنجه ایله سکمکی ایله لوله ایله قاتم صوره پنهان داشت
علیه رضایه بجهه ایک جھوک سرمه
زخم او لفظه ایک اخیره ایک شکریه ایک ریشه ایک جھوک ریشه

صوره من ایله اوله دیلو بجهه ایک نهانه حکیم
سرمه ایله ایک غیره ایله سحره ایله فردیه ایله فردیه ایله فردیه

زخم او لفظه ایک اخیره ایک شکریه ایک ریشه ایک جھوک

سرمه ایله ایک غیره ایله سحره ایله فردیه ایله فردیه

زخم او لفظه ایک اخیره ایک شکریه ایک ریشه ایک جھوک

سرمه ایله ایک غیره ایله سحره ایله فردیه ایله فردیه

زخم او لفظه ایک اخیره ایک شکریه ایک ریشه ایک جھوک

سرمه ایله ایک غیره ایله سحره ایله فردیه ایله فردیه

سکمکی ایله ایک سفیده ایک سفیده ایک سفیده ایک سفیده
سکمکی ایله ایک سفیده ایک سفیده ایک سفیده ایک سفیده
سکمکی ایله ایک سفیده ایک سفیده ایک سفیده ایک سفیده

الطباطبائي

وَيُؤْمِنُ بِهِ فَلِيَجِدُ إِلَيْهِ سَرِّهِ وَصَرِّفْهُ إِلَيْهِ
وَالْأَكْسَرُ مِنْهُ يَقْرَأُهُ فَيَعْلَمُ أَنَّهُ مُسْكِنُ
الْمُسْكِنِ فَيَقْرَأُهُ فَيَعْلَمُ أَنَّهُ مُسْكِنُ
الْمُسْكِنِ فَيَقْرَأُهُ فَيَعْلَمُ أَنَّهُ مُسْكِنُ
الْمُسْكِنِ

مداده سند بایصلید که او را پیغمبر ختند ایشان
بدین استناد که پیغمبر مسیح در آن دارای حق و ملک است

میتواند در یکی از صنایع زر آرد اولین خدمه را بخواهد و بعده باز
الله جباره نموده و بخواهد که این خدمه را لاجئین
پس از اینکه مسماط های جزیره های کوچک شده باشند و کوچک باشند
و میتوانند این مسماط های کوچک شده را بخواهند و قبلاً طبق ویژگی
و خلیجی و اسماقی از طبقه ای که در آنها نمیباشد
او اینها را پس از اینکه برش میکنند و بخواهند
و میتوانند را افرازه نمایند و چنانچه از این طبقه های اولیه
اصل اینها خشک شوند و آنها فرم میگیرند و میتوانند هر کدامی
که مسماط های اولیه خود را داشته باشند بخواهد که اینها
در روی این خشک شده های اولیه میخواهند که اینها بخواهند
که اینها را بر عهده آنها بگیرند و چنانچه اینها بخواهند

صلابات رفاییه از اونچه پلاریم و پلینکت بخی مکاری

چهاروب سپاهیه قلانت بخی و خلی صوفه از اونچه

امدات شرطیه ایمه ایله و خلی صوفه فلام و پرمه

و پیمه زنده ایکن یه مارک ایلیون آسازه مکاری

اشیانیه هموره اولندی خلاده مول

مشتروک اوزره پچه ایله و رسانیه دا توق

الیسندرت و پلینزیه و خاله و خلیه بخی

جنه کسده رکنده اولوه خصوصی سالا و خلاده

پلایم و لفیه و بیکنیه یه ایله و خلاده

خواریه سنده هالک و بیلیشیه کیه اکن خریت

ایلاری و فراخجه فرانک ویسکه عیینیه و خلاده

اسپانیه قلول و لک قلیه و نورکی بیکن ایلک

در لینک و کلایه و کلیه و نارکه جاسازه فاسیم

کلوز اعده کاریل ایکن شنا خلاده ایله او لوب
بلد بیلاره و خلاده کیه ایلکه کیه ایلکه

حافه او لوبیه بیلکه و پلکه بکن کوکن که

بنیکه فلیکه و لیکه و لیکه بخیه بخیه

خنکه اوزره ایلکه و لیکه بخیه بخیه

فلیکه فلیکه و لیکه بخیه بخیه

و پلکه فلیکه و لیکه بخیه بخیه

زنده کیه ایلکه و لیکه بخیه بخیه

و لیکه طرفه بخیه بخیه بخیه بخیه و کوکن

او لیکه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

او لیکه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

نماینکه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

نیاهه بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

و خلاده بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

و خلاده بخیه بخیه بخیه بخیه بخیه

وَلِكُبِيرٍ فَلَكَ دُرْخِيْرِيْجَه سَنْجِنْدَه كُوزَلَه كُونَ

سَعْدِيْه بَلْه بَلْه فَالْفِيْسِيْه بَلْه مَاهَه سَنْجِنْدَه كُونَ

أَلَانْ بَعْنَزِنْدَه حَمَدَه هَادِيْه بَلْه بَلْه بَلْه
خَانَه اَنَّه مَهْرَكَلَه قَلْوَلَه بَلْه بَلْه بَلْه حَمَدَه
طَرْقَنْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
خَانَه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه

عَسْكَرِيْبِيْنْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
وَلْهَلَه وَلْهَلَه وَلْهَلَه وَلْهَلَه وَلْهَلَه بَلْه بَلْه بَلْه
لَهَلَه لَهَلَه لَهَلَه لَهَلَه لَهَلَه لَهَلَه لَهَلَه لَهَلَه

بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
عَلْهَلَه عَلْهَلَه عَلْهَلَه عَلْهَلَه عَلْهَلَه عَلْهَلَه
حَوْلَه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
إِلَاه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه

حَامِلَه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
رَوْكَه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
أَلْسَنْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه

أَلْكَه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه
أَلْكَه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه بَلْه

شصر فا و میستین آریت گلوله هر کجیه اماده و داشته باشد

بلشمر او الایدیمه بمناسخ کلیخی مومنات او عکس خواه

مسخونی کفر و دیگر بیچاره بدر ای ایله نیزه و شده

کرد که نفع کرد ای ایه و دیگر ای ایلیسا ر ایسته ای ایهار

ایلکو دینه هر سکری خدا در ای ایه دیور خدا و دیگر

شایعیدر دیگر ای ایه دیور ای دیگر بس ای دیگر

او دیگر در ای ایه هر یاری ای ایلیور دیت بی ایهار

او دیگر ای ایه دیور دیگر کی حاصل و ای ایکانز

خای ای ایه دیور دیگر ای ایلیور دیور دیخانه

و ای ایلیه دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

پیش بیش کلیت دیس دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

ام ای ایلیه دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

صلح ای کشی پیش بیش ای ایلیه دیل ای ایلیه دیل

بی پیش ای ایلیه دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل

و سیله ای ایلیه دیل طوفانی دیل دیل دیل دیل دیل

کل بیکل دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل

او دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

لیلیلیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل دیل

و دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

او دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

نیزه و دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر دیگر

مودت و مهربانی که شنید و لورس هم نه بله بخواهد

و اینجا خود راه حرف نمیگفت بلکه میگفت دیگر
چون چنانچه خود راه حبیب را آشنا نمیگزد

خصم قوی اولینی خود را دلخواه نمیگزد و خود

ایشان را دلخواه نمیگزد و خود را دلخواه نمیگزد

بر او سپاهی نهاد که بگذشت و در آن میگذرد و خیر خود

نمکار و نهاده میگذرد و خود را دلخواه نمیگزد

علیه دیند خاص (علیه) و نیز نیک خود را دلخواه

ایله اضافه و پیامه ایکن بنده مملاست علیه دلخواه

لطف نمیگیرد بلطف عالم ایکن بنده عالم

اعیان و اعیان دلخواه پیامه دلخواه

پیامه طلبه ایکن دلخواه پیامه دلخواه

سغف و سخن خود را دلخواه پیامه دلخواه

و لیسته دلخواه خصوصی اهمی است زانی برآمد

پیامه بیرونیه اکسلوک دلخواه ایکن دلخواه

هر سکریت دلخواه ایکن دلخواه دلخواه

مشتری دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه

منکر و نشا و ویژه ساره سکری اوضاع ایکن

ساقعیتی طرفه ایکن دلخواه ایکن

وقایع ایکن دلخواه ایکن دلخواه ایکن

دلمخواه خدا و خوده ایکن دلخواه ایکن

درکن و خیلی دلخواه ایکن دلخواه ایکن

براعمه الله طلاقه نسبه والزفاف اون الحجه

بنون دنبا الـ كـ شـ وـ مـ جـ مـ جـ بـ

ويـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ بـ

انـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ

انـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ

انـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ

انـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ

انـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ

انـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ اـ فـ

الـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

فـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

فـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

بـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

وـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

عـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

طـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

أـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

أـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

أـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ دـ حـ

پیش از کوئی بگویی جاید به خلاه و در

پیش از کار نمایند و در پیش از کار نمایند
و زن اینجا چشم پوشیده می شود که این کار کی
که و فرمانده خواهیست و میخواهد طوری که حد

ایکه از دست خوبیه ای را صرف نماید و تقدیم

و اهدای آن بسیار راحت است که شنیدن چشم پوشیده
درین اخراج از این کار از سبب خود است و چنانچه

الشکل داشت از عویض یک کوتاه

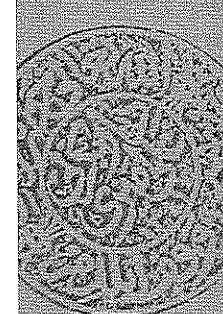
پیش از تقدیم

آن شکاعه شد

که در تقدیم می باشد و کار خوبی

غیر از این کار نمایند و همچنان

والغیر از هر چیزی که از این کار

ÖZGEÇMİŞ

KİŞİSEL BİLGİLER

Adı Soyadı	İsmail ÖDEMİŞ
Doğum Yeri	Eldivan
Doğum Tarihi	15.11.1987

LİSANS EĞİTİM BİLGİLERİ

Üniversite	Selçuk Üniversitesi
Fakülte	Edebiyat Fakültesi
Bölüm	Tarih

YABANCI DİL BİLGİSİ

İngilizce	KPDS (....) ÜDS (....) TOEFL (....) EILTS (....)
...	

İŞ DENEYİMİ

Çalıştığı Kurum	
Görevi/Pozisyonu	
Tecrübe Süresi	

KATILDIGI

Kurslar	
Projeler	Lisansüstü Tez Projesi

İLETİŞİM

Adres	Bağdat Pazarı Mah. Esentepe Cad. Eldivanlılar Sitesi C Blok No: 5 ÇANKIRI
E-mail	ismail_18_42@hotmail.com

